Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina din insula Lesvos (Grecia)

(9 aprilie şi în ziua de marţi din Săptămâna luminată)

Sfinţii Rafail (Rafael), Irina şi Nicolae au pătimit mucenicia din mâinile turcilor, în insula grecească Lesvos - Lesbos, la anul 1463. În anul 1959, cei trei sfinţi martiri au început să se arate unui mare număr de persoane cu viaţă curată: bărbaţi, femei, copii. Rafail era stareţul mănăstirii din Karyes, de lângă satul Thermi - Lesvos, Nicolae era diaconul său, iar Irina era o fecioară în vârstă de numai 12 ani, fiica primarului din Thermi, care se afla la mănăstire, împreună cu părinţii ei, în momentul în care turcii au năvălit în sfânta biserică.

Index

Acatistul Sfinţilor mucenici Rafail, Nicolae şi Irina 4
Paraclisul Sfinţilor cuvioşi mucenici Rafail şi Nicolae şi al muceniţei Irina, fecioara 15
Paraclisul Sfinţilor mucenici Rafail, Irina şi Nicolae 28
Vieţile Sfinţilor - Sfinţii martiri Rafail, Irina fecioara şi Nicolae diaconul din insula Lesvos 44
Minunile Sfinţilor Rafail, Irina şi Nicolae, diaconul 53
Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina – Sfinte moaşte 57
Arhiepiscopia Tomisului a primit fragmente din moaștele noilor mucenici din Mitilini 67
Viaţa Sfântului Rafail şi a celor împreună cu dânsul – 9 aprilie 69
Viaţa şi minunile Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina: “Calea lui Hristos este cu multe necazuri şi suferinţe. Iubiţi şi iertaţi mereu!” (Marţea luminată) 87
Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina - Minuni 106
Monah Pimen Vlad - Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina vindecă un duhovnic bătrân și, smeriți, îi cer binecuvântare 107
Vedenia tatălui și botezul micuțului Rafail 109
Sfântul Rafael face să bată inimioara unui copil și-l salvează de la moarte 111
Sfinții Rafail, Nicolae și Irina au vindecat tumora unei femei care li s-a rugat 114
„Eu știu că în sala de operație nu eram singură, sfinții erau cu mine” 116
„A spus Sfântul Rafail că te va vindeca!” 118
„Mamă, cel care ne-a miruit nu era călugăr, ci Sfântul Rafael!” 121
„Am mers la Hristos și la Maica Domnului, în Ceruri” 123
Minunea Sfântului Rafael - „Soțul meu ajunsese într-o situație jalnică, încât nu mai speram să se mai trezească” 125
„Fiul meu, ars din cap până-n picioare, a fost vindecat fără urmă de cicatrici de Sfântul Rafael!” 129
Sfântul Rafael vindecă miraculos boala de ochi a unei studente 131
S-au rugat din toată inima Sfântului Rafael și s-au vindecat 134
„Mare este harul tău, Sfinte al meu Rafael!” 136
Minunea Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina săvârşită cu Siluan 138
Răspunsuri duhovniceşti: Minunile Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina 156
Teodor Danalache - Mănăstirea Sfântul Rafail - Colina Karyes 159
(Galerie foto) Acasă la Sfinții Rafael, Nicolae și Irina din Insula Lesvos, Grecia 169
Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina din Lesvos (Grecia) - Cărţi în română 199

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo 214
Icoane 227

Acatistul Sfinţilor mucenici Rafail, Nicolae şi Irina

Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae, Irina din insula Lesvos, Grecia care l-au mărturisit pe Hristos Domnul şi s-au jertfit pentru El în anul 1463 sunt prăznuiţi în 9 aprilie, ziua muceniciei. Vinerea mare a fost ziua arestării lor de către turci, iar Marţea luminată a fost ziua înmormântării lor.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul Sfinţilor Rafail Nicolae şi Irina - Lesvos, Grecia 9 aprilie:
https://www.youtube.com/watch?v=5pJxKvbpQHw

***

Condac 1

Pe Rafael, minunatul mucenic, pe Nicolae şi pe Irina să-i slăvim, pe cei cu prisosinţă slăviţi de Domnul. Căci în Thermi ne-au strălucit nouă ca nişte stele, luminându-ne neîncetat cu dumnezeieştile lor minuni, pe noi cei ce strigăm: ***Sfinţilor mucenici ai lui Hristos, bucuraţi-vă!***

Icos 1

Fericita luptă aţi purtat cu inima neîndoită, treime de mucenici, Rafael, Nicolae şi Irina şi pe tirani i-aţi ruşinat. Pentru aceasta şi noi, cinstindu-vă, într-un glas strigăm:
Bucură-te, treime de tari luptători;
Bucură-te, pleiadă de slujitori ai lui Hristos;
Bucură-te, purtătorule de Dumnezeu, Rafaele, alesule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, purtătorule de biruinţă, Nicolae, cugetătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Irina, ceea ce porţi numele păcii, candela fecioriei;
Bucură-te, cântare dumnezeiască în trei stihuri şi treime a biruitorilor mucenici;
Bucură-te, ceată dumnezeiască întreit strălucită de nebiruiţi luptători;

Bucură-te, lauda ortodocşilor evlavioşi;
Bucură-te, întreită adunare dumnezeiască;
Bucură-te, dumnezeiască slavă a dreptmăritorilor creştini;
Bucură-te, sobor de mucenici;
Bucuraţi-vă, cei împreună cinstiţi cu toţi sfinţii;
Sfinţilor mucenici ai lui Hristos, bucuraţi-vă!

Condac 2

Viaţă dumnezeiască ducând, aţi biruit atacul necredincioşilor păgâni prin râvna inimii voastre şi tăinuiţi fiind vreme îndelungată, acum în chip minunat, aţi fost descoperiţi nouă, o, întreiţi luptători, minunându-i pe cei ce strigă cu uimire: ***Aliluia!***

Icos 2

Cu hotărâre bărbătească ai înfruntat, o, Rafaele, nebunia cea plină de răutate a duşmanilor credinţei şi fiind supus chinurilor de multe feluri, de cinstea muceniciei te-ai învrednicit; de aceea şi noi, minunându-ne de îndelunga ta răbdare, strigăm:
Bucură-te, stâlp al răbdării;
Bucură-te, surparea necredinţei;
Bucură-te, vlăstar prea sfânt al cetăţii Ithaca;
Bucură-te, cel întru toate următor mucenicilor;
Bucură-te, îndumnezeit liturghisitor al dragostei lui Hristos;
Bucură-te, stâlp neclintit al poporului drept cugetător de Dumnezeu;
Bucură-te, că pe Domnul întru toate L-ai urmat.
Bucură-te, că de plăcerile acestei lumi te-ai lepădat;
Bucură-te, fierbinte slujitor al lui Hristos;
Bucură-te, pavăză neclintită a credincioşilor;
Bucură-te, cârmă a vieţii virtuoase;
Bucură-te, vas ales al luminii cereşti;
Bucură-te, Sfinte Rafaele, vrednicule de laudă!

Condac 3

Putere cerească având în cuvânt, inspirat de Evanghelia lui Hristos, încercat povăţuitor te-ai arătat, Rafaele şi tuturor te-ai făcut cunoscut, pe toţi ridicându-i să strige: ***Aliluia!***

Icos 3

Lumina credinţei purtând în inimă, Nicolae, prin cuvintele lui Rafael, ai fost chemat la slujba diaconiei, ca să slujeşti după cuviinţă Bisericii lui Hristos; pentru aceasta, pe tine te fericim, cântându-ţi unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce te-ai hrănit cu dragostea lui Hristos;
Bucură-te, cel ce te-ai dovedit ascultător de Dumnezeu întru toate;
Bucură-te, strălucire a sfinţiţilor diaconi;
Bucură-te, podoaba slăviţilor luptători ai lui Hristos;
Bucură-te, următor şi împreună lucrător cu Rafael preotul;
Bucură-te, cuvioase diacon al Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, dumnezeiască laudă a Tesalonicului;
Bucură-te, floare bine înmiresmată a nemuririi;
Bucură-te, cel ce eşti mai presus de orice stricăciune;
Bucură-te, cel ce te-ai făcut părtaş cetei mucenicilor;
Bucură-te, sfinţită jertfă a lui Hristos;
Bucură-te, rană de mult plâns a vrăjmaşului;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nicolae!

Condac 4

Viaţă virtuoasă ducând ca diacon sfinţit, te-ai împotrivit năvălirii barbarilor. Şi lupta cea bună luptând în Thermi, ca un atlet al lui Hristos ai fost slăvit, strigând Celui ce te întărea pe tine, împreună cu sfinţii biruitori mucenici: ***Aliluia!***

Icos 4

Din copilărie având cugetul la Dumnezeu, ai luptat cu tărie de suflet, Sfântă mucenită Irina, fericită fecioară şi dispreţuind mândria tiranului, te-ai adus Domnului ca o jertfă bine primită, auzind de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, alabastru al curăţiei;
Bucură-te, surparea răutăţii;
Bucură-te, ceea ce porţi numele păcii celei veşnice;
Bucură-te, ceea ce sălăşluieşti în acelaşi cort cu sfinţii mucenici biruitori;
Bucură-te, crinul cel cu mireasmă de mir al iubirii lui Hristos;
Bucură-te, sabie cu două tăişuri împotriva mândriei vrăjmaşului;
Bucură-te, podoaba cea sfântă a tinerelor;
Bucură-te, pajişte prea înmiresmată a fecioriei;
Bucură-te, blândă mieluşea neprihănită a lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce călătoreşti spre lumina cea nematerialnică;
Bucură-te, mireasă prea curată a lui Hristos;
Bucură-te, a credincioşilor biruinţă, de Dumnezeu încununată;
Bucură-te, Sfântă Irina, fecioară prea cuvioasă!

Condac 5

Ai stârnit mânia barbarilor năvălitori, deşi aveai făptură firavă, muceniţă Irina şi sub privirile îngrozite ale tatălui tău, ai răbdat cu mult curaj înfricoşată mucenicie; pentru aceea, te-ai învrednicit să auzi de la toţi cântarea: ***Aliluia!***

Icos 5

Plin de dârzenie te-ai arătat, o, Rafaele, în faţa tiranilor chinuitori, înfruntându-i cu bărbăţie. Şi după ce în felurite chipuri te-au chinuit, ţi-au tăiat trupul cu fierăstraie cumplite, ucigându-te cu sălbăticie, o, prea sfinte, spre îngrozirea tuturor celor ce te priveau. Pentru aceasta ajută-i pe cei ce strigă ţie:
Bucură-te, lauda preoţilor;
Bucură-te, răsplata pustnicilor;
Bucură-te, pildă minunată a răbdării;
Bucură-te, chip al îndrăznirii celei bune a sufletului;
Bucură-te, sfeşnic prea luminat al mănăstirilor din Thermi;
Bucură-te, de Dumnezeu dăruit sprijinitor în nevoi al celor evlavioşi şi cucernici;
Bucură-te, că ai suferit chinuri de neîndurat;
Bucură-te, că pe tiranii cei necredincioşi i-ai întors la Dumnezeu;
Bucură-te, învăţătorule neprihănit al virtuţilor;
Bucură-te, cel plin de multe haruri duhovniceşti;
Bucură-te, izvor de minuni tămăduitoare;
Bucură-te, izvor de agheasmă care adăpi sufletele noastre;
Bucură-te, Sfinte Rafaele, vrednicule de laudă!

Condac 6

Fiind tăinuit pentru mulţi ani în pământul din Thermi, Sfinte Rafaele, purtătorule de Dumnezeu, în chip minunat, te-ai făcut cunoscut credincioşilor, prin vederile şi puterile semnelor, minunându-i cu binefacerile tale pe toţi cei ce strigă: ***Aliluia!***

Icos 6

Strălucind prin faptele tale cucernice te-ai arătat, Nicolae, împrăştiind razele slavei pe care ai dobândit-o; iar noi cei ce venim astăzi la mormântul tău, sfinte mucenice, Îl lăudăm pe Dumnezeu şi împărtăşindu-ne toţi din harul Său, cu bucurie îţi cântăm:
Bucură-te, diacon al lui Dumnezeu;
Bucură-te, împotrivitorul înşelătorului;
Bucură-te, că ai biruit învârtoşarea tiranilor;
Bucură-te, cel ce te-ai îmbogăţit cu strălucirea îngerilor;
Bucură-te, mucenic nebiruit al Stăpânului Hristos;
Bucură-te, căderea şi nimicirea diavolului celui pierzător;
Bucură-te, că ai săvârşit până la capăt cursa mucenicilor;

Bucură-te, că ai prea mărit cuvântul Domnului;
Bucură-te, laudă de Dumnezeu dăruită a credincioşilor;
Bucură-te, cununa noastră cea dumnezeiască;
Bucură-te, cel ce ai intrat în ceata mucenicilor;
Bucură-te, că te împărtăşeşti de bucuria sfinţilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nicolae!

Condac 7

Lupta mucenicilor săvârşind cu dumnezeiesc cuget, Nicolae fericite, ai rămas tăinuit pentru mulţi ani în pământul oraşului Thermi. Şi în chip minunat te-ai descoperit nouă acum. Pentru aceasta, noi cei ce ne apropiem cu credinţă de sfintele tale moaşte, strigăm: ***Aliluia!***

Icos 7

Cu moarte groaznică fiind omorâtă, la slava cea nemuritoare te-ai mutat, fericită Irina şi în cămara de nuntă a vieţii celei adevărate privind strălucirea Mântuitorului, roagă-te pentru noi, cei ce cu smerenie strigăm ţie:
Bucură-te, sfântă copilă a lui Hristos;
Bucură-te, fericită fecioară;
Bucură-te, că arderea focului pentru adevăr ai răbdat;
Bucură-te, că ai învins înverşunarea vrăjmaşilor;
Bucură-te, mireasă cu totul nepătată a Stăpânului Hristos;
Bucură-te, mirul cel duhovnicesc al vieţii fecioreşti;
Bucură-te, că aici, pe pământ, lupta mucenicească ai ales;
Bucură-te, că, dincolo la slava îngerească ai urcat;
Bucură-te, mireasma neprihănirii care pe toate le umpli de bună mireasmă;
Bucură-te, că eşti părtaşă mucenicilor vestiţi;
Bucură-te, ceea ce te împărtăşeşti de ospăţul cel dumnezeiesc;
Bucură-te, că eşti părtaşă vieţii celei sfinte;
Bucură-te, Sfântă Irina, fecioară prea cuvioasă!

Condac 8

Cu totul te-ai înstrăinat de cele de jos, fericită fecioară, Irina intrând în ceata sfinţilor îngeri, lupta cea bună luptând, prea înfrumuseţată fecioară şi împreună cu Rafael şi Nicolae, cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8

Cu totul slăvit te-ai arătat, o, Rafaele, minunat descoperindu-te în Thermi şi împreună cu Nicolae şi Irina, pretutindeni săvârşeşti multe minuni, pe cei bolnavi tămăduindu-i şi ajutând celor ce strigă:

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, cel slăvit între sfinţi;
Bucură-te, cel ce oarecând ai luptat cu tărie;
Bucură-te, cel ce acum te arăţi îndumnezeit;
Bucură-te, cel ce săvârşeşti pretutindeni minuni mai presus de fire;
Bucură-te, cel ce în chip minunat dăruieşti tuturor plinire cererilor;
Bucură-te, că te-ai arătat în vise, dar şi aievea, multor credincioşi;
Bucură-te, că de cei vrednici ai fost văzut îndumnezeit;
Bucură-te, că pe mulţi i-ai tămăduit de patimi;
Bucură-te, ocrotitorul şi apărătorul nostru în lupte;
Bucură-te, sfeşnicul Mănăstirii Kareia;
Bucură-te, podoabă sfântă a oraşului Thermi;
Bucură-te, Sfinte Rafaele, vrednicule de laudă!

Condac 9

Ca un adevărat părinte te-ai arătat pentru mulţi, împlinindu-le cererile şi umplându-i de dumnezeiască bucurie. De aceea, de pretutindeni, mulţimea de credincioşi aleargă la sfânta ta raclă din Thermi, lăudându-te pe tine, Sfinte Rafaele şi Mântuitorului strigând: ***Aliluia!***

Icos 9

Tărie dumnezeiască având, Nicolae, ai coborât în arena de luptă a muceniciei, în chip legiuit luptându-te şi de Domnul ai fost slăvit, atunci când sfintele tale moaşte în Thermi s-au descoperit. De aceea şi noi cu dor te slăvim şi îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel sfinţit între diaconi;
Bucură-te, cel ce între purtătorii de lupte mucenic te-ai arătat;
Bucură-te, că mucenicilor celor din vechime în cinste te-ai asemănat;
Bucură-te, că de aceeaşi cinste cu toţi sfinţii te-ai arătat;
Bucură-te, Nicolae slăvite, biruinţa credincioşilor de pretutindeni;
Bucură-te, temelia şi zidirea dreptmăritorilor creştini;
Bucură-te, că ai primit cununa nestricăciunii;
Bucură-te, că celor ce te cinstesc le dăruieşti tărie;
Bucură-te, că paharul lui Hristos ai băut;
Bucură-te, dumnezeiască scăpare;
Bucură-te, că săgeţile vrăjmaşilor le-ai zădărnicit;
Bucură-te, că luminezi mintea credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nicolae!

Condac 10

Locuitor în corturile sfinţilor şi ale mucenicilor fiind, o, Nicolae, mucenicul lui Hristos, împreună cu Rafael şi Irina, nu înceta a te ruga pentru noi, pentru ca fiind izbăviţi din necazuri, într-un cuget să-ţi strigăm: ***Aliluia!***

Icos 10

În corturile cele cereşti sălăşluindu-te, frumuseţea cea fără de prihană a Mirelui ceresc neîncetat o priveşti. Pentru aceea, împreună cu prea cuvioşii tăi părinţi, Irina, fecioară şi nebiruită muceniţă roagă-te lui Hristos pentru noi, cei ce cu evlavie îţi cântăm:

Bucură-te, crinul cucerniciei;
Bucură-te, vasul cel ales al fecioriei;
Bucură-te, mireasmă minunată a grădinii celei dumnezeieşti;
Bucură-te, cunună de biruinţă a fecioarelor;
Bucură-te, mir amestecat cu multe miresme al petrecerii celei cuvioase;
Bucură-te, cerească mirungere a harului mucenicesc;
Bucură-te, că ai primit întărire dumnezeiască de sus;
Bucură-te, că pe şarpele cel cumplit l-ai biruit;
Bucură-te, mireasma cea bună a lui Hristos;
Bucură-te, jertfă curată şi sfântă;
Bucură-te, privighetoare smerită a adevărului;
Bucură-te, strălucire a nestricăciunii;
Bucură-te, Sfântă Irina, fecioară prea cuvioasă!

Condac 11

Cu cântări de biruinţă, vrednică Irina, lăudăm lupta ta, muceniţă pentru că în trup neputincios fiind, pe vechiul balaur l-ai surpat şi împodobindu-te cu cununa biruinţei, nu încetezi a cânta Domnului: ***Aliluia!***

Icos 11

Purtători de lumină, asemenea unor sfeşnice v-aţi arătat, arzând în Lesvos şi descoperindu-vă acum lumii, cu mărgăritarele minunilor voastre, aţi strălucit credinţa creştinilor, întreiţilor purtători de biruinţă. Pentru aceea, cu credinţă cântăm:

Bucură-te, întreit alai al mucenicilor.
Bucură-te, candelă luminătoare a insulei Lesvos;
Bucură-te, întreit sobor mucenicesc;
Bucură-te, mustrarea a toată necredinţa;
Bucură-te, întreită adunare de casnici ai Mântuitorului;
Bucură-te, ceată unită cu Dumnezeu, a credincioşilor drept măritori călăuze;
Bucură-te, torţă din trei sori aprinsă;
Bucură-te, ceată purtătoare de Dumnezeu a sfinţilor mucenici;

Bucură-te, treime de luptători ai Sfintei Treimi;
Bucuraţi-vă, luminători de mult preţ ai credincioşilor;
Bucură-te, Rafaele, împreună cu Nicolae;
Bucură-te, Irina, podoabă a fecioarelor;
Sfinţilor mucenici ai lui Hristos, bucuraţi-vă!

Condac 12
Bucurându-vă întru cele de sus, Rafaele şi Irina cu dumnezeiescul Nicolae dimpreună şi cu toţi cei din Kareia, lupta aţi săvârşit, pe vrăjmaşi i-aţi ruşinat. Pentru aceea, rugaţi-vă neîncetat pentru noi, cei ce cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12
Cântând pururea împreună cu îngerii întreită cântare a Sfintei Treimi, neîncetat vă rugaţi pentru noi, sfinţilor mucenici, ca să fim izbăviţi de primejdii şi întristări. De aceea şi noi într-un glas vă cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, slăvit alai de mucenici;
Bucură-te, ceată unită cu îngerii;
Bucură-te, Rafaele, prea sfinte mucenice;
Bucură-te, Nicolae biruitorule, de Dumnezeu cugetătorule;
Bucură-te, muceniţă ce porţi numele păcii, Irina cea minunată;
Bucură-te, adunare întreită de mucenici, sprijinitorii cetăţii Mitilene;
Bucură-te, unime întreită de mucenici ai lui Hristos;
Bucură-te, comuniune a mucenicilor biruitori;
Bucură-te, biserică a lui Hristos cu trei turle;
Bucură-te, alai al celor trei mucenici;
Bucură-te, o, întreită bucurie a noastră;
Bucură-te, coloană de trei mucenici;
Sfinţilor mucenici ai lui Hristos, bucuraţi-vă!

Condac 13 (de trei ori)
O, fericită treime a vestiţilor mucenici ai lui Hristos: Rafael, Nicolae şi Irina, aduceţi pururea rugăciuni pentru noi Sfintei Treimi, pentru ca să dobândim moştenirea cea de sus noi, cei ce strigăm: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icos 1
Fericita luptă aţi purtat cu inima neîndoită, treime de mucenici, Rafael, Nicolae şi Irina şi pe tirani i-aţi ruşinat. Pentru aceasta şi noi, cinstindu-vă, într-un glas strigăm:

Bucură-te, treime de tari luptători;
Bucură-te, pleiadă de slujitori ai lui Hristos;
Bucură-te, purtătorule de Dumnezeu, Rafaele, alesule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, purtătorule de biruinţă, Nicolae, cugetătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Irina, ceea ce porţi numele păcii, candela fecioriei;
Bucură-te, cântare dumnezeiască în trei stihuri şi treime a biruitorilor mucenici;
Bucură-te, ceată dumnezeiască întreit strălucită de nebiruiţi luptători;
Bucură-te, lauda ortodocşilor evlavioşi;
Bucură-te, întreită adunare dumnezeiască;
Bucură-te, dumnezeiască slavă a dreptmăritorilor creştini;
Bucură-te, sobor de mucenici;
Bucuraţi-vă, cei împreună cinstiţi cu toţi sfinţii;
Sfinţilor mucenici ai lui Hristos, bucuraţi-vă!

Condac 1

Pe Rafael, minunatul mucenic, pe Nicolae şi pe Irina să-i slăvim, pe cei cu prisosinţă slăviţi de Domnul. Căci în Thermi ne-au strălucit nouă ca nişte stele, luminându-ne neîncetat cu dumnezeieştile lor minuni, pe noi cei ce strigăm: ***Sfinţilor mucenici ai lui Hristos, bucuraţi-vă!***

Paraclisul Sfinţilor cuvioşi mucenici Rafail şi Nicolae şi al muceniţei Irina, fecioara

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.
Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Apoi se cântă **troparele** acestea (glasul al 4-lea):

Cu suflete curate să alergăm la minunata ocrotire a mucenicilor ce de curând, în Termis, ni s-au descoperit şi să strigăm cu mare glas: Cuvioşilor Rafail şi Nicolae şi tu, Irina, muceniţă neprihănită, izbăviţi-ne de toată vătămarea, nevoia şi primejdia, pe noi, cei ce scăpăm la mijlocirea voastră (de 2 ori).

Slavă... Şi acum...

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfinţilor mucenici Rafail, Irina şi Nicolae

Icoana Sfinţilor Martiri Rafail, Irina şi Nicolae, prima icoană a sfinţilor pictată pe pământ românesc

Cântarea 1 (glasul al 8-lea)

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu ceata mucenicilor împreunându-vă şi îndrăznire către Domnul câştigând, prea fericite Rafaile, sfinţite Nicolae şi Sfântă Irina, alungaţi a noastră întristare.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În chip minunat descoperindu-se din pământ ale tale sfinte moaşte, făcătorule de minuni, Rafaile, neîncetat sfinţesc pe cei credincioşi; dăruieşte-ne aşadar şi nouă sfinţire şi mântuire.

Slavă...

Ca nişte flori duhovniceşti s-au arătat sfintele voastre moaşte, a căror dumnezeiască mireasmă alungă răul miros al patimilor.

Şi acum...

Izvorul dumnezeieştii milostiviri fiind, Preacurată, revarsă şi asupra mea dulceaţa mântuirii, depărtând amărăciunea ce mi-o picură în suflet mulţimea păcatelor mele.

Cântarea a 3-a

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Harul cel îmbelşugat, ce în chip minunat de la Dumnezeu se revarsă, dăruieşte cele de folos; pentru aceasta celor ce aleargă la tine, mucenice Rafaile, dăruieşte-le vindecare sufletului şi trupului prin mijlocirea ta.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoindu-vă după lege pentru Hristos, mucenicilor, îndrăzneală către El aţi câştigat; izbăviţi-ne aşadar şi pe noi prin rugăciunile voastre de toată vătămarea ce ne vine de la cel viclean.

Slavă...

Cuprinşi fiind de valurile întristărilor şi ale necazurilor, care ne trag în adâncul deznădăjduirii, la al vostru ajutor alergăm acum, sfinţilor, căutând izbăvire.

Şi acum...

Ca ceea ce eşti tron prea slăvit şi strălucit al Împăratului slavei, Fecioară fără prihană, fă sufletul meu vas al luminii cereşti, ca să mă mântuiesc.

Izbăviţi-ne, Rafaile, Nicolae şi Irina, de toată boala şi primejdia, pe noi cei ce cu credinţă alergăm la a voastră ocrotire.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Sedealna (glasul al 2-lea): Pe voi, ocrotitorii noştri cei minunaţi, care de curând v-aţi arătat, vă rugăm să nu treceţi cu vederea pe cei ce, cu credinţă şi cu dragoste aleargă la dumnezeiescul vostru ajutor, căutând izbăvire de toată vătămarea celui potrivnic.

Cântarea a 4-a

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Vino şi ne izbăveşte de boli, de necazuri şi de toată întristarea, Sfinte Rafaile, pe noi, cei ce cu credinţă chemăm al tău sfânt nume.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Acoperiţi-ne, prea lăudaţilor mucenici, de bântuielile nevăzutului vrăjmaş, pe noi care pururea suntem răniţi de săgeţile lui cele otrăvite.

Slavă...

Mijlociţi pentru a noastră mântuire, mucenicilor ai lui Hristos, Rafaile, Nicolae şi Irina, ca izbăviţi fiind de înşelăciunea celui viclean, neîncetat să vestim minunile voastre.

Şi acum...

Rănile sufletului şi ale trupului meu vindecă-le, Fecioară, cu a ta bunătate şi cere de la Fiul tău să-mi dăruiască iertare de păcate.

Cântarea a 5-a

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce s-au învrednicit să te vadă pe tine, părinte Rafaile, s-au umplut de multă bucurie; picură şi în inimile noastre cele întristate de păcat nectarul dumnezeieştii veselii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu treceţi cu vederea rugăciunile noastre, Nicolae sfinţite şi minunată Irina, şi ne dăruiţi pace sufletească şi sănătate trupească.

Slavă...

Ostaşi nebiruiţi ai lui Hristos, Rafaile, Nicolae şi Irina, cei ce sunteţi lauda cea prea slăvită a Lesvosului, sloboziţi-ne de toată întristarea.

Şi acum...

Izbăveşte-ne, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoarea celor ce sunt în primejdii, de vrăjmaşul care se sălbăticeşte ca un leu împotriva noastră.

Cântarea a 6-a

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin vise şi arătări minunate ai descoperit celor credincioşi multe din viaţa ta şi taina Colinei Karyes; drept aceea te rugăm să împlineşti şi cererile noastre.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ale voastre sfinte moaşte le-aţi descoperit din adâncurile pământului, mucenici prea slăviţi, la care credincioşii aleargă ca la nişte izvoare de tămăduiri.

Slavă...

Noi luminători ai Bisericii v-aţi arătat, strălucind prin nevoinţă, înţelepte Rafail, neprihănită Irina şi dumnezeiescule Nicolae. Izbăviţi-ne prin rugăciunile voastre de răutăţile lumii.

Şi acum...

Mijloceşte, Fecioară la Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ca să mă slobozească de mulţimea patimilor şi a durerilor mele şi dă-mi, ca o bună, lacrimi de pocăinţă, ca să mă mântuiesc.

Stihiri:

Izbăviţi-ne, Rafaile, Nicolae şi Irina, de toată boala şi primejdia, pe noi cei ce cu credinţă alergăm la a voastră ocrotire.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Condacul (glasul al 2-lea): Ştiind a voastră milostivire, pe care pururea o revărsaţi asupra celor suferinzi, cuvioşilor Rafail şi Nicolae, şi tu, fecioară Irina, vă rugăm să alinaţi durerile noastre prin grabnicul vostru ajutor.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt în pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile întru dânşii.

Din **Evanghelia de la Luca** citire

Luca 21, 12-19

Zis-a Domnul către ucenicii Săi:
12. Dar, mai înainte de toate acestea, îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători, pentru numele Meu.
13. Şi va fi vouă spre mărturie.
14. Puneţi deci în inimile voastre să nu gândiţi de mai înainte ce veţi răspunde;
15. Căci Eu vă voi da gură şi înţelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toţi potrivnicii voştri.
16. Şi veţi fi daţi şi de părinţi şi de fraţi şi de neamuri şi de prieteni, şi vor ucide dintre voi.
17. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu.
18. Şi păr din capul vostru nu va pieri.
19. Prin răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.

Slavă...

Pentru rugăciunile purtătorilor Tăi de chinuri, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Stihira (glasul al 6-lea): Ca nişte stele prea luminoase ale Bisericii lui Hristos ce aţi răsărit din Lesvos, Rafaile mărite, Nicolae fericite şi înţeleaptă fecioară Irina, pe toţi îi luminaţi cu minunile voastre, risipind întunericul patimilor noastre, pentru aceasta cu credinţă strigăm către voi: nu încetaţi să ne acoperiţi de toate uneltirile înţeleptului întru răutate.

Cântarea a 7-a

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei care au văzut îngerescul tău chip, purtătorule de Dumnezeu Rafaile, s-au umplut de lumina dumnezeieştii veselii; umple şi sufletele noastre de bucuria veşnicelor bunătăţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu încetaţi a tămădui patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre, Nicolae, de trei ori fericite şi prea cinstită Irina, şi a ne slobozi de nevoi şi de necazuri.

Slavă...

Făcându-vă lumii cunoscuţi, cei ce sunteţi ai lui Dumnezeu prieteni, mijlociţi neîncetat pentru cei ce cu multă dragoste scapă la a voastră ocrotire.

Şi acum...

Răsărind din prea curatul tău pântece Dumnezeul tuturor şi Domnul, ocrotitoare te-a arătat întregii lumi, neîntinată Fecioară, de aceea te rugăm să ne slobozeşti de toate nevoile.

Cântarea a 8-a

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dăruieşte tărie duhovnicească şi sănătate trupească, prea fericite Rafaile, celor ce aleargă cu dragoste la sfintele tale moaşte şi te cinstesc cu laude.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Roagă-te cu dinadinsul, Nicolae, cugetătorule de Dumnezeu, şi ne întăreşte în credinţa ortodoxă ca să ajungem nevătămaţi la limanul adevăratei vieţi.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Dă-ne putere în încercările vieţii şi mângâiere în mâhnire, treime de sfinţi mucenici, care de curând v-aţi arătat.

Şi acum...

Vindecă, Fecioară, sufletul meu cel întristat şi durerea trupului meu o alină cu prea milostiva ta purtare de grijă.

Cântarea a 9-a

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cel ce ai fost dăruit de Hristos cu puterea facerii de minuni, Rafaile prea sfinţite, revarsă şi acum asupra robilor tăi mila ta cea bogată.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicilor prea slăviţi, Rafail, Nicolae şi mireasă a lui Hristos Irina, mijlociţi la milostivul Dumnezeu pentru a noastră mântuire.

Slavă...

Dintru înălţime ocrotiţi în chip nevăzut cu ale voastre sfinte rugăciuni pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc a voastră pomenire.

Şi acum...

Pe tine te prea mărim, Născătoare de Dumnezeu, căci prin milostivirea ta ne ocroteşti pururea şi ne povăţuieşti la sfânta voie a Fiului tău.

Apoi : ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **tropare** (glasul al 8-lea):

Bucură-te, sfânt vlăstar din Itachi, Rafaile de trei ori fericite, şi al celor din Lesvos ajutător; bucură-te, Nicolae, slava diaconilor; bucură-te, fecioară Irina, buna mireasmă a lui Hristos.

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici, care de curând aţi răsărit şi prin minunile voastre întregii lumi v-aţi făcut cunoscuţi, luminând ca nişte făclii pe cei credincioşi.

Bucuraţi-vă, noua slavă a Lesvosului, ocrotitori ai Termisului şi ai Colinei Karyes, înţelepte Rafaile, cuvioase Nicolae şi curată mieluşea a lui Hristos, Irina cei ce v-aţi făcut jertfe bine plăcute pe altarul dragostei dumnezeieşti.

Se bucură mulţimea credincioşilor care a dobândit sfintele voastre moaşte, ca nişte comori de mult preţ, cărora închinându-se, primeşte în chip minunat tămăduiri de bolile cele sufleteşti şi trupeşti.

Pe toţi cei care aleargă cu evlavie la voi, sfinţilor mucenici, izbăviţi-i de tot necazul, prin mijlocirea voastră, şi cereţi să ni se dea tuturor iertare de păcate.

Toate oştile îngereşti, înainte-mergătorule al Domnului, cei doisprezece apostoli, mucenicilor ai lui Hristos: Rafail, Nicolae şi Irina, şi toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceţi rugăciuni ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul (glasul întâi): Nevoindu-vă în Lesvos pentru Hristos Dumnezeu, v-aţi sfinţit, fericiţilor; pentru aceasta vă cinstim, purtătorule de Dumnezeu Rafaile, sfinţite Nicolae şi aleasă fecioară a lui Hristos, Irina ca pe nişte dumnezeieşti ocrotitori şi fierbinţi rugători către Domnul.

Pe toţi cei care aleargă cu credinţă neclintită la ale voastre sfinte moaşte şi nădăjduiesc în grabnicul vostru ajutor, Rafaile de trei ori fericite, Nicolae şi Irina, făcătorilor de minuni, îi izbăviţi, prin rugăciunile voastre, de toată vătămarea sufletească şi trupească.

Stăpână, primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub sfânt acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri şi ale Sfinţilor mucenici Rafail, Nicolae şi Irina, Doamne Iisuse Hristoase, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

(Extras din cartea: Mărturii ale lucrării minunate a Sfinţilor Rafail, Irina şi Nicolae pe pământ românesc. Editura Andreiana, Sibiu 2013)

Paraclisul Sfinţilor mucenici Rafail, Irina şi Nicolae

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Tropar: Ca nişte raze vestitoare ale milostivirii dumnezeieşti aţi strălucit pe pământ, unde pe scara rugăciunii coborându-vă, mângâiaţi sufletele noastre cu strălucirea minunilor, ca să vă cinstim totdeauna cu credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfinţilor mucenici Rafail, Irina şi Nicolae

Cântarea I

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor izbăvit, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte făclii ale rugăciunii străluciţi în pământul binecuvântat al Lasvosului, veselind sufletele cu lumina darurilor revărsate de Hristos prin voi, de care împărtăşiţi şi sufletele noastre însetate de Lumină.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Paharul pătimirii aţi băut împreună cu Hristos, ca să înviaţi împreună cu El în ziua cea neapusă a Împărăţiei Sale, pe care rugaţi-vă să o moştenească şi cei ce vă cinstesc pe voi cu evlavie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Voit-ai Îndurate, a dărui lumii ca rugători osârdnici pe sfinţii mucenici, cei trei la număr, spre slava Treimii, prin care jertfa rugăciunilor noastre se înalţă înaintea tronului Dumnezeirii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maică binecuvântată, dezleagă blestemul întristării mele cu legătura păcii lui Hristos, ca încingându-mă cu aceasta, să laud stăpânirea ta cea nebiruită.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Rafail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorul de Hristos te-a purtat pe cărările călugăriei şi dragostea cea desăvârşită te-a aruncat în valurile chinurilor, dar precum grăuntele de grâu ai murit ca să aduci rod însutit de minuni în Împărăţia cea cerească, veselind sufletele credincioşilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Rafail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sub acoperământul smereniei ai călătorit în această viaţă, aşteptând ca să vezi întru lumina lui Hristos cele ascunse ale voinţei dumnezeieşti, iar acum roagă-te ca să ne înţelepţească Domnul a face voile Sale cele sfinte în toată vremea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cinste ai fost încununat şi în viaţa cea mai înainte de călugărire, dar toate mrejele slavei pământeşti le-ai stricat ca pe nişte pânze de păianjen şi te-ai legat cu legătura cea nestricată a doririi dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Caută spre rugăciunile robilor tăi, Maică, în ceasul primejdiilor şi pe toţi ne adu la limanul pocăinţei, mai înainte de a pieri cumplit în valurile păcatului.

Apoi aceste **stihiri**:

Cu sângele vostru aţi pecetluit testamentul mărturisirii Cuvântului şi aţi fost scrişi de îngeri în cartea vieţii veşnice, întru care rugaţi-vă să fim însemnaţi şi noi, cei ce până acum ne-am ostenit a umple de păcate cartea răutăţilor noastre.

Maica Cuvântului, cuvânt de mântuire scrie în cartea inimii mele cu condeiul rugăciunii tale, ca să mă scrie Hristos şi pe mine împreună cu cei ce s-au învrednicit de milostivirea Sa.

Sedealna: Pe treimea mucenicilor Îţi aducem Ţie Sfinte, întru rugăciune; deci primeşte jertfa lor cea izvorâtă din dragoste şi ne îndreptează pe noi pe cărările voii Tale dumnezeieşti.

Cântarea a IV-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum socotindu-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frumuseţea fecioriei fiind împodobită şi cu tăria cea de suflet prin legătura Duhului, ai răbdat durerile chinurilor pentru Hristos, iar acum în corturile Tatălui petrecând, cere să fim şi noi primiţi în odihna iubirii părinteşti.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mâna ta cea ridicată la rugăciune în toată vremea ţi-a fost tăiată de mâinile celor nelegiuiţi, dar în locul ei ai primit aripă de serafim; piciorul cel grabnic a alerga în căile Domnului a suferit retezare, dar acum salţi cu îngerii în cămările cereşti, scoţând picioarele noastre ce alunecă pe căile rătăcirii de Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În vasul cel de lut fiind pusă şi chinurile focului răbdând, prin mucenicie ai fost gătită jertfă Celui ce hrăneşte toată făptura, iar acum la masa cea cerească stând cu îngerii, ne trimiţi şi nouă ca hrană fărâmiturile înţelegerilor duhovniceşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Din tirania patimilor mă slobozeşte Preacurată, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul tuturor, care din temniţa iadului a scos pe Adam şi are putere a ne izbăvi şi pe noi din închisoarea patimilor noastre.

Cântarea a V-a

Irmos: Negura sufletului meu, Mântuitorule, risipeşte-o cu lumina poruncilor Tale şi mă luminează ca un singur Împărat al păcii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chinurile cele cumplite ale părintelui tău duhovnicesc Rafail văzând, sufletul ţi-ai dat de durere pentru cel iubit, împreună cu care roagă-te acum să ne facem şi noi lucrători ai faptelor iubirii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Inima ta cea plină de mirul dragostei pentru prietenul tău nu a suferit sălbăticia chinurilor văzute, dar acum te-ai mutat în lăcaşurile Luminii şi mijloceşti pentru toţi iertare şi mare milă de la Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De durerile sufleteşti şi trupeşti roagă-te să fim noi izbăviţi, Sfinte mucenice Nicolae, cel ce cu vrednicie porţi numele ierarhului celui mult milostiv.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Scoate-mă Stăpână, din întunericul patimilor şi întăreşte sufletul meu pe piatra credinţei, ca să nu fiu eu aruncat îl valurile deznădăjduirii.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Rafail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru mărturisirea adevăratei credinţe prigonire ai răbdat, dar ai avut întărire pe Hristos cel prigonit, căruia roagă-Te să ne odihnească cu mila Sa pe noi cei prigoniţi de patimi cumplite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Rafail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mâinile cele pururea înălţate la rugăciune ţi-au paralizat din pricina cumplitei lovituri, dar acum ai putere a slobozi din dureri şi ispite pe cei ţinuţi în mâna vrăjmaşului prin legăturile patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Străpungerea lăncilor ai răbdat pentru Cel care a primit străpungerea coastei Sale ca să ne izvorască nouă iertare şi mare milă, Acestuia roagă-te să ne cerceteze cu dragoste pe noi, cei străpunşi de multele dureri ale sufletului şi trupului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca Una ce ai născut lumii pe Cel Veşnic care a binevoit a Se supune sub acoperământul anilor, în toată vremea vieţii noastre vremelnice roagă-Te să fim sub acoperământul rugăciunilor tale.

Apoi aceste **stihiri:**

Veniţi cu glasuri smerite ale inimii să lăudăm chinurile cele mai presus de fire pe care le-au răbdat mucenicii lui Hristos, care se şi roagă acum să fim noi întăriţi pe piatra răbdării.

Preacurată, care prin cuvânt negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul glas 2:

Podobie: Cu sângiurile tale...

O, fericită treime a vestiţilor mucenici ai lui Hristos: Rafail, Nicolae şi Irina, aduceţi pururea rugăciuni pentru noi Sfintei Treimi, pentru ca să dobândim moştenirea cea de sus noi, cei ce strigăm: Aliluia!

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt în pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile întru dânşii.

Din **Evanghelia de la Luca** citire

Luca 21, 12-19

Zis-a Domnul către ucenicii Săi:
12. Dar, mai înainte de toate acestea, îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători, pentru numele Meu.
13. Şi va fi vouă spre mărturie.
14. Puneţi deci în inimile voastre să nu gândiţi de mai înainte ce veţi răspunde;
15. Căci Eu vă voi da gură şi înţelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toţi potrivnicii voştri.
16. Şi veţi fi daţi şi de părinţi şi de fraţi şi de neamuri şi de prieteni, şi vor ucide dintre voi.
17. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu.
18. Şi păr din capul vostru nu va pieri.
19. Prin răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi mucenici, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **stihira** glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: "Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău."

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, mărităţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, mărităţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.]*

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chinurile focului nu te-au înspăimântat, aprinsă find, muceniţă, de focul dragostei Mirelui Tău Hristos, pe care roagă-L să aprindă şi candela inimii mele, spre a nu fi eu lepădat cu fecioarele cele nebune din cămara cea de nuntă a Mirelui ceresc.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În ceata muceniţelor fecioare dănţuind şi aducând laude şi cereri stăruitoare pentru pacea lumii, nu ne uita nici pe noi, cei pururea cuprinşi de tulburarea patimilor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pruncia nu ţi-a fost piedică pe calea muceniciei, căci harul Duhului te-a păzit de toată frica, spre a aduce Stăpânului prin jertfă roada dragostei celei desăvârşite, pe care roagă-te să o dobândim şi noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Scoate-mă din mâna Celui viclean, Stăpână, ceea ce ai purtat în braţele tale pe Izvorul vieţii, pe care roagă-L să stropească cu picăturile înţelepciunii şi mintea mea spre a o face roditoare de gânduri dumnezeieşti.

Cântarea a VIII-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi în-tru toţi vecii!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată deşertăciunea ştiinţei lumeşti ai lepădat, ca să te deprinzi cu filosofia cea duhovnicească şi ca o slugă credincioasă ai urmat părintelui Rafail, împreună cu care roagă-te ca să părăsim şi noi căile înşelăciunii omeneşti.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spre calea vieţuirii îngereşti ai alergat, cu dorul lui Hristos întărindu-te, iar acum cu suflarea Duhului risipeşte din inimile noastre gândurile cele deşarte ale lumii trecătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stând înaintea Celui Nevăzut de minte omenească cu cetele mucenicilor, cere pace lumii tulburate de necazuri şi slobozire tuturor din temniţa întristării.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Inima mea cea rănită de sabia păcatelor o leagă cu fâşia dragostei tale de Maică şi cu untdelemnul milostivirii vindecă toată rana cea adâncă.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugaţi-vă să ne izbăvim noi de toată tulburarea cugetării lumeşti şi având făcliile inimilor aprinse, să intrăm împreună cu Hristos în cămara înţelepciunii Sale.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu razele minunilor voastre luminaţi sufletul meu cel ce zace de multă vreme necercetat întru întunericul păcatelor, ca să nu moştenesc eu întunericul cel veşnic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Treime binecuvântată de mucenici, întăreşte-ne pe noi pe piatra credinţei, nădejdii şi dragostei în Hristos, ca să rămânem neclintiţi când valurile ispitelor caută să ne tragă în adâncul deznădăjduirii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Deschide-mi mie porţile pocăinţei, Stăpână, ceea ce te-ai făcut poartă a Vieţii, prin care pe pământ am văzut pe Cel Nevăzut, care Se odihneşte cu Tatăl şi cu Duhul pe scaunul heruvimilor.

Apoi : ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glas 8, podobie: "Ceea ce eşti mai cinstită...".

Bucuraţi-vă, făcliile nădejdii noastre de mântuire, cununa cea prea strălucită a mucenicilor lui Hristos, trâmbiţele pocăinţei, izvoarele nesecate ale minunilor, cei ce pe colina Sfinţilor străluciţi, chemând pe toţi prin glasul Duhului pe Taborul cel înţelegător al inimii şi pe pajiştea cea bine înmiresmată a laudelor dumnezeieşti.

Din adâncul patimilor scoateţi-mă pe mine, sfinţilor, cei ce în mormântul durerilor v-aţi pogorât cu Hristos, ca să înviaţi întru slava luminii neapuse împreună cu cetele mucenicilor.

Ca nişte făclii strălucind în sfeşnicul Treimii şi aducând jertfa rugăciunii pentru întreaga lume, cereţi neîncetat să ne luminăm şi noi cugetele cu lumina înţelepciunii lui Hristos.

Trecut-aţi prin foc şi prin apă şi aţi ajuns la odihna cea veşnică, rugându-vă neîncetat că să ajungem şi noi la odihna nepătimirii şi să luăm din mâna Stăpânului Hristos plata ostenelilor duhovniceşti.

De multă împietrire a inimii fiind biruit, cer ajutorul vostru Sfinţilor, ca pe pietrele rugăciunilor voastre să ajung la Calea cea adevărată.

Ca nişte crini ai curăţiei şi ca nişte trandafiri din grădinile cereşti străluciţi în ceata Sfinţilor, voind a înfrumuseţa şi pajiştea inimii noastre cu florile înţelegerilor celor de taină ale înţelepciunii Cuvântului.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, Sfinţilor mucenici Rafail, Irina şi Nicolae şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Ca nişte lumini neapuse luminaţi şi ziua vieţii mele pământeşti, ca îndulcindu-mă de ajutorul vostru să călătoresc către ziua nesfârşită a Împărăţiei lui Hristos şi să o moştenesc şi prin rugăciunile voastre.

Apoi cântăm această **stihiră** glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vreme în care ne închinăm icoanei sfinţilor: Ca cei ce aţi sfinţit tot pământul cu paşii minunilor voastre lăsaţi şi în cămara inimii mele urmele darului vostru, ca veselindu-mă de acesta, să mă învrednicesc şi de mila lui Hristos revărsată prin rugăciunile voastre.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Paraclisul Sfinților Rafail, Nicolae și Irina (greacă):

https://www.youtube.com/watch?v=OuKUx-ATq_A

Vieţile Sfinţilor - Sfinţii martiri Rafail, Irina fecioara şi Nicolae diaconul din insula Lesvos

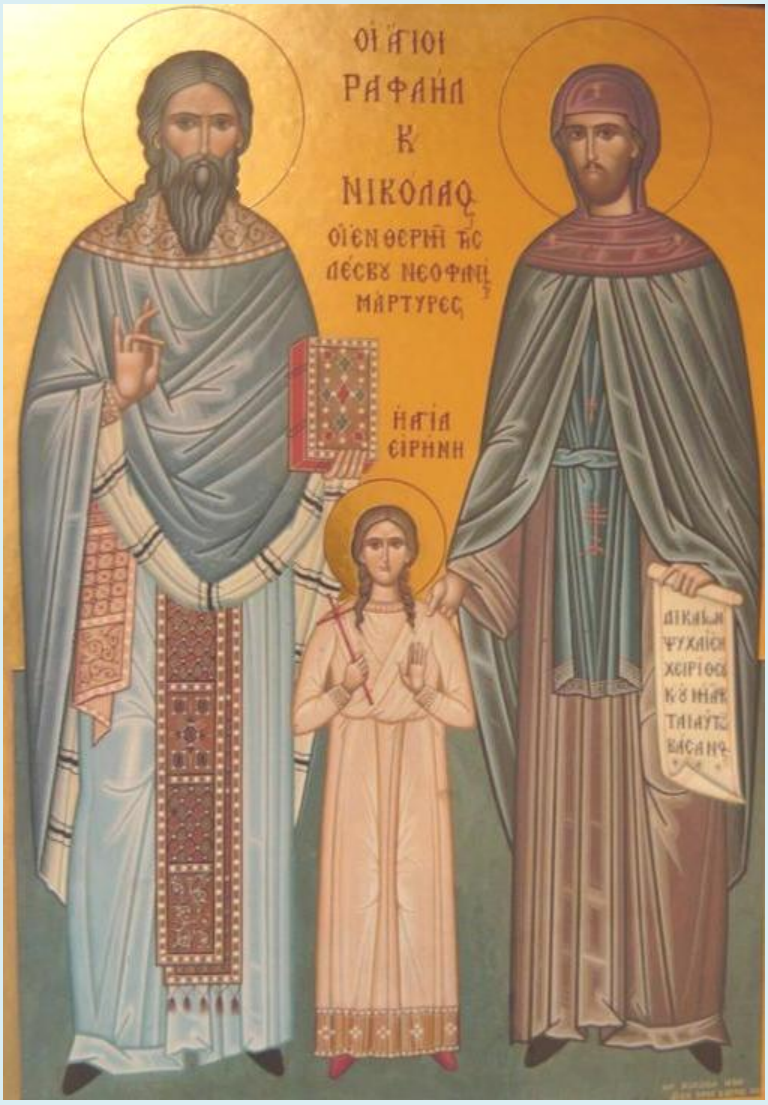

Aceşti trei sfinţi martiri l-au mărturisit pe Hristos Domnul şi s-au jertfit pentru El în anul 1463. Chiar dacă au trăit acum 547 de ani, totuşi îi putem aşeza între sfinţii secolului XX pentru că prin apariţiile lor, fie în vise sau în stare de veghe, între anii 1959 - 1962 ne-au descoperit amănunţit viaţa şi pătimirile lor martirice. Pomenirea lor se face în fiecare an la 9 aprilie.

Istoricul colinei Karyes

Aceşti sfinţi mucenici au trăit în insula grecească Lesvos, satul Thermi. La un kilometru de acest sat se află colina Karyes sau Călugărul. Aceasta şi-a luat

numele de Karyes de la asceţii care au trăit aici, unii dintre ei –potrivit tradiţiei - au fost chiar ucenici ai Sfântului Grigore Palama, arhiepiscopul Tesalonicului.

Numele de Călugărul a fost dată de locuitorii satului care adeseori vedeau un călugăr cu o cădelniţă în mână care umbla pe deasupa acelui loc şi tămâia, apoi dispărea într-o strălucire de lumină.

Pe această colină la început a existat o mânăstire de călugări, apoi de călugăriţe pe 11 mai 1235 a fost distrusă de piraţi. La acea dată mânăstirea avea treizeci de călugăriţe, unele dintre ele au fost necinstite, altele au reuşit să fugă, iar altele au fost ucise, cum a fost cazul stareţei maica Olimpia. Acesteia i-a fost mai întâi arsă carnea de pe trup cu lumânări aprinse, apoi i-au fost băgate în urechi vergele de fier înroşite în foc dându-şi sufletul în mâinile Domnului. După distrugerea mânăstirii, locul a devenit pustiu, doar câţiva asceţi vieţuiau uneori acolo.

Stareţa maică Olimpia şi moaştele sale

În anul 1433 mânăstirea este refăcută de o femeie bogată Melpomena dimpreună cu familia ei. În incita ei se afla şi un azil unde veneau săracii bolnavi care care erau îngrijiţi de călugării mânăstirii şi primeau şi o masă caldă.

Ultimul stareţ al ei a fost Sfântul Rafail care a fost ucis de turci în 1463. Apoi mănăstirea a fost distrusă dându-i-se foc.

Pentru ceva timp acest loc a rămas pustiu. În momentul în care acest ţinut a intrat sub stăpânire turcească şi pământul de pe colina de pe Karyes a intrat în posesia unui cetăţean turc, pe anume Hasan. În mijlocul ei se afla doar o bisericuţă dărăpănată în cinstea Maicii Domnului şi un gorun bătrân care umbrea acel loc. ***În această bisericuţă se petreceau lucruri minunate, cum ar fi inundarea ei de o lumină cerească sau auzirea în ea a unor bătăi de clopote şi cântări cereşti.*** Martorii acestor evenimente nu au fost doar creştinii, ci şi turcii. De aceea Hasan Efendi le-a îngăduit creştinilor din Termis săvârşească în Marţea din Săptămâna Luminată, Sfânta Liturghie.

Apoi proprietatea lui Hasan Efendi va intra în posesia unui văr primar de al său, pe nume Arif. Acesta şi-a construit o casă în satul Thermis cu pietrelele şi marmura bisericii distruse de turci în 1463. ***Din acel moment el a văzut cum în casa sa şi pe plantaţia de măslini de pe Karyes se plimba fie un preot, fie un călugăr care tămâia şi apoi dispărea printr-o străfulgerare de lumină.*** De aceea crezând că este o fantomă decide să abandoneze proprietatea.

Pentru o vreme în casă a trăit un paznic al lui Arif Efendi, un grec pe nume Ignatios Karaconstantin cu familia. Soţia lui a văzut în repetate rânduri un preot care tămâia prin casă şi din acest motiv vor părăsi casa.

După anul 1922, când are loc schimbul de populaţii între Turcia şi Grecia, în această casă s-au mutat şapte familii de refugiaţi, printre care şi Angheliki Marangos. Locuitorii i-au înştiinţat pe refugiaţi că în acea casă venea adeseori un preot şi tămâia. De aceea într-o zi Angheliki a spus femeilor care locuiau cu ea: „ nu cumva turcii au omorât un preot şi l-au îngropat în această casă? ”

În noaptea următoare ea a visat un preot mare la trup care i-a spus: ***„Angheliki, gândul care ţi-a venit este adevărat. Turcii m-au omorât, dar nu m-au îngropat în această casă. Va veni timpul când vei afla cine sunt, povestea vieţii mele şi unde sunt îngropat”.***

Angheliki Marangos va intra în posesia casei şi a plantaţiei de măslini de pe Karyes cu ajutorul Maicii Domnului, căreia i-a promis că îi va reconstrui capela de pe colină. Anii au trecut şi în urma unui vis, ***Angheliki dimpreună cu fata ei Vasiliki şi soţul acesteia Anghelos Rallis vor începe în iunie 1959 să ridice bisericuţa Maicii Domnului. În timpul acestor lucrări prin informaţiile date de***

însuşi Sfinţii Rafail, Irina şi Nicolae, diaconul prin vise atât lor cât şi altor persoane, vor găsi sfintele lor moaşte.

Viaţa şi moartea martirică a Sfinţilor Rafail, Irina şi Nicolae, diaconul

***Sfântul Rafail** era originar din Ithachi. Tatăl lui se numea Dionisie, iar mama Maria. A primit la botez numele de Gheorghe.* De foarte tânăr a plecat din patria sa în Mistra pentru a studia medicina şi filosofia. După terminarea studiilor intră în armata bizantină ca ofiţer. De aceea de multe ori a apărut oamenilor în vise în îmbrăcăminte ostăşească.

După înfrângerea creştinilor de către turci la Varna îmbrăţişează viaţa monahală şi trăieşte ca monah la o mânăstire din Macedonia, pe lângă un ascet cu numele Ioan timp de trei ani.

În acest timp este călugărit şi primeşte numele Rafail, apoi este hirotonit ieromonah.

Pleacă la Atena unde la Biserica Sfântul Dimitrie Lombardiani şi lângă amfiteatrul marelui magistrat Filopapos slujea şi predica cuvântul lui Dumnezeu.

În 1449 a participat la Constantinopol la manifestările prilejuite de urcarea pe tron a împăratului bizantin Constantin, paleologul. Acesta un vechi prieten al

părintelui Rafail de pe vremea când părintele era ofiţer în armata bizantină, nu l-a lăsat să se reîntoarcă la Atena ci l-a oprit în capitala bizantină făcându-l protosinghel al patriarhiei.

Pentru cunoştinţele sale este hirotesit arhimandrit de patriarhul de Constantinopol care îl trimite în nord – vestul Franţei în oraşul Morlaix şi apoi la Paris pentru a-i întări în credinţă pe creştini. ***Aici îl cunoaşte pe viitorul diacon Nicolae, care fiind impresionat de predicile lui renunţă la studiile universitare şi îl urmează pe părintele Rafail la Constantinopol. Aici Nicolae va fi hirotonit diacon şi îl va avea ca îndrumător duhovnicesc pe părintele Rafail.***

Din cauza că nu a vrut să participe la liturghia oficiată în catedrala Sfânta Sofia, de patriarhul de Constantinopol dimpreună cu reprezentantul papei, cardinalul Isidor, de ziua Sfântului Spiridon (12 decembrie), cuviosul Rafail este exilat de împăratul Constantin în insula Enos împreună cu ucenicul său.

Aici vor auzi de asediul contra Constantinopului de către armatele lui Mahomed. Drept urmare se vor refugia mai întâi în Macedonia şi după cucerirea Constantinopolului de către turci, cu o corabie şubredă plină cu refugiaţi macedoneni vor pleca la Alexandropolis. De aici îşi vor continua călătoria spre insula Lesvos, care nu era ocupată încă de turci. ***În cele din urmă se vor aşeza aici, în satul Termi la mânăstirea refăcută de Melpomena.*** Aici mai trăia un singur călugăr pe nume Ruvim şi supraveghetorul mânăstirii Achindin, fiul Malpomenei.

Înainte de venirea lor stareţul mânăstirii Ignatie murise, aşa că în locul lui a fost ales ca stareţ arhimandritul Rafail.

În septembrie 1462 satul a fost invadat de turci. Ei nu au ocupat îndată mănăstirea. În aprilie 1463 creştinii din insulă s-au răsculat, crezând că catolicii – care le promiseseră ajutoare armate – îi vor ajuta. Dar nu s-au ţinut de promisiune şi astfel au trebuit să lupte de unii singuri. De aceea o parte din populaţie a murit în luptele care s-au dat, iar alta s-a refugiat în munţi pustnicind prin peşteri. Turcii au invadat atunci mănăstirea gândind că unii dintre răsculaţi s-au refugiat aici. Ei au fost instigaţi de un medic german pe nume Schweitzer care i-a convins pe turci că primarul satului Vasile, învăţătorul Teodor şi călugării de la mănăstire i-au ajutat pe răsculaţi.

În Joia Mare cuviosul Rafail cu diaconul Nicolae au săvârşit Sfânta Liturghie, au închis în cripta mănăstirii toate odoarele sfinte, câteva icoane, veşmintele şi

pomelnicul cu călugării pomeniţi la ultima liturghie. Apoi în Vinerea Mare la slujba Prohodului turcii au năvălit în biserică. Din această zi şi până marţi din Săptămâna Luminată au fost chinuiţi de turci. Mai întâi au fost interogaţi cu ajutorul medicului german Schweitzer şi apoi supuşi la chinuri groaznice. ***Sfântul Rafail a fost mai întâi lovit peste mâini cu patul puşti până când a paralizat. După aceea a fost lovit peste tot trupul, tras de barbă, târât pe pământ, străpuns cu lăncile pentru ca în final să fie tăiat cu fierăstrăul prin gură.*** După aceea mănăstirea a fost dată focului.

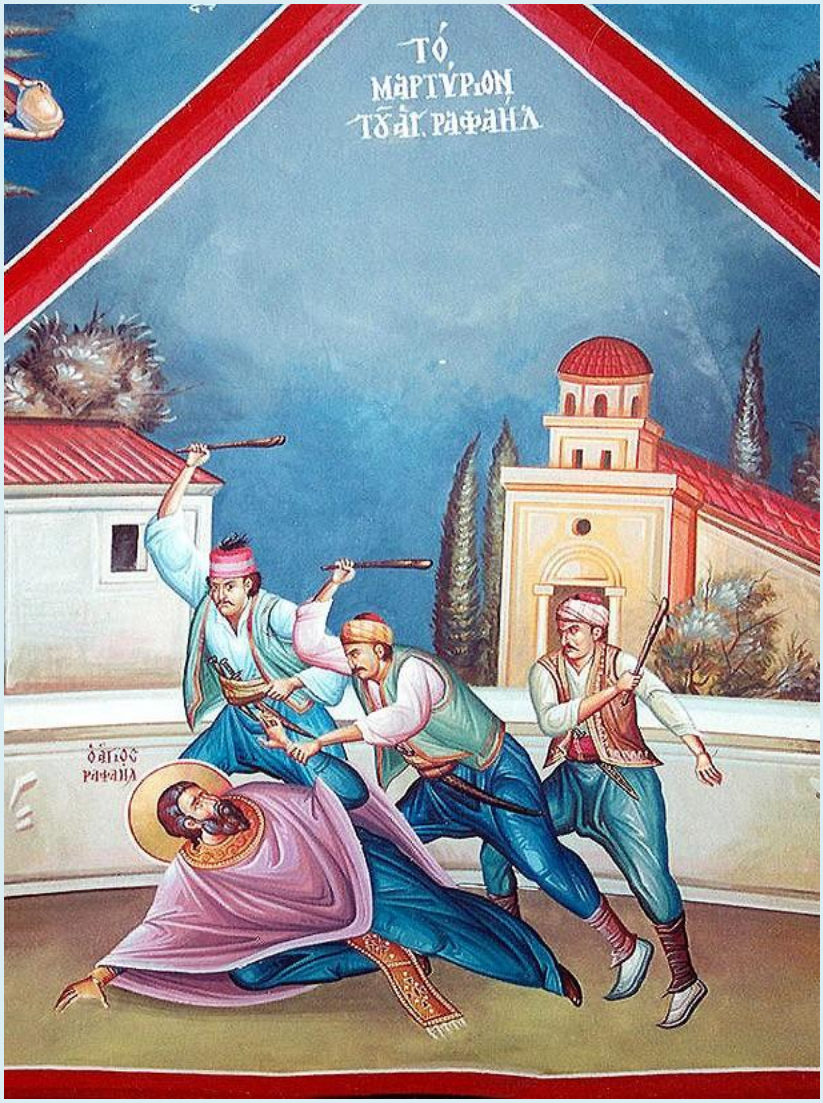

Martiriul Sfântului Rafail

Sfântul arhidiacon Nicolae, fiu de notar din Tesalonic. Cum am spus mai sus, la Paris îl cunoaşte Sfântul Rafail care prin predicile lui îl face pe Nicolae să renunţe

la studiile universitare şi să-l urmează pe părintele său duhovnicesc la Constantinopol.

Aici Sfântul Nicolae va fi hirotonit diacon şi va rămâne lângă părintelele său până la sfârşitul său martiric.
Despre moartea sa martirică ştim că, el fiind o fire mai fireavă, i s-a oprit inima în timp ce vedea cum Sfântul Rafail este chinuit de turci.

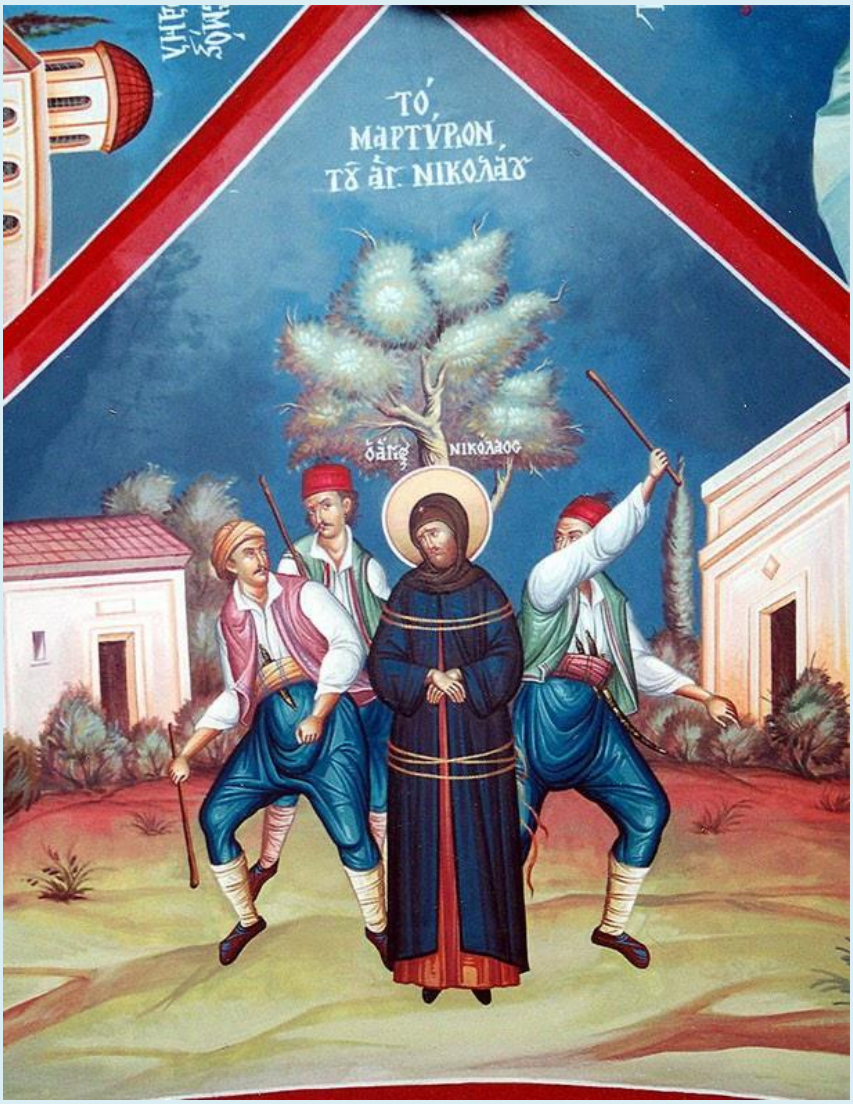

Martiriul Sfântului Nicolae

***Sfânta Irina** a fost fata primarului din Termi. Pe tatăl ei l-a chemat Vasile şi pe mama ei Maria. Nu a fost singură la părinţi, ci mai a avut un frate pe nume Rafail, după numele cuviosului Rafail, care l-a şi botezat şi care la vremea muceniciei surorii lui, el avea 11 luni. În casa părinţilor ei mai locuia şi o*

verişoară de a ei pe nume Elena care rămânând orfană de la vârsta de trei ani a fost luată în grijă de aceştia.

Sfânta Irina a suferit din partea turcilor chinuri cumplite. Mai întâi i s-a tăiat o mână pe care au aruncat-o în faţa părinţilor săi. Apoi i s-a mai tăiat un picior. După aceea turcii i-au deschis gura şi i-au turnat apă clocotită în ea. În cele din urmă au ars-o de vie într-un vas mare de lut.

Martiriul Sfintei Irina

Fratele ei a fost luat din mâinile mamei lui aruncat jos şi călcat în picioare. Mama ei a fost legată de copac şi a făcut stop cardiac văzând prin ce chinuri trec copii ei, iar tatăl a suferit multe chinuri: i s-a tăiat nasul, urechile, organele genitale, i-au scos ochii, ca în cele din urmă să fie junghiat.

După moartea primarului a fost rândul învăţătorului Teodor să fie martirizat. I-a fost ciopârţit trupul, apoi i s-a tăiat capul şi aşezat între picioare.

După moartea Sfântului Rafail trupurile sfinţilor au fost înmormântate de monahul Stavros, de supraveghetorul Achindin dimpreună cu câţiva creştini şi preotul satului Sava care au coborât din munţi. Sfântul Rafail a fost înmormântat înnăuntrul bisericii dărâmate, iar pe ceilalţi în curte.

Burial af St. Raphael

Minunile Sfinţilor Rafail, Irina şi Nicolae, diaconul

1.Vindecare de cancer la sân

În 1981, povesteşte Photini Aliphantis din oraşul Markopoulo din Attica, că a ajuns la mănăstirea Sfântului Rafail de sărbătoarea Înălţării Domnului cu o tumoră mare sub sân. Nu mai era nici o speranţă să fie vindecată de medici. S-a rugat la cei trei sfinţi şi ei i-au ascultat rugăciunea.

În timp ce se întorcea acasă tumoarea a dispărut. Noaptea ea a dormit bine, în timp ce mai înainte, tumora, de mărimea unui ou, mă împiedica să se odihnească.

2.Vindecare de cancer pulmonar

Numele meu este Demetra Pantou din Australia. În 1976 am simţit o durere acută în plămâni, iar doctorii au declarat că am cancer şi o să mor. Am început să mă rog la Sfântul Rafail cu credinţă neîndoielnică în ajutorul lui. Şi într-o seară mi s-a înfăţişat sub chipul unui ieromonah (preot călugăr). M-a ridicat din pat, m-a aşezat pe un scaun şi m-a examinat. A citit câteva rugăciuni, m-a întins din nou în pat şi a dispărut. În acea seară m-am însănătoşit complet, iar durerea a încetat. Medicii m-au examinat şi nu au mai găsit nimic.

3.Vindecarea unui stomac bolnav

Vasiliki Rallis suferea de dureri de stomac de cinci luni de zile şi urma să fie supusă unei operaţii.

Într-o zi, spre sfârşitul lui septembrie 1959, ea s-a dus spre Karyes şi a înghenuncheat înaintea icoanei Preasintei Fecioare Maria şi la racla cu moaştele Sfântului Rafail şi cu lacrimi s-a rugat ca să se însănătoşească.S-a întors acasă obosită, iar soţul a certat-o pentru că urcase dealul.

În timpul nopţii, la scurtă vreme după ce a adormit, ea a văzut un călugăr şezându-i alături (Sfântul Rafail), care îi zâmbea blând şi cu tristeţe. El i-a zis: ***„Nu plânge, Vasiliki. Ei m-au ucis pentru Hristos şi te-au batjocorit din pricina mea. Le voi arăta că greşesc cu toţii ”.***

Apoi şi-a întins mâna şi a făcut de trei ori semnul Sfintei Cruci peste stomacul ei, zicând: ***„În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh”.***

Apoi i-a zis: ***„Vasiliki, te-ai făcut bine. Mergi, copila mea, pe această cărare, iar eu voi mijloci la Domnul pentru tine”.***

Ea s-a trezit şi a relatat soţului şi mamei visul ei. Ei nu au acordat crezare visului şi au făcut presiuni asupra ei să meargă la medic pentru a-şi face o radiografie. Cu toate acestea, ea nu a consimţit. Începând din acea zi, ea nu a mai avut dureri.

Ca recunoştinţă pentru că a fost vindecată, ea s-a dus aproape zilnic la Karyes şi s-a rugat acolo la racla cu sfintele moaşte.

4.Vindecare de reumatism

În august 1960, Avgherinos Marangos din Mytilene a fost vindecată de reumatism.

5.Vindecare dintr-un şoc psihic

În februarie 1960, Athanasios Ghiavrimis din Termi, în vârstă de 22 de ani a fost vindecat de urmările unui şoc psihic, din pricina căruia fusese internat într-un spital de psihiatrie din Atena.

6.Vindecare de paralizie

În decembrie 1962, Ioannis Voulgarellis din Pirghi, Lesvos, a fost vindecat de paralizie.

Vindecare de o boală a urechii

În februarie 1965, doamna Hatzigheorghiou, care locuieşte în Montreal Canada, a fost vindecată de o boală a urechii.

8.Vindecare de o boală cerebrală

La 15 martie 1966, Euthzmia Papademetriou, care locuieşte în Pyrgoi, Kozani, a fost vindecat de o boală cerebrală de care suferea de zece ani.

9.Vindecarea unui copil

În ianuarie 1966, Theodoros Tsaras din Tesalonic, a scris că fiul său a fost vindecat de o boală de inimă după botez şi a primit numele de Rafail.

Surse:

- Sfinţii martiri Rafail, Nicolae şi Irina din Lesvos, viaţa, trăsăturile, învăţămintele şi minunile lor, de Constantine Cavarnos, trad.de prof.dr.Remus Rus, Ed. Institului Biblic şi de Misiune al B.O.R, Bucureşti, 2003
- Karyes colina sfinţilor Rafail, Irina şi Nicolae de Vasiliki Rallis, trad de ieroschimonah Ştefan Nuţescu, Ed. Evanghelismos, Bucureşti, 2004

Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina – Sfinte moaşte

Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina, Lesvos, Greece - moaşte

Sfintele moaşte ale Sfântului Rafail (capul), Lesvos

Moaştele Sfântului mucenic Rafail, Mitilini, Insula Lesbos, Grecia

Moaştele Sfântului Rafail, Thermi, preot martirizat în 1462 - Cipru

Moaştele Sfântului Nicolae, Insula Lesvos, Grecia, martirizat în 1462 de turci

Mormântul Sfântului Rafail

Mormântul Sfintei Irina

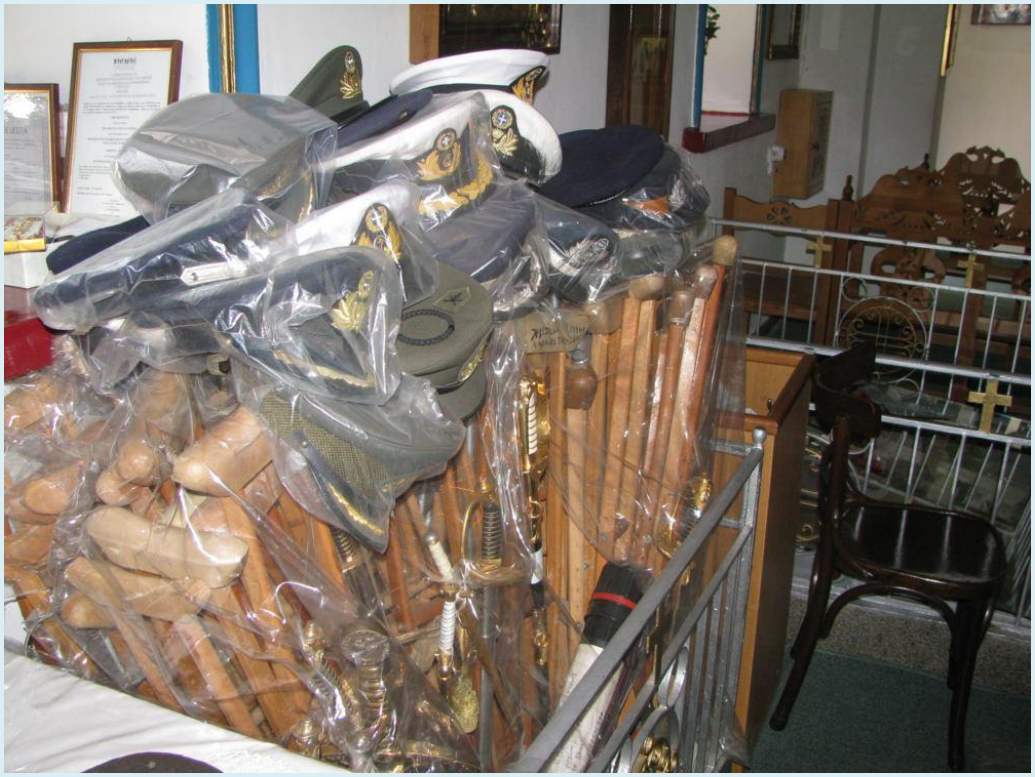

Daruri ale oamenilor vindecaţi de aceşti Sfinţi taumaturgi

Arhiepiscopia Tomisului a primit fragmente din moaștele noilor mucenici din Mitilini

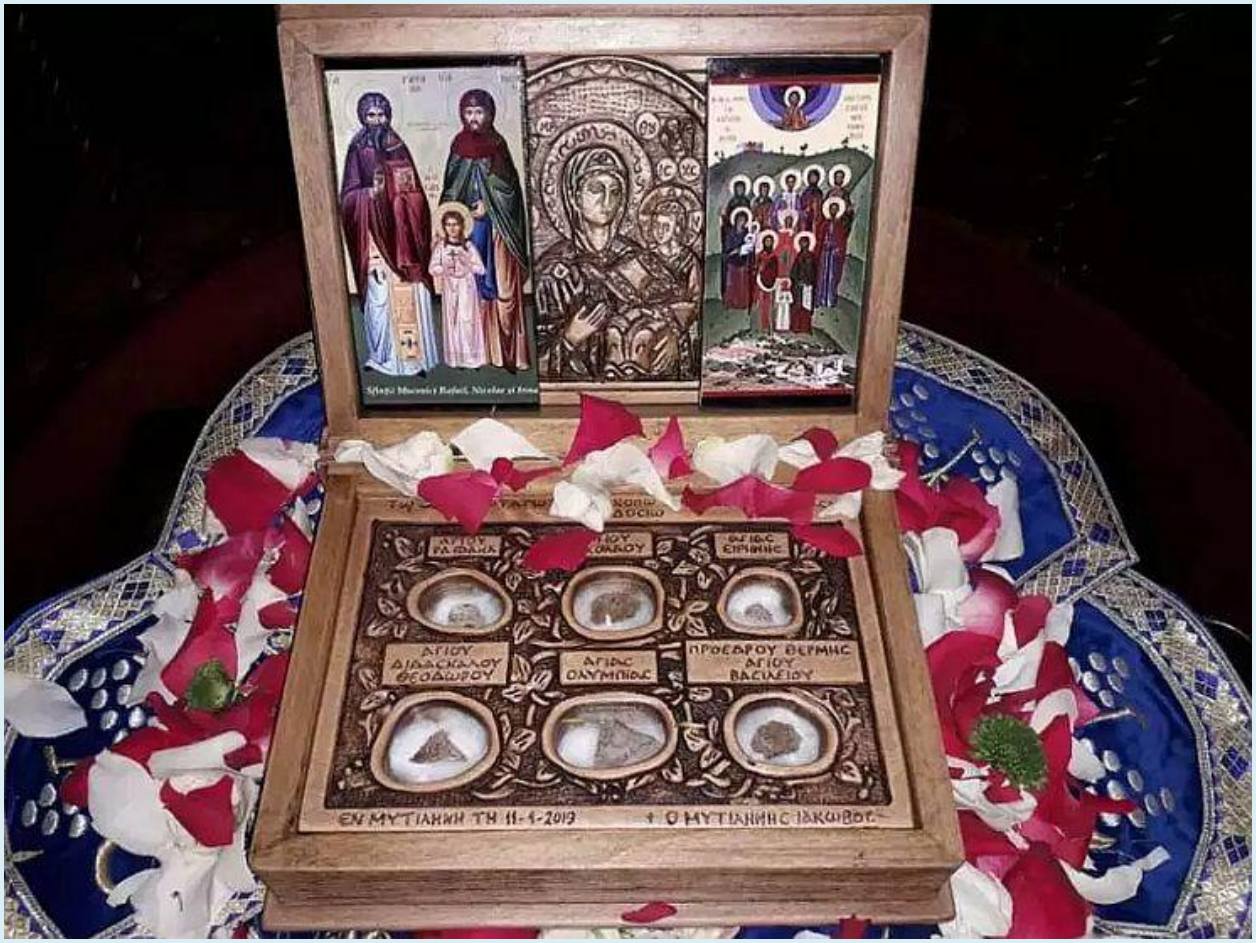

Publicat de Gheorghe Anghel
16.01.2019

Arhiepiscopia Tomisului a primit în dar de la Eparhia de Militine, Grecia, fragmente din moaștele Sfinților Rafail preotul, Nicolae diaconul, Irina fecioara, Teodor învățătorul, Olimpia egumena și Vasile.

Sfintele moaște au fost așezate duminică, 13 ianuarie 2019, spre închinare credincioșilor în Catedrala Arhiepiscopală din Constanța.

„Am primit de la mitropolitul Iacov sfinte moaște care aduc prezența unor sfinți din Mitiline aici în Arhiepiscopia noastră. Sfinții sunt cei care ne leagă pe noi de Dumnezeu“, a declarat Înaltpreasfinția sa pentru Trinitas TV.

Aceşti sfinţi l-au mărturisit pe Hristos și au primit moarte martirică în secolul 15, în satul Thermi din Grecia. Sfintele moaște au fost descoperite prin minune dumnezeiască în anul 1961.

Sursa:
https://basilica.ro/arhiepiscopia-tomisului-a-primit-fragmente-din-moastele-noilor-mucenici-din-mitilini/

Viaţa Sfântului Rafail şi a celor împreună cu dânsul – 9 aprilie

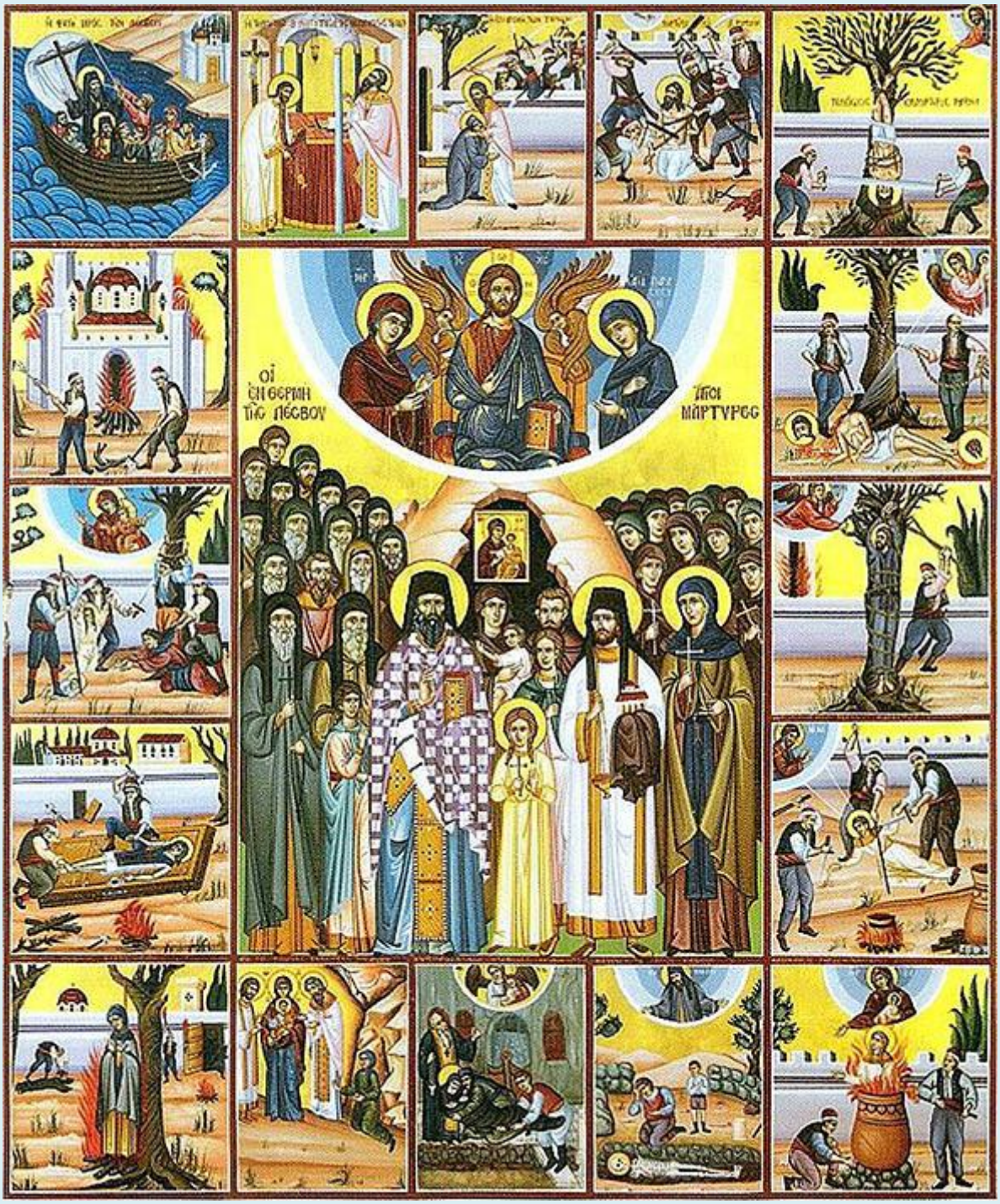

Sfântul Rafail este preot şi cuvios, mare mucenic şi făcător de minuni. A trăit în ultimii ani ai Bizanţului şi alţi câţiva ani după căderea Constantinopolului. Ani grei, cu fapte de eroism. A nădăjduit că Imperiul va fi salvat, că luptele paleologilor vor avea izbândă. A fost un om activ, a adunat multe cunoştinţe, a

avut parte de ranguri şi vrednicii, a cutreierat mulţime de locuri, şi-a căpătat un renume. A suferit şi s-a ostenit pentru Imperiu, pentru romanitate. Dar l-a câştigat Hristos. Pe Acesta L-a iubit până la urmă mai mult decât toate şi pe Acesta L-a slujit până la sfârşit. Însăşi Maica Domnului, a fost văzută, în vis, cu prilejul prăznuirii muceniciei sfântului, plângând. Întrebată fiind de ce plânge, a răspuns că în fiecare an în această zi plânge pentru jertfa făcută de Sfântul Rafail pentru ea şi pentru Fiul ei, în Mănăstirea sa din Karyes, insula Lesbos…

Descoperirea Sfinţilor după cinci sute de ani

Sfântul Rafail a mucenicit în Lesbos la zece ani după căderea Constantinopolului. Viaţa sa slăvită şi moartea sa martirică au fost, însă în scurt timp îngropate de uitare, din cauza groazei insuflate de barbari, de stăpânitorii turci. Timpul a trecut şi toate s-au uitat. Au trecut cinci sute de ani şi deja nu mai ştia nimeni despre mucenicii de pe colina Karyes din Lesbos. Doar la răstimpuri vedeau un preot cădind şi rămăsese în tradiţia locului să se săvârşească acolo Sfânta Liturghie în a treia zi de Paşti, ziua muceniciei sfântului, fără a-şi aminti sau a şti, însă, cineva din ce pricină se înstăpânise acest obicei.

A venit, însă, plinirea vremii, acea vreme pe care dumnezeiasca Pronie o alesese cu înţelepciune, în care toate să cunoască o schimbare. Domnul Cel Atotştiitor alesese vremea noastră, acest timp al necredinţei şi al apostaziei, spre a-l face din nou cunoscut pe prietenul Său, sfinţitul mucenic Rafail. Trecuse vremea în care acesta era un sfânt neştiut. Venise ceasul ca harul sfântului să strălucească şi să lumineze sufletele creştinilor, dăruindu-le credinţă, sănătate, putere, curaj şi nădejde.

În anul mântuirii 1959, familia Ralli, în stăpânirea căreia ajunsese terenul ce înconjura colina Karyes, acel loc martiric, a construit, în urma unei făgăduinţe, o mică Biserică închinată Maicii Domnului. De atunci începe şirul faptelor minunate…

Un izvor care secase începe iarăşi să izvorască apă, ajutând, astfel la lucrările de înălţare a Bisericii. ***În timpul lucrărilor de construcţie a micului paraclis, la temelia acestuia este aflat un mormânt cu rămăşiţele unui creştin, căruia îi lipsea maxilarul inferior. Un călugăr necunoscut începe, totodată, să le apară în vis multor oameni ai locului, fie în vedenie, fie aievea. Treptat, din ce în ce mai mulţi îl văd, îl aud sau îl visează. Unora le face cunoscut numele său, „Rafail”. Altora le spune: „Sunt sfânt şi voi face multe minuni”. Altora: „Sunt din Itaca”… Zi după zi, Sfântul întregeşte povestea vieţii sale şi scoate la iveală taine***

ascunse, în vreme ce în descoperiri minunate se arată şi alţi mucenici, precum şi o fetiţă blondă.

Maica Domnului, dar şi Sfânta Paraschevi, precum şi alţi Sfinţi, se arată şi ei adeseori în vis sau în vedenii aducând încredinţare pentru Sfânt şi întărind credinţa simplilor creştini care devin martori ai revelaţiilor dumnezeieşti.

În curând, sfântul cere ca nou zidita biserică să fie dărâmată. Lămureşte aceasta prin faptul că dedesubtul ei se aflau mormintele unor mucenici care trebuiau să fie scoase la lumină. Astfel, ca urmare a semnelor dumnezeieşti, dar şi a minunilor, la început cu o oarecare şovăială, dar mai apoi cu curaj şi îndrăznire, se încep mai întâi dărâmarea paraclisului, iar mai pe urmă săpăturile. Stăruia încă o îndoială, întrucât cei necredincioşi luau în râs şi aruncau cuvinte defăimătoare asupra celor petrecute, considerându-le urmarea unei autosugestii colective sau mai rău decât atât, expresia unei escrocherii. Însă, ce minune! În urma săpăturilor, treptat, au ieşit, într-adevăr, la iveală fragmente de marmură şi capiteluri de coloane, bucăţi de vase vechi, înnegrite, ca arse de foc şi în genere, rămăşiţele unei vechi mănăstiri, chiar şi sigiliul de plumb, adică pecetea patriarhală bizantină în basorelief ce atesta funcţionarea vechii Mănăstiri. Sunt descoperite morminte şi moaşte de sfinţi mucenici exact în locurile pe care cei credincioşi le văd în vis şi le arată apoi muncitorilor spre a face săpături. Credinţa triumfă şi cei necredincioşi sunt făcuţi de ruşine şi siliţi să tacă.

Sfântul deşira treptat firul vieţii şi muceniciei sale. Credincioşi, ba chiar şi oameni necredincioşi, dar cu bunăvoinţă, l-au văzut pe sfânt şi l-au auzit povestind. Adeseori, vedeau faptele înseşi petrecându-se în chip viu, ca şi cum ar fi avut loc lângă ei, alteori ca printr-un binoclu, avându-l alături pe sfânt care le dădea lămuriri, iar alteori ca pe un film pe care îl vedeau şi îi auzeau… Astfel, încetul cu încetul s-a conturat o imagine clară a mult-zbuciumatei sale vieţi, care treptat, devenea cunoscută din ce în ce mai mult:

Anii copilăriei

În vechiul cartier Myloi din oraşul Itaca, capitala frumoasei insule cu acelaşi nume din Heptanez, din rândul insulelor Ionice, patria vicleanului Odiseu al anticilor, ***s-a născut în anul 1410 un băieţel încântător. Părinţii săi erau creştini bine-cinstitori şi patrioţi greci înflăcăraţi. Familia era compusă din tatăl, Dionýsios Laskarídis, mama, Maria, şi sora sa, Eleni. La botez, pruncului i s-a dat numele Gheorghe.***

Timpul trecând, în anul 1422, sora sa, Eleni Laskarídis, s-a căsătorit cu veneţianul Marco, gardă şi sfetnic al lui Carlo I Tocco, Comite de Kephallinia şi Zakynthos şi Duce de Lefkada.

În anul 1418, tânărul Gheorghe învaţă scrierea şi cititul de la părintele Timotei din Sfânta Mănăstire Kathara, amplasată în locul Stenos Agros, la nord de oraşul Itaca. Familia Laskarídis era destul de întărită, fapt ce a ajutat la asigurarea unei educaţii mai înalte pentru fiul lor, care era un copilaş iubit de toţi, foarte vioi, isteţ din cale afară, evlavios şi dornic să înveţe. Astfel, Gheorghe, bucurându-se de independenţă economică şi susţinut fiind de cumnatul său Marco, (soţul surorii lui), este primit să frecventeze Şcoala lui Zaharia Anghelos, ce funcţiona în locul numit „Castrul Sfântului Ioan", reşedinţa lui Carlo I Tocco. Aici învaţă greacă, latină, italiană şi franceză. Totuşi, nu se simţea odihnit sufleteşte. Spirit mereu doritor de învăţătură, face cunoştinţă cu medicul filosof Paráshos Kouzoúlis, de la care ia primele lecţii de medicină.

În anul 1425, la vârsta de 15 ani, tânărul Gheorghe îl are ca dascăl pe monahul Fotie de la Mănăstirea Maicii Domnului Omalon, în apropierea satului Leivátho, unde pentru prima dată se apleacă asupra studiilor teologice, cu rezultate nemaipomenite. Atunci, Gheorghe, care se considera şi se numea pe sine romeu, dar care fusese crescut şi educat într-un mediu veneţian, a început pentru prima dată să descopere şi să conştientizeze tradiţia romeică. Fascinat, s-a întâlnit cu Neamul şi cu rădăcina sa, pe de o parte grecească (elenismul), iar pe de alta, ortodoxă. Totodată, sub imboldul caracterului său activ înnăscut şi de flacăra iubirii de patrie care îi ardea în suflet, îl convinge pe cumnatul său Marco să mijlocească pentru a i se îngădui să deprindă mânuirea armelor, urmând să se înscrie, în vederea unei cariere militare, în regimentele Gardei Veneţiene a lui Carlo I Tocco.

Timpul se scurge şi tânărul Gheorghe, avid de cunoaştere, părăseşte în anul 1427 insulele Ionice şi se stabileşte în oraşul Mystras pentru a urma o şcoală mai înaltă, Şcoala de filosofie a lui Gheórghios Plíthonos Ghemistós. Acolo, desigur face cunoştinţă şi leagă o relaţie de prietenie cu despotul de mai târziu de Mystras, iar ulterior Împăratul Bizanţului, Constantin paleologul.

În slujba patriei

În anul 1431, deja la vârsta de 21 de ani, Gheorghe nu-şi mai poate stăpâni înflă-cărатul patriotism şi cu binecuvântarea părinţilor şi a învăţătorilor săi, se înrolează voluntar ca ofiţer în armata imperială bizantină. Datorită vastei sale culturi şi a

minţii sale strălucite, i se conferă gradul de centurion şi este rânduit în garda personală a principelui Toma, paleologul, care îşi avea reşedinţa în Kalamata. În paralel, îşi încheie studiile în domeniul medicinii, sub îndrumarea medicului Melissinos.

Gheorghe devenise deja binecunoscut, pentru cultura, capacităţile, bărbăţia şi caracterul său, celor care deţineau funcţii înalte în Administraţia publică a Imperiului şi în Biserică. Drept urmare, ***în anul 1437 Gheorghe Laskarídis, deja căpitan şi medic, este ales să se alăture suitei Împăratului Ioan VIII, paleologul ca demnitar în garda principală a principelui Dimitrie, care urma să-l însoţească pe Împărat la sinodul de la Ferrara-Florenţa.***

De dragul adevărului istoric, suntem datori să amintim faptul că, din păcate, împăratul Ioan VIII, paleologul, lipsit de chibzuinţă, a convocat Sinodul de la Ferrara, urmărind să îl roage fierbinte pe ereticul şi schismaticul Eugeniu, papa Romei, să îi mobilizeze pe regii cărora le era întâi stătător religios spre a-l ajuta cu oaste. La rândul său, el oferea în schimb „unirea" bisericilor, deoarece înspăimântat şi fricos cum era, se temea de ameninţările sultanului Murad şi de comandantul armatei din Tessalia, Tourahanis (Tourahan Bei).

Din prima clipă, Comisilia Sinodală a Bisericii Ortodoxe a Răsăritului, avându-l întâi stătător pe patriarhul Iosif, a avut de înfruntat mulţime de necazuri venite din partea papistaşilor, în timpul celor doi ani în care s-au desfăşurat lucrările Sinodului de la Ferrara-Florenţa. Metoda îndrăgită de catolici constă în jigniri şi în exercitarea, directă sau indirectă, a unei constrângeri fizice, morale şi psihologice asupra ortodocşilor. Un exemplu grăitor: În timp ce Comisia Ortodocşilor se afla pe drum spre Ferrara, papa l-a înştiinţat pe patriarh că la sosire are datoria de a-i săruta picioarele, lucru pe care, aşa cum era firesc, Patriarhul nu l-a primit. De asemenea, încă din prima noapte a şederii, Patriarhului ortodox i-a fost rânduită drept adăpost o cocină de porci. Mai mult, deşi era o îndatorire a papistaşilor de a se îngriji de masa ortodocşilor, au încălcat această obligaţie, condamnându-i în acest fel pe Sinodalii Ortodocşi la înfometare, întrucât i-au lăsat fără hrană şi fără bani pentru procurarea acesteia timp de mai multe luni. Ierarhii Ortodocşi s-au văzut nevoiţi să îşi vândă până şi veşmintele pentru a se putea hrăni, ajungând chiar până la a cerşi cele de trebuinţă.

Într-adevăr, în cadrul sinodului mincinos de la Ferrara-Florenţa, Ortodoxia şi elenismul au fost ţinta unei bătăi de joc. Ura papistaşilor eretici faţă de Ortodoxie, faţă de elenism, trădările, facţiunile de interese, ambiţiile egoiste, slugărnicia şi prostia au întrecut orice limită. Singurul care a rămas curat şi a strălucit ca un stâlp

de neclintit al ortodoxiei a fost Marcu Evghenicul. O ţinută demnă au avut şi Ghéorghios Sholários şi Gheórghios Plíthon Ghemistos, care au plecat cu fratele împăratului, Dimitrie, la Veneţia, pentru a nu fi siliţi să semneze unirea. (Împreună cu ei se va fi aflat cu siguranţă şi Sfântul Rafail, ca unul ce făcea parte din garda personală a principelui Dimitrie). Aceştia au fost stele luminoase ale Ortodoxiei, dătătoare de nădejde, pe bolta întunecoasă a acelor ani de beznă pentru Bizanţ.

În luna noiembrie a anului 1444, armate creştine unite sub conducerea lui Iancu de Hunedoara şi a regelui polonez Vladislav, au luat parte la o ciocnire decisivă şi nimicitoare cu oastea turcească a sultanului Murad al II-lea la Varna, în Bulgaria. Armatele creştine, cu puţin înainte de bătălie, au trimis în grabă curieri către despotul de Mystras, Constantin paleologul, pentru a cere întăriri. Într-adevăr, un corp din oastea bizantină din care făcea parte şi centurionul Gheorghe Laskaridis, a pornit de îndată spre Varna, răspunzând, astfel, apelului venit din partea armatelor creştine. Cu toate acestea, cu două zile înainte de a sosi la Varna, au fost înştiinţaţi de soli cutremuraţi de groază că deja avusese loc ciocnirea armatelor, iar creştinii se împrăştiaseră, fiind învinşi de sultanul Murad. Ca urmare a acestui fapt, bizantinii, socotind zadarnică orice altă intervenţie, au apucat drumul întoarcerii.

Chemarea dumnezeiască

Pe drum spre baza lor din Mystras, soldaţii bizantini au trecut în apropiere de Serres, sosind la Sfânta Mănăstire a cinstitului Înaintemergător, unde ***divizia centurionului Gheorghe Laskaridis s-a oprit pentru a se odihni. În acea Mănăstire, Gheorghe s-a întâlnit cu doi monahi, întâlnire care i-a marcat întregul curs al vieţii.***

Unul dintre aceştia, cu numele îngeresc, adică monahicesc Ghenadie, era fostul unionist, care în timpul sinodului de la Ferrara îl ridicase în slăvi pe papă, filosof de renume, în lume Gheorghios Sholarios, care în urma unei luminări dumnezeieşti, şi-a venit întru cunoştinţă şi a ales întru pocăinţă monahismul, propovăduind acest cuvânt: „mai bine turbanul turcesc, decât vălul latin”. Spunând aceasta, înţelegea faptul că din partea turcilor este ameninţat doar statul, în vreme ce, din partea latinilor sunt ameninţate şi Statul şi credinţa. Monahul Ghenadie a devenit ulterior patriarhul Ghenadie.

Celălalt monah era Gheronda Ioan, un Părinte sfânt, care l-a îndemnat pe centurionul-medic Laskaridis să cunoască faptul că numai lângă Dumnezeu sufletul său va afla pacea pe care o dorea. Odată cu plecarea detaşamentului său spre Mystras şi după ce i-a înmânat comandantului armatei, Phrántzis, demisia sa

din armată şi sabia, Gheorghe Laskaridis, dând ascultare unei chemări lăuntrice de necuprins în cuvinte, a rămas în preajma lui Gheronda Ioan în Sfânta Mănăstire a cinstitului Înaintemergător.

În anul 1445, la vârsta de 35 de ani, Gheorghe, după şase luni de nevoinţă în tăcere şi rugăciune, a fost tuns monah de către Egumenul Sfintei Mănăstiri a cinstitului Înaintemergător şi a primit la călugărie numele RAFAIL, după Arhanghelul care îl luminase în vedenii, prin mesaje dumnezeieşti de nespus. Părintele Rafail a trăit în preajma sfântului său Gheronda până la adormirea acestuia, rămânând în Mănăstirea cinstitului Înaintemergător încă doi ani, unde a fost făcut diacon, preot şi în cele din urmă, arhimandrit.

În continuare, a plecat la Atena, unde se ştie că a predicat în repetate rânduri pe colina Philópappos şi în Biserica Sfântului Dimitrie Lompardiáris, lângă Acropole, unde a slujit ca preot şi predicator, urmărind să întărească cugetul ortodox şi moralul atenienilor aflaţi sub stăpânire veneţiană. În această Biserică se poate vedea şi astăzi icoana sa, sfântul fiind cinstit şi prin Liturghiile săvârşite aici.

Când în anul 1449 a urcat pe tronul Constantinopolului Constantin, paleologul supranumit „Dragonul” pentru vitejia sa, Părintele Rafail a mers de îndată la Constantinopol pentru a-l întâlni şi felicita pe vechiul său prieten. Acesta, apreciindu-l, remarcându-i calităţile şi vasta sa cultură, l-a reţinut în Cetate şi l-a înălţat la rangul de Protosinghel. Părintele Rafail ajunge repede o figură foarte cunoscută. Patriarhia Ecumenică îl trimitea în repetate rânduri ca reprezentant la multe congrese de teologie şi medicină din diferite oraşe ale lumii. În paralel, a fost numit de către Patriarhia Ecumenică Predicator Ecumenic, titlu care îi înlesnea intrarea în multe oraşe pentru a propovădui credinţa creştină ortodoxă.

Întâlnirea cu Nicolae

În anul 1451, în timpul unuia dintre congresele din oraşul francez Morlaix, în apropiere de Brest, din regiunea Bretania, a făcut cunoştinţă cu un tânăr grec în vârstă de 27 de ani, student la Drept, pe nume Nicolae.

Nicolae se născuse în anul 1424 şi crescuse în Tesalonic. Familia sa era compusă din tatăl său, Gheorghe Konstantákis, jurist, mama sa, Ana şi sora sa, Zoe. După cum se aminteşte, familia Konstantákis provenea din oraşul Ragoi, în Media Asiei mici.

În anul 1445, Gheorghe Konstantákis şi-a trimis fiul în oraşul Morlaix din Franţa pentru a studia Dreptul la Universitatea de aici, însă Nicolae, atras de desfătările trupeşti, nu se îngrijea de studii, ci ducea o viaţă cu totul lumească. Cu toate acestea, întâlnindu-l pe Părintele Protos. Rafail şi luând aminte la viaţă exemplară a acestuia şi la sfaturile sale înţelepte, şi-a schimbat modul de viaţă, alegând, în cele din urmă, calea preoţiei. ***După tunderea sa în monahism, la un răstimp în care a arătat o viaţă exemplară şi o râvnă înflăcărată pentru cele ale credinţei, Părintele Rafail l-a hirotonit diacon şi l-a ţinut în preajma sa ca împreună-lucrător, încredinţându-i, totodată, slujiri în diferite locuri, unde să propovăduiască Ortodoxia.***

Căderea Constantinopolului

În decembrie 1452, în timp ce Pr. Protos. Rafail, dar şi diaconul Nicolae se aflau în Constantinopol, împăratul Constantin a organizat o împreună slujire oficială în Biserica Sfânta Sofia, cu delegat din partea papei pe cardinalul Isidor, în cadrul politicii sale unioniste pe care o aplica, având falsa convingere că Cetatea va fi izbăvită cu ajutorul papei de nesuferitul jug turcesc.

Această împreună slujire a avut loc pe 12 decembrie 1452, de prăznuirea Sfântului Spiridon. Protosinghelul Rafail, însă, nu a vrut să se prezinte, neîngăduindu-i nici diaconului său să meargă. Cunoştea bine faptul că aceasta ar fi însemnat trădarea Credinţei. „Nu, până aici. Ţinem o legătură, îi ajutăm, dar de slujit împreună cu papistaşii, asta niciodată!…”, a spus sfântul.

Împăratul s-a mâniat foarte tare şi i-a pedepsit cu un exil temporar în Enos. ***De aceea Sfântul Rafail se numeşte şi mărturisitor, deoarece a lepădat cinstirile şi slava demnităţii sale şi nu a ţinut seama de preţul plătit pentru împotrivirea sale faţă de împărat, în apărarea adevărului Ortodoxiei de erezia papistaşă.*** (Este notabil faptul că în ultimele zile înaintea morţii sale eroice, împăratul, nevăzând vreun ajutor dat de catolici, a arătat adâncă pocăinţă, s-a spovedit şi s-a împărtăşit ca ortodox).

Aşadar, ***când a început asediul Cetăţii de către turci, cei doi Părinţi, în afara zidurilor fiind, au trecut în Macedonia.*** Acolo se aflau, când a avut loc căderea Constantinopolului, în nefasta zi de marţi, 29 mai 1453, în mâinile turcilor selgiucizi ce năvăliseră din adâncurile Mongoliei asiatice, dar a căror ofiţeri de stat major erau europeni ce-şi lepădaseră credinţa, din Austria, Ungaria, Germania, Franţa şi din alte ţări europene „civilizate" şi „creştine", care aprovizionau, totodată, hoardele turcilor barbari, lipsiţi de cultură, semi sălbatici, cu armament pe măsura tehnologiei moderne de atunci. Trebuie consemnat faptul că acele câştiguri ce le reveneau ofiţerilor europeni apostaţi erau uriaşe, turcii depunându-le în aurul adunat din incursiunile de jaf şi de pradă a popoarelor pe care le înfrângeau. Mărturie despre aceasta dau armele de foc expuse chiar şi în zilele noastre în curtea Bisericii Sfânta Sofia din Constantinopol, putând fi citite pe acestea inscripţiile gravate din fabricaţie, ce atestă data fabricării, marca atelierului unde au fost produse şi ţara de origine.

Cuceririi teritoriilor stăpânite înainte de creştinii bizantini de către hoardele barbare ale turcilor i-au urmat un masacru fără milă al creştinilor din rândul populaţiei civile, incendierea clădirilor, răpirea averilor, siluirea femeilor până în genere, la înspăimântătoare vărsări de sânge şi alte silnicii de orice fel pe care le-au săvârşit cuceritorii cruzi şi însetaţi de sânge. Toate aceste fapte înfiorătoare, dacă nu au fost susţinute, au fost cel puţin privite cu o deosebită indiferenţă şi pasivitate de către „fraţii creştini" din Apus şi cu o lămuritoare nepăsare ce se ridică la măsura unei adevărate crime din partea papei, care se desfăta în huzur de viaţa sa eretică şi neînfrânată.

Cu adâncă tristeţe este arătat faptul că aceeaşi poziţie a europenilor şi a papei este de aflat chiar şi în secolul al XX-lea, după cum arată crimele săvârşite de turci în vremurile noastre, precum genocidul comis împotriva armenilor în anul 1915, a grecilor în 1922, împotriva a puţinilor greci rămaşi în Constantinopol după anul 1955, împotriva locuitorilor din insula grecească Cipru în 1974, împotriva kurzilor între anii 1990-1998, precum şi crimele groaznice ale statelor europene „civilizate"

şi ale SUA împotriva Serbiei ortodoxe în anul 2000, care ar trebui catalogate drept crime împotriva umanităţii.

Aşadar, ***în mijlocul nenorocirilor războiului, a zăpăcelii şi a băilor de sânge, cu nenumărate victime, cei doi Părinţi prigoniţi Rafail şi Nicolae, au ajuns cu harul lui Dumnezeu în Alexandroupolis, oraş din Tracia, ca refugiaţi.*** Trebuie atras atenţia asupra faptului că oamenii, pentru a scăpa de masacru, de robie, de pârjolirile şi chinuirile turcilor, încercau să fugă, cuprinşi de panică, din ţinuturile cucerite, căutând adăpost în locurile rămase în libertate. Ca urmare, cei doi Părinţi s-au îmbarcat alături de alţi refugiaţi pe un vas ce se îndrepta spre Lesbos, nădăjduind să afle acolo mai multă siguranţă.

Anii de linişte şi realizările din Lesbos

Pe 14 martie 1454, din cauza unor condiţii meteorologice cu totul neprielnice, vasul nu a putut ancora în portul din Mytilini, ci s-a îndreptat potrivit dumnezeieştii Pronii, după multe peripeţii şi primejdii, spre ţărmul primitor al satului Thermi din Lesbos. Aici, locuitorii, deşi săraci, dar iubitori de străini şi credincioşi, i-au primit cu căldură. ***Proestosul satului, Vasile şi învăţătorul Theodor, din Epir, i-au condus pe Părinţi către Sfânta Mănăstire a Naşterii Maicii Domnului din Karyes, la aproape 14 km de Mytilini, unde se nevoia Părintele Rouvim şi unde se afla epistatul Achindin [paznicul Mănăstirii, n.t.].***

Această Mănăstire închinată Naşterii Maicii Domnului a fost construită în anul 801 de către Împărăteasa Irina, ateniana, ce fusese trimisă în exil din Constantinopol de fiul acesteia, ce i-a succedat la tron. Astfel, ea a ajuns în Aghiasos din Lesbos. Un an mai târziu, în 802, a zidit şi Biserica Maicii Domnului Troullotí din Pyrgoi, Lesbos, în apropiere de Thermi. Irina, ateniana s-a călugărit la sfârşitul vieţii sale şi a adormit cu cuvioşie în Sfânta Mănăstire a Naşterii Maicii Domnului, care era pe atunci mănăstire de maici. ***Pe 11 mai 1235, piraţi musulmani au năvălit asupra Sfintei Mănăstiri, au ocupat-o, au batjocorit cele sfinte şi orice obiect de preţ, le-au siluit, le-au supus la chinuri şi le-au înjunghiat pe monahii, iar în cele din urmă au dat foc clădirilor mănăstirii.***

Potrivit istoriei păstrate de-a lungul veacurilor, aşa cum se aminteşte în cele ce urmează, caracteristică este cruzimea cu totul neomenească, sălbăticia şi barbarismul năvălitorilor musulmani. ***Piraţii, pe unele monahii le-au înjunghiat, iar pe altele le-au făcut să-şi piardă minţile, în urma chinurilor la care le-au supus. Pe bătrâna monahie Eufimia, paralizată, au spânzurat-o de un copac, iar apoi au ars-o de vie. Egumenei Olimpia i-au scos hainele şi i-au ars trupul cu făclii***

aprinse. Mai apoi i-au trecut prin urechi şi prin maxilar două piroane mari înroşite în foc şi în cele din urmă i-au ţintuit trupul cu 20 de piroane mari pe o scândură şi au lăsat-o să îşi dea sufletul în mijlocul flăcărilor ce cuprinsese Mănăstirea.

După ce a rămas numai ruine, pustiită pentru aproape 200 de ani, Mănăstirea a fost restaurată în anul 1433 de o femeie înstărită evlavioasă pe nume Melpoméni. Melpoméni era soţia negustorului Konstántis Yialínas, împreună cu care a avut o fată, născută în 1423, Vasilikí şi un băiat, Achindin, născut în 1425. Din naştere acesta suferea de paralizia piciorului drept. Rugăciunile mamei sale, Melpoméni şi ale Părintelui Rouvim, care deja îşi ducea traiul călugăresc pe pământul lor, au fost ascultate şi în anul 1433, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a tămăduit paralizia micului Achindin, după ce i-a fost spălat piciorul cu aghiasmă de la vechea Mănăstire pustiită. După această minune, Melpoméni s-a dedat slujirii Domnului până la adormirea sa, în septembrie 1455. În paralel, şi-a împlinit făgăduinţa dată, de a restaura mănăstirea pustiită închinată Naşterii Maicii Domnului (în acest lăcaş era cinstită şi prăznuirea Sfintei Paraschevi), unde, odată cu trecerea timpului Achindin, fiul ei, a devenit epistat (paznic), locuind acolo împreună cu Părintele Rouvim.

Astfel, toate erau pregătite, când, potrivit Proniei dumnezeieşti, Părinţii Rafail şi Nicolae au ajuns în Lesbos. S-au stabilit aici, iar Părintele Rafail a preluat egumenia. Egumenul Rafail era asemenea unui centru duhovnicesc al întregii insule. Toţi vorbeau de Părintele sfânt de la Karyes. Cuvintele sale atrăgeau ca un magnet şi linişteau inima. Cu sfaturile sale, mulţi au aflat calea cea dreaptă şi mântuirea. Unul dintre aceştia a devenit monah cu numele Stávros, intrând în obştea mănăstirii de la Karyes, în timp ce bătrânul monah Rouvim a adormit în pace şi a fost îngropat cu cinste de către Părinţi. Sfântul egumen Rafail a făcut o mare lucrare de ajutorare a oamenilor şi a condus Mănăstirea spre o reînnoire a vieţii duhovniceşti.

În anul 1455, a înfiinţat, lângă Mănăstire, un dispensar medical, pentru prevenirea şi tratarea bolilor, aşa-numitul Prebantórion, unde şi el însuşi lucra ca medic.

Înfiinţase, totodată, un azil de bătrâni, precum şi un orfelinat, unde hrănea 80 de copilaşi orfani. Sfântul însuşi a mărturisit într-o vedenie că întâi îi hrăneau pe orfani, iar dacă mai rămânea mâncare, mâncau şi ei apoi…

În această perioadă liniştită a vieţii, cu multe realizări, aceşti Părinţi Sfinţi s-au cunoscut bine şi s-au unit cu o prietenie trainică cu Proestosul Vasile şi familia sa, precum şi cu învăţătorul Theodor. Pe Sfânta Irina, fata proestosului Vasile, a botezat-o Sfântul Rafail, care s-a rugat Domnului să îi dea multe harisme sufleteşti. Într-adevăr, mica Rinoula era un suflet nobil şi plin de toată cuviinţă, care îi iubea atât de mult pe Părinţi şi Mănăstirea, încât voia să fie mereu împreună cu ei. Planul prea înţelept al dumnezeieştii iconomii le-a rânduit de mai înainte să fie pentru totdeauna împreună şi să fie prăznuiţi împreună în veşnicie! Se apropia plinirea vremii…

Cucerirea insulei Lesbos şi a Sfintei Mănăstiri din Karyés

Spre sfârşitul lui octombrie, începutul lui noiembrie a anului 1461, turcii au năvălit şi au cucerit insula Lesbos. În aprilie 1462, locuitorii greci, creştini, ai regiunii Thermi, nemaiputând face faţtă dărilor apăsătoare impuse de stăpânitorii barbari, s-au răsculat. Acest fapt l-a înfuriat pe sultanul turc Mohamed II, care a trimis hoarde înarmate cu porunca expresă de a înăbuşi răscularea grecilor prin foc şi sabie, lucru pe care barbarii cruzi l-au împlinit întocmai, după o luptă de 17 zile, masacrându-i pe locuitori şi dând astfel pildă de pedepsire.

În Joia mare, pe 4 aprilie 1462, epistatul Mănăstirii, Achindin, aflându-se în satul din vecinătatea Mănăstirii pentru cumpărarea proviziilor de trebuinţă, a luat cunoştinţă de năvala turcilor asupra Mănăstirii, ce urma să aibă loc din clipă în clipă şi s-a grăbit să-l anunţe de îndată pe Părintele egumen Rafail. Aflând vestea, egumenul s-a îngrijit imediat de ascunderea tuturor odoarelor şi a vaselor sfinte ale Mănăstirii într-o criptă ascunsă, pentru a nu cădea în mâinile barbarilor necredincioşi.

În Vinerea mare, pe 5 aprilie 1462, turcii conduşi de sălbaticul Arif Aga, au aflat, potrivit indicaţiilor oferite de prietenul lor, medicul Swaïtzer, evreu şi neamţ, un duşman al grecilor, că unii dintre grecii locului ce luaseră parte la răscoală şi care încă mai opuneau rezistenţă, găsiseră adăpost în Mănăstire. Îndată după terminarea slujbei Sfântului Epitaf, a avut loc şi năvălirea turcilor asupra Mănăstirii. În timpul atacului lor, egumenul Rafail, dând dovadă de mult eroism, le-a arătat grecilor răsculaţi, ce se aflau acolo, un tunel de ieşire ascuns, poruncindu-le în mod expres să treacă în muntele alăturat, Pandera, pentru a scăpa cu viaţa. Turcii, atacând cu o

neasemuită furie Mănăstirea, au cucerit-o fără să li se împotrivi cineva, i-au prins pe Părinţi, precum şi pe ceilalţi mireni pe care i-au aflat acolo. ***Printre cei prinşi se numărau egumenul Mănăstirii, Părintele Rafail, diaconul Nicolae, Proestosul satului, Vasile, soţia sa, Maria, fetiţa lor în vârstă de 12 ani, Irina, pruncul de 11 luni Rafail, nepoata sa orfană de 16 ani, Eleni şi învăţătorul satului, Theodor din Epir.***

Egumenul, cu convingerea că Păstorul cel bun nu-şi părăseşte niciodată turma, ci se jertfeşte pentru ea, a rămas în Mănăstire pentru a-i întâmpina pe urătorii turci, lucrătorii răutăţii.

De asemenea, cu stăruinţă statornică şi cu propria lor voie liberă, şi ceilalţi amintiţi mai sus, au rămas lângă egumen, cu hotărârea puternică de a îi fi alături şi de a se împărtăşi de jertfă şi de martiriul său, ca nişte credincioşi fraţi şi ucenici în Hristos.

Părintele Stávros, monahul şi fiul Melpomenei - epistatul Mănăstirii - Achindin, au scăpat cu viaţă, la îndemnul egumenului Rafail, fără a fi prinşi. Aveau să plinească mai apoi datoria sfântă de a înmormânta cinstitele moaşte ale mucenicilor, după proorocia arătată de Sfântul însuşi.

Mucenicia Sfinţilor

Din momentul prinderii egumenului Rafail în noaptea din Vinerea mare, au început, în chipul cel mai sălbatic, interogatoriile. Cum însă turcii nu reuşeau să obţină prin întrebări informaţiile pe care le doreau, au început schingiuirile.

Mai întâi, l-au smuls din braţele mamei sale pe pruncul Rafail, în vârstă de 11 luni, l-au aruncat la pământ şi l-au omorât bătându-l şi lovindu-l cu picioarele. Pe mama acestuia, Maria, au legat-o de un copac, deoarece se zbătea să-şi ia înapoi copilul, striga şi plângea.

Apoi au început să o chinuiască groaznic pe fecioara muceniţă Irina, de 12 ani, fata proestosului Vasile, în faţa părinţilor săi, ca astfel să le clatine moralul şi să îi poată şantaja, pentru a-şi lepăda credinţa şi a le descoperi locul unde se ascundeau grecii răsculaţi. Au început, aşadar, să arunce apă fiartă în gura micuţei Rinoula, iar apoi i-au tăiat pe rând o mână şi un picior, aruncând membrele ciopârţite şi însângerate în faţa părinţilor săi, care nu se plecaseră cererilor lor.

Mama sa, nerezistând să vadă toate acestea, a făcut, ca urmare a zbuciumului sufletesc, infarct. Tatăl ei, însă, în ciuda neţărmuritei dureri sufleteşti, a rezistat şi a rămas neclintit în credinţă. Barbarii, văzând că încercarea de şantaj s-a dovedit zadarnică, neaducând rezultatul dorit, au aruncat-o într-un vas mare şi au ars-o de vie, încununându-i, astfel, martiriul (acest vas a fost găsit în urma săpăturilor din zilele noastre, având înăuntru cenuşă, câteva oase arse şi câteva pietre. Aceste oase au rămas pentru că nu au fost văzute la momentul îngropării celorlalte rămăşiţe din vas, în vreme ce pietrele au căzut în acesta din zidurile Bisericii atunci când a fost aruncată în aer de turci).

Pe tânăra nepoată a proestosului, Eleni, care avea 15 ani şi de la vârsta de 3 ani rămăsese orfană, turcii, bestii iar nu oameni, au siluit-o unul după altul, în repetate rânduri şi au lovit-o fără milă, încât din pricina fricii, a durerilor şi a sângelui pierdut, şi-a dat duhul în mâinile Domnului.

Proestosul Vasile, după ce a trecut printr-un martiriu sufletesc, văzând mucenicia copiilor săi, a îndurat şi înfricoşătoare cazne trupeşti. I-au tăiat nasul, urechile, organele bărbăteşti şi i-au scos ochii. La sfârşit, i-au tăiat capul, bătându-şi joc. De aceea, proestosul Vasile este şi trebuie cinstit ca mare mucenic.

Apoi, au început să-l chinuiască pe învăţătorul Theodor, într-o mod deopotrivă de dur. I-au tăiat şi lui organele bărbăteşti, mâinile, iar în cele din urmă capul, pe care i l-au pus apoi, în batjocură, între picioare.

Ultimul a mucenicit Sfântul Rafail, deoarece sălbaticii săi chinuitori însetaţi de sânge nu se grăbeau să îl omoare, crezând că îi vor smulge mărturisirea pe care o doreau. Astfel, a îndurat chinuri de neînchipuit. L-au ocărât, l-au bătut cu turbare şi l-au ameninţat.

La un moment dat, sfântul s-a ridicat în picioare şi apucând crucea de pe rasa sa le-a arătat-o cu curaj şi le-a spus: ***„Noi Lui ne închinăm şi niciodată n-o să ne lepădăm de El!”***

Atunci turcii s-au năpustit cu furie asupra lui, l-au dezbrăcat, l-au legat cu mâinile la spate şi l-au lovit în continuu, fără milă, cu paturile puştilor, până a paralizat. I-au împuns trupul în diferite părţi cu suliţa şi trăgându-l de barbă, l-au târât deasupra unor pietre tăioase, încât întreg locul se înroşise de sângele său. Apoi, întrucât victima nevinovată pe care o chinuiau continua să reziste şi să îndure chinurile fără gemete, l-au atârnat de picioare cu capul în jos de crengile nucului bătrân care se afla în curtea Mănăstirii. Sub acel nuc săvârşeau Părinţii în fiecare an slujba Învierii.

În continuare, când ucigaşii sălbatici, lipsiţi de orice milă (oameni îndrăciţi, după însuşi cuvântul sfântului) şi-au dat seama că în ciuda tuturor chinurilor la care fusese supus, egumenul Rafail nu se lepăda de Credinţa sa şi nu îi trăda pe creştinii greci răsculaţi, cu ochii scânteind precum cărbunii roşii aprinşi în foc şi cu buzele pline de spumă urii şi a furiei lor, l-au pus în genunchi la pământ şi i-au tăiat capul într-un mod cutremurător: i-au tăiat capul cu fierăstrăul!! N-au început să taie de la

nivelul gâtului, ci al gurii!! Maxilarul inferior, plin de sânge care a căzut, l-au aruncat jos în mijlocul unei bălti de sânge, la mică distanţă de restul trupului.

Acest maxilar n-a fost găsit când l-au îngropat pe sfântul, din acest motiv fiind aflat separat, în afara mormântului, în urma săpăturilor din vremea noastră. Astfel, cel ce era deja sfânt înainte de a mucenici, a devenit şi slăvit mare mucenic al lui Hristos şi şi-a dat sfinţitul său suflet Domnului!

Pe Sfântul Nicolae l-au legat şi pe el cu mâinile la spate de un nuc mai mic ce se afla tot în curtea Mănăstirii şi l-au chinuit zi şi noapte, bătându-l şi împungându-l cu suliţele. Însă, din cauza slabei sale constituţii trupeşti, Sfântul Nicolae nu a rezistat mult timp chinurilor, anume bătăilor lipsite de milă, ci văzându-l şi pe iubitul său egumen bătut şi plin de sânge, inima i-a cedat, aşa încât şi el şi-a dat duhul în mâinile Domnului.

După mărturia dată de Sfântul Rafail în vedenii, sufletele celor doi sfinţi au urcat împreună în cer. Împreună au fost în viaţă, împreună şi în moarte!

Un medic străin, Alexandru, care îl iubea mult pe Părintele Rafail şi care a venit în grabă să vadă ce se întâmplă când a aflat că turcii năvăliseră asupra mănăstirii, văzând privelişte groaznică a masacrului pe care l-a îndurat sfântul egumen, prin tăierea capului cu fierăstrăul, de groază a înnebunit şi şi-a scos cuţitul să se omoare, însă inima i-a cedat înainte de a fi apucat să împlânte cuţitul.

După masacru şi după îngrozitoarea baie de sânge, turcii, ca nişte fiare însetate de sânge, după ce au batjocorit şi au jefuit toate sfintele odoare şi obiecte de valoare pe care le-au găsit, au dat foc Mănăstirii, aruncând-o în aer.

Masacrul mucenicilor s-a terminat în noaptea de luni a Săptămânii Luminate, cu cincisprezece minute înainte de miezul nopţii (de luni după amiaza începuse, însă, deja ziua liturgică de marţi, a treia zi a Sfintelor Paşti), iar distrugerea Mănăstirii a avut loc mai apoi, în Marţea luminată, în zori, pe 9 aprilie 1462.

După distrugerile sălbatice amintite şi după săvârşirea tuturor fărădelegilor descrise mai sus, turcii, ca nişte fiare, îşi satisfăcuseră pe moment instinctele sălbatice şi au plecat pentru a continua lucrarea fărădelegii lor în alte locuri. În urma lor au lăsat ruine arse şi pietre pline de sângele mucenicilor, în timp ce pe jos erau împrăştiate colo-colo cinstitele moaşte, membrele tăiate ale monahilor şi ale mirenilor ce trecuseră prin acel masacru.

Între aceste fiare cu chip de om, cei mai de seamă şi mai sălbatici chinuitori erau cinci oameni nemernici, între care doi turci musulmani, un laz (din Caucaz), un cerchez şi un turc-albanez. În scurt timp, firește, pentru fapta lor pângăritoare, plină de toată răutatea, i-a ajuns mânia lui Dumnezeu. Au fost prinşi de greci revoluţionari, care i-au omorât şi i-au îngropat împreună în aceeaşi groapă…

Se întregeşte ceata mucenicilor

În noaptea următoare, după plecarea hoardei turceşti, monahul Stávros şi epistatul Mănăstirii, Achindin, care până atunci se ascunseseră în peştera Părintelui Iosif, trecut la Domnul, cel împreună cu care Părintele Stavros se nevoise înainte, au ieşit din ascunzătoarea lor şi au venit pe ascuns în satul alăturat, Thermi, rugându-l pe bătrânul preot al satului, Părintele Sava, orb, în vârstă de 112 ani, să îi urmeze până la mănăstirea pustiită, pentru a săvârşi cuvenita slujbă pentru îngroparea mucenicilor.

Şi iată prima arătare a harului dumnezeiesc şi a sfinţeniei: Sosind la locul mucenicie, bătrânul preot orb a făcut rugăciune fierbinte, cerându-I lui Dumnezeu binecuvântarea şi îngăduinţa de a vedea cu proprii săi ochi locul şi moaştele mucenicilor. Şi, o, minune, a strălucit atunci o lumină puternică, preotul a văzut din nou şi a putut zări acea privelişte înfiorătoare. Apoi, după ce s-a rugat, a slujit plin de cutremur slujba de înmormântare şi a rânduit îngroparea în felul următor: ***Moaştele egumenului Mănăstirii, cele sfinţite prin jertfa sa pentru credinţă şi patrie au fost îngropate în interiorul Bisericii distruse. Ale diaconului Nicolae în stânga curţii Bisericii, ale fecioarei muceniţe Irina şi ale celorlalţi mucenici în diferite locuri din jurul Sfintei Biserici, unde au fost găsite şi după veacuri, în zilele noastre, la plinirea vremii.***

După îngroparea moaştelor sfinţilor mucenici, epistatul Mănăstirii, Achindin, împreună cu monahul Stávros, l-au însoţit pe bătrânul preot pe drumul de întoarcere în satul său, unde a şi adormit în Domnul peste puţine zile.

Mai târziu, Părintele Stávros a fost prins de bărbaţi înarmaţi ai unei gărzi turceşti, care ştiau că mai exista un călugăr în Mănăstire şi care îl căutau. L-au chinuit în cel mai sălbatic chip şi i-au tăiat capul, fără a izbuti, însă, să-i smulgă mărturisirea pe care o voiau. Sfintele sale moaşte au rămas două zile neîngropate, neîndrăznind nimeni să se apropie, până când doi creştini le-au luat şi le-au îngropat în curtea mănăstirii pustiite din Karyes.

Mai târziu şi epistatul Achindin a fost descoperit la rândul său de turci, mucenicind şi el, după sălbatice chinuiri îndurate pe muntele Pantera. Sfintele sale moaşte au fost îngropate în cimitirul Mănăstirii din Karyes, lângă mormântul părinţilor săi.

Astfel, s-a închis dramatic lanţul masacrelor petrecute pe colina din Karyes, loc martiric, în vreme ce faptele înseşi, de frica barbarilor şi a sângeroşilor stăpânitori au rămas necunoscute, fiind treptat date cu totul uitării de către localnicii din Thermi, potrivit tradiţiei păstrându-se doar obiceiul slujirii aici a Dumnezeieştii Liturghii în Marţea luminată, a treia zi de Paşti, pe colina din Karyes, fără însă a şti cineva mai multe despre această datină.

Viaţa şi minunile Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina: “Calea lui Hristos este cu multe necazuri şi suferinţe. Iubiţi şi iertaţi mereu!” (Marţea luminată)

Doxologia – Viaţa Sfinţilor mucenici Rafael, Nicolae şi Irina

1. O făgăduinţă uitată

Prin voia lui Dumnezeu, în anul 1922, populaţia de origine greacă din Asia Mică a fost nevoită să se retragă în teritoriile greceşti. Mulţi creştini, speriaţi de persecuţiile turcilor, s-au refugiat în insula Lesvos. Şapte familii de refugiaţi s-au îngrămădit într-o casă veche din satul Thermi, care aparţinuse unui turc bogat, dar fusese părăsită, fiind considerată „bântuită de fantome”. Casa avea deasupra uşilor şi ferestrelor bucăţi de marmură, frumos sculptate, care aparţinuseră unei biserici.

Noii locatari ai imobilului vedeau în preajma sărbătorilor un preot înalt, cu o privire blândă, cădind şi binecuvântând. Dar preotul cel cu privirea plină de bunătate nu apărea numai în această casă, ci, deseori se înfăţişa pe colina

Karyes unde se mai păstrau încă zidurile de la o biserică pustnicească închinată Maicii Domnului.

Locuitorii din Karyes au văzut de multe ori această bisericuţă inundată de o lumină cerească şi au auzit cântări de o frumuseţe nepământeană. ***Cu toate că se afla pe moşia unui turc, în această bisericuţă se săvârşea Sfânta Liturghie o singură dată pe an: în ziua de marţi din Săptămâna Luminată. Nimeni nu ştia de ce se săvârşea Sfânta Liturghie în acea zi, dar se păstra această tradiţie sfântă.***

În 1923, în urma tratatului de la Lausanne, s-a făcut schimb de populaţie între Grecia şi Turcia. Colina Karyes care aparţinuse unor turci urma să fie dată în proprietatea refugiaţilor greci. Pentru acest pământ, o grecoaică foarte credincioasă s-a rugat Maicii Domnului şi a făgăduit că dacă va primi acest pământ binecuvântat, va rezidi biserica Maicii Domnului. Rugăciunea ei a fost ascultată şi întreaga colină Karyes a intrat în posesia familiei Marangos. Anii s-au scurs, Constantin Marangos a trecut la cele veşnice, dar făgăduinţa de a rezidi biserica a fost dată uitării.

În 1959, Constantin Marangos s-a arătat în vis urmaşilor lui şi i-a rugat cu insistenţă să construiască biserica. În iulie 1959 s-a început construcţia bisericii, pe temelia celei vechi.

2. Osemintele unui necunoscut

Curăţindu-se pământul din interiorul bisericii, s-a găsit o piatră verticală, care era parcă pusă ca semn. Aici s-a descoperit un mormânt cu un schelet întreg, cu mâinile încrucişate pe piept. Craniul era la o distanţă de 30 cm de trup, iar mandibula lipsea. În locul ei era o cărămidă cu trei cruci încrustate pe ea. La deschiderea mormântului, o mireasmă foarte plăcută s-a răspândit în jur.

Un muncitor a adunat osemintele într-un sac şi le-a pus la rădăcina unui măslin. Aici au stat mai multe zile. Într-o zi, după terminarea lucrului, muncitorul care a descoperit acele oseminte a încercat să ridice sacul, însă era de neclintit. După mai multe încercări, muncitorul s-a închinat şi numai după aceea a putut ridica sacul.

3. Prima minune

La 8 septembrie 1959 a avut loc sfinţirea bisericii închinate Maicii Domnului, protectoarea colinei Karyes şi a noastră a tuturor. În biserică, într-o raclă, se aflau osemintele acelui creştin necunoscut.

O femeie în vârstă din Thermi era bolnavă de multă vreme; doctorii nu-i dădeau speranţe de vindecare. În biserica nou zidită, fetele femeii s-au rugat pentru mama lor.

Bolnava a visat un călugăr înalt, cu o privire blândă, care i-a spus să se ducă să se închine la osemintele din biserica cea nouă şi se va vindeca. ***„Osemintele care s-au găsit sunt ale mele”, a mai adăugat el.***

Atunci a avut loc prima tămăduire dintr-un lanţ de vindecări şi minuni care continuă şi astăzi.

4. Ofiţerul Gheorghe Lascaridis

Sfântul Rafael le-a descoperit unor persoane, în vedenii sau în vise, date legate de viaţa sa. Numele de mirean al Sfântului a fost Gheorghe Lascaridis. S-a născut în satul Milos din provincia Ithaca. Încă de tânăr a plecat de acasă şi a studiat medicina şi filosofia. După terminarea studiilor s-a înrolat ca ofiţer în armata bizantină. Tânărul ofiţer Gheorghe era energic şi hotărât şi comanda aproximativ o mie de oameni când a fost trimis într-o misiune de luptă.

„Am fost trimis cu o armată din Mistra ca să ajutăm creştinilor care luptau împotriva turcilor”, a spus chiar Sfântul Rafael unor credincioşi în vis. Armata

condusă de el n-a apucat să participe la luptă, pentru că până să ajungă ei, creştinii fuseseră înfrânţi.

Sfântul a mai spus: „Am îmbrăţişat monahismul în urma înfrângerii creştinilor în lupta de la Varna”.

Viitorul sfânt a trăit trei ani în Mănăstirea „SfântulIoan Botezătorul” din Macedonia, unde egumen era părintele Ioan pe care-l numeşte „bătrân sfânt”. La tunderea în monahism a primit numele Rafael.

Părintele Rafael a plecat la Atena unde a slujit ca preot şi predicator la Biserica „Sfântul Dimitrie” Lombardiari.

Într-una din călătoriile sale misionare, părintele Rafael a ajuns în Franţa unde l-a întâlnit pe tânărul grec Nicolae care studia într-o universitate. Nicolae, fascinat de predica viitorului sfânt, a părăsit viaţa lumească şi l-a urmat. Nu după mult timp, Nicolae a fost hirotonit diacon.

În anul 1453, Constantinopolul a căzut în mâna turcilor. Un an mai târziu, turcii au invadat Tracia. La 14 martie 1454, retrăgându-se din faţa invaziei păgâne, părintele Rafael şi diaconul Nicolae au plecat cu o corabie din Alexandropolis în insula grecească Lesvos, în satul Thermi. ***Ei s-au aşezat în Mănăstirea „Naşterea Maicii Domnului”, unde, după o vreme, părintele Rafael a devenit stareţ.***

Pe lângă mănăstire era un orfelinat şi un preventoriu unde săracii bolnavi se înzdrăveneau sub îngrijirea stareţului Rafael. Multe vindecări ale trupurilor şi ale sufletelor o fi săvârşit stareţul Rafael...

Şi astăzi Sfântul Rafael împarte nenumărate vindecări trupurilor şi sufletelor bolnave sub povara de păcate. Nu el este Vindecătorul, ci el împarte mila lui Dumnezeu celor care au credinţă. ***Pocăinţa adâncă şi mărturisirea curată marchează întotdeauna începutul vindecării noastre dăruită de Dumnezeu prin sfinţii Săi.***

5. Făcliile Paştilor anului 1463 în Thermi

Insula Lesvos a fost cucerită de turci încă din 1462, dar aceştia nu au urcat până în Thermi. În 1463, creştinii s-au răsculat împotriva turcilor. Răscoala a fost înăbuşită în sânge, iar turcii au bănuit că mănăstirea din Thermi a avut un rol în răscoală, aşa că au atacat-o şi au distrus-o.

Sfântul Rafael a povestit martiriul sfinţilor de la Thermi: ***„În Vinerea mare turcii ne-au arestat când săvârşeam slujba Prohodului”.*** Stareţul Rafael a fost bătut cu sălbăticie; mai întâi a fost lovit cu patul puştilor peste mâini, până au paralizat. Apoi a fost tras de barbă şi de păr, doborât la pământ şi chinuit. Plin de sânge, părintele Rafael le-a arătat crucea pe care o purta la gât şi le-a spus: ***„Noi acesteia ne închinăm şi niciodată nu ne vom lepăda de ea”.*** Şi diaconul Nicolae a fost bătut şi chinuit cumplit; fiind mai plăpând, a făcut infarct. Stareţul Rafael a fost omorât în chip sălbatic, fiind tăiat cu fierăstrăul prin gură. Aceasta s-a petrecut în marţea luminată.

Martiriul Sfinţilor mucenici Rafael, Nicolae şi Irina

Atunci au ars şi făclii mai mici: Rafael, prunc de 11 luni, copilul primarului, a fost smuls de turci din braţele mamei sale şi călcat în picioare. Şi sora lui, Irina, care avea doar 12 ani a avut de pătimit: mai întâi, turcii i-au tăiat o mână pe care au aruncat-o în faţa părinţilor ei, nădăjduind că vor scoate de la ei ceva despre răscoală. Apoi chinuitorii i-au deschis gura fetei şi i-au turnat apă clocotită. În cele din urmă au ars-o de vie într-un vas mare de lut. Acest vas al muceniciei se află astăzi în mănăstirea de pe colina Karyes.

Cazanul de lut în care a fost chinuită şi omorâtă Sfânta Irina

Maria, mama Irinei, a fost ţinută legată de un copac; din cauza suferinţelor a făcut stop cardiac. Elena, o fetiţă orfană de 15 ani, care era în grija primarului, a fost şi ea chinuită şi ucisă. Vasile, primarul, tatăl Irinei, a fost torturat şi înjunghiat. Teodor, învăţătorul satului, a fost chinuit îndelung, iar la sfârşit, decapitat şi capul i-a fost pus între picioare. Aşa au fost găsite sfintele lui moaşte. După ce au săvârşit îngrozitoarele crime, turcii au aruncat mănăstirea în aer.

În noaptea următoare, câţiva creştini din sat, împreună cu un preot bătrân, au îngropat trupurile mucenicilor. Pe Sfântul Rafael l-au înmormântat înăuntrul bisericii dărâmate, iar pe ceilalţi, în curte.

6. La plinirea vremii

A fost voia Domnului ca sfintele moaşte să fie aflate după aproape 500 de ani, iar descoperirea lor să se facă chiar sub îndrumarea sfinţilor mucenici. Ei s-au arătat în vise sau vedenii unor oameni credincioşi cărora le-au descoperit mucenicia lor, dar şi unde trebuiau să sape ca să găsească urme ale sfintei mănăstiri. Dintre obiectele descoperite se pot aminti: un engolpion înfăţişând pe Hristos Pantocrator, care a fost găsit sub pardoseala vechii biserici şi o pecete patriarhală, cu icoana Maicii Domnului pe o parte şi icoana Arhanghelului Mihail pe cealaltă parte, descoperită în mormântul Sfântului Nicolae.

7. Ascultarea

Creştinii care s-au învrednicit să fie unelte ale tainei de pe colina Karyes au fost oameni cu multă credinţă şi smerenie. Ei au înţeles că sfinţii sunt înaintaşii noştri şi călăuzele noastre spre Hristos. Acestor oameni le-a fost încercată credinţa şi ascultarea, pentru că în 1961, sfinţii le-au cerut credincioşilor să dărâme biserica pe care cu atâta dragoste şi efort o zidiseră cu numai doi ani înainte. Cum să dărâme biserica în care atâtea minuni se petrecuseră? Nu este oare înşelare de la cel viclean? Acestea şi alte întrebări frământau clerul şi credincioşii. Decizia întârzia.

8. Dărâmarea bisericii

Între ianuarie şi aprilie 1961, însăşi Maica Domnului, Împărăteasa cerului şi a pământului, s-a arătat în vis mai multor persoane care se străduiseră pentru construcţia bisericii. Luptaseră cu autorităţile, înfruntaseră împotrivirea necredincioşilor, dar dragostea lor se opunea ascultării. *Cu multă blândeţe, Stăpâna îngerilor şi a oamenilor le-a spus: „Icoana este înăuntru în altar, sub biserică”.*

Toţi credeau că este vorba despre icoana Maicii Domnului. Ctitorul şi constructorul bisericii, Anghel Rallis, a luat dureroasa hotărâre zicând: „Dacă este voia lui Dumnezeu să o dărâmăm ca să se afle icoana, eu o voi zidi din nou”.

La 5 mai 1961** s-a făcut ultima priveghere în mica bisericuţă de pe colina Karyes; s-au cântat diferite tropare, paraclisul şi acatistul Maicii Domnului.* La miezul nopţii s-au auzit multe zgomote înăbuşite, biserica s-a zguduit în întregime, iar de undeva de sub altar se auzea foarte clar un plâns îndurerat ca de copil. În timp ce această bisericuţă se dărâma, alături s-a ridicat alta din lemn. ***Rugăciunea nu trebuia întreruptă. Săpăturile făcute exact în locul indicat în vise de Sfânta Muceniţă Irina au condus la descoperirea unei icoane din aur cu Preaslăvitul chip al lui Iisus Pantocrator. De pe acest engolpion, chipul Mântuitorului emană în jurul lui atâta bunătate, atâta lumină şi iertare!

9. Alte făclii vii

Sfântul Rafael a povestit mai multor persoane că acest loc a mai fost scăldat de un val de sânge mucenicesc.

În vechime, pe colina Karyes fusese o mănăstire de călugăriţe. La 11 mai 1235, mănăstirea a fost jefuită de piraţi sângeroşi. Stareţa Olimpia, monahia Eufrosina şi alte călugăriţe au fost supuse unor chinuri înfricoşătoare. Sfânta Muceniţă Eufrosina a fost spânzurată de un copac şi apoi a fost făcută făclie vie. Sfintei Muceniţe Olimpia i-au ars trupul cu lumânări aprinse, apoi cu un fier înroşit în foc, i-au străpuns capul de la o ureche la cealaltă. La sfârşit, au ţintuit-o în cuie pe o uşă cu care a şi fost îngropată. Moaştele Sfintei Olimpia se află astăzi în Mănăstirea „Sfântul Rafael" din Thermi.

10. Altă minune

Când s-a găsit mormântul Sfintei Olimpia, au fost găsite şi cuiele cu care a fost pironită. Unul dintre aceste cuie a fost luat de o femeie evlavioasă şi păstrat cu multă grijă. Acest obiect care fusese cândva unealtă a crimei era acum acoperit de mir binemirositor care niciodată nu se termina.

Un monah a aflat aceasta şi l-a cerut spunând: „Dă-mi cuiul să însemnez cu el în chipul crucii ochii surorii mele care este în primejdie să orbească şi se află la spital pentru operaţie". Minunea s-a săvârşit: ochii bolnavei s-au vindecat.

S-au mai deschis şi ochii duhovniceşti ai multora din cei care, privind, nu vedeau.

11. Aflarea agheasmei

Atât cât au durat săpăturile, sfinţii au vorbit în vise sau vedenii despre agheasma mănăstirii. Se cunoştea că aceasta se afla în spatele altarului într-o galerie.

Într-un vis, Sfântul Rafael a arătat un măslin bătrân şi a spus: „Aici să săpaţi, exact sub el, nici la dreapta, nici la stânga".

Galeria de agheasmă a fost descoperită la data de 13 iunie 1961, la exact un an după descoperirea moaştelor Sfântului Mucenic Nicolae. Agheasma s-a aflat la mai mult de doi metri adâncime; izvora continuu din stâncă.

Prima vindecare cu această agheasmă s-a făcut imediat după descoperire. Mama credincioasă a unui copil bolnav de osteomielită s-a rugat Maicii Domnului şi sfinţilor de pe colina Karyes, a crezut şi Dumnezeu i-a vindecat copilul. De atunci agheasma curge şi tămăduirile curg.

12. Sfaturile Sfinţilor

a) Nu lăsaţi sufletul să rătăcească în materie, în lucrurile stricăcioase ale lumii. Viaţa nu are nici o valoare, dacă nu ne îngrijim de suflet. Prin urmare, nu vă lăsaţi duşi în rătăcire, căci astfel vă pierdeţi sufletul.
b) Calea lui Hristos este cu multe necazuri şi suferinţe.
c) Printre îndatoririle voastre de creştini este şi aceea de a-i iubi pe semeni şi de a-i ierta mereu. Dacă faceţi acest lucru, vă veţi umple de bucurie şi de sănătate sufletească şi trupească.
d) Întotdeauna cereţi Creatorului să vă ierte. El ştie toate faptele şi gândurile cele ascunse pe care oamenii nu le mărturisesc, probabil din ruşine sau din lipsă de tărie în a spune adevărul.
e) Noi îi vindecăm pe cei care cred în noi şi se apropie de noi cu credinţă.
f) Sufletul milostiv iubeşte, ajută, mângâie, devine părtaş la suferinţa aproapelui. El lucrează pentru răspândirea Evangheliei, mânat fiind de dragostea sa faţă de cel păcătos.
g) Fericit este omul care urmează învăţătura lui Hristos. El este fericit în această viaţă vremelnică şi în viaţa de după moarte, căci sufletul nu piere la moarte, ci continuă să existe.

13. Actuala mănăstire

În toamna anului 1961 au început lucrările de construcţie a Mănăstirii Sfântului Rafael. Slujba din noaptea de Înviere şi din marţea luminată din anul 1963 au fost prăznuite cu multă solemnitate în biserica nouă. ***Mănăstirea are Paraclisul Agheasmei şi o biserică pe două nivele:***

- *jos se află moaştele Sfinţilor mucenici Nicolae şi Irina,*
- *iar în biserica de sus se află moaştele Sfântului mucenic Rafael.*

Deasupra locului unde se găsesc moaştele Sfântului Rafael se află o icoană din mozaic a sfântului; cei care cu credinţă îşi lipesc urechea de această icoană pot auzi desluşit cântări dumnezeieşti, de undeva din afara lumii materiale, cântări care nu se pot descrie, fiindcă nu avem mijloace, nici termeni de comparaţie.

În biserica de jos se săvârşeşte zilnic Sfânta Liturghie. Stareţa mănăstirii a spus unor pelerini: „Aici se săvârşesc zilnic minuni”.

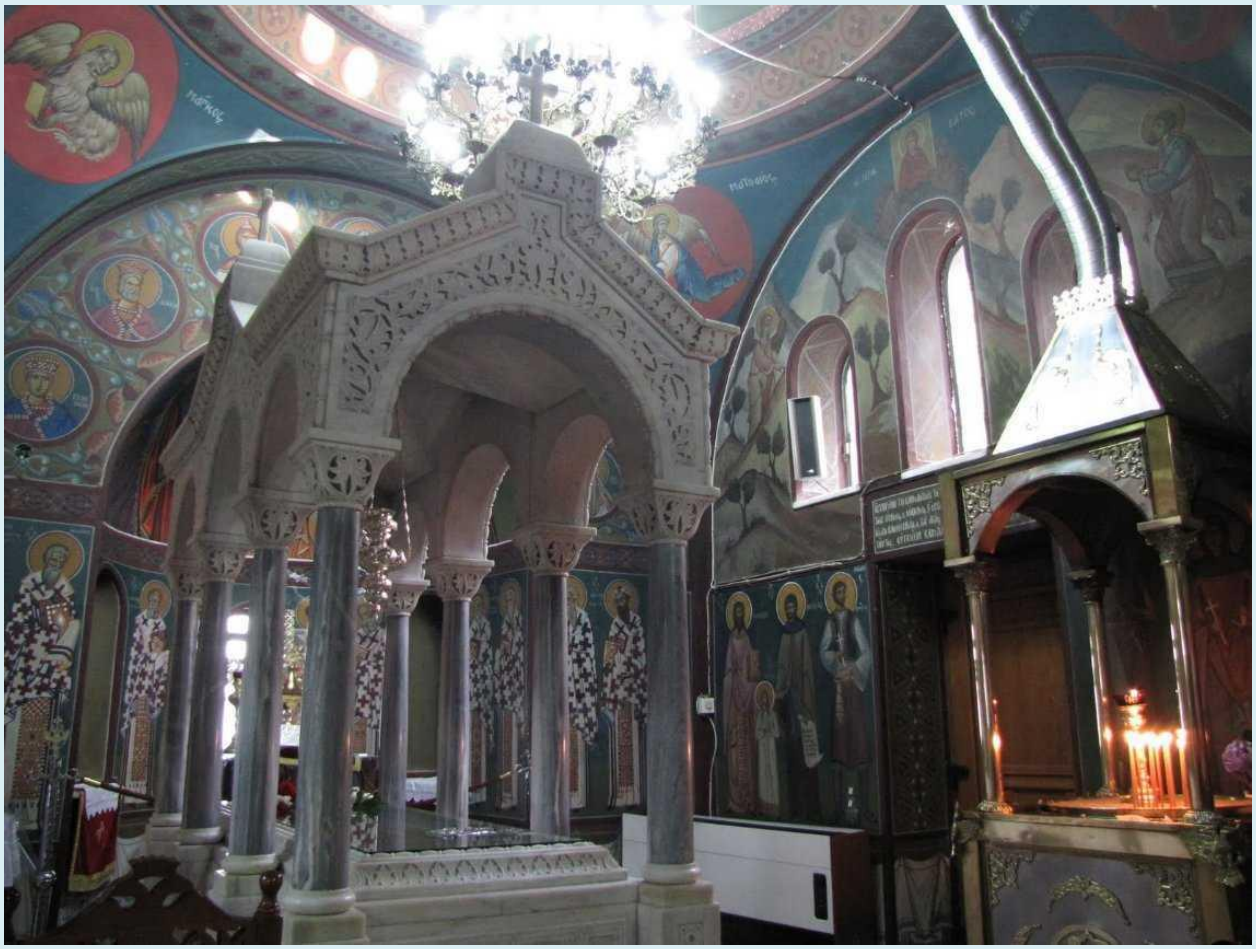

14. O concluzie, pentru unii nouă

Un bărbat care a muncit la săpăturile de la Karyes, care l-a văzut pe Sfântul mucenic Rafael în vise, dar şi în stare de veghe, a spus: „Nu mă mai preocupă dacă voi mai trăi cinci zile sau o sută de ani. Este unul şi acelaşi lucru, deoarece sunt sigur că viaţa noastră se continuă după moarte”.

Pentru noi, creştinii, important este cum va fi existenţa noastră de după această viaţă. ***La aceasta, cu lacrimi cugeta şi Sfântul Efrem Sirul: „Oare ce ne va întâmpina pe noi după despărţirea sufletului de trup?”.***

15. „Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Lui” (Ps. 67,36)

Celor care L-au prea mărit pe pământ, Dumnezeu le revarsă din belşug daruri cereşti şi-i face vrednici de a săvârşi minuni. ***Sfinţii ne întăresc credinţa noastră în Înviere şi ne îndeamnă ca, prin pocăinţă şi fapte bune, să lucrăm pentru învierea sufletelor noastre din moartea păcatului.***

Pe sfinţii mucenici ai lui Hristos, pe dumnezeiescul Rafael, pe vrednicul Nicolae, împreună cu fecioara Irina, mijlocitorii noştri, cu cântări să îi mărim.

Familia Ortodoxă nr 4 (27) /2011: Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina noii mucenici şi făcători de minuni ai lui Hristos (9 aprilie)

De aproape cinci secole, se împământenise printre locuitorii insulei greceşti Lesvos obiceiul să vină în Marţea luminată la ruinele unei mănăstiri de lângă satul Thermi, în partea de miazănoapte a Mitiliniului. Nu se mai ştia anume din ce pricină apăruse acest evlavios obicei - oamenii îşi aminteau doar că oştenii turci îi omorâseră, cu multă vreme în urmă, pe monahii de acolo.

În 1959, un sătean credincios, Anghelos Rallis, a hotărât să ridice un paraclis deasupra ruinelor mănăstirii. În acel an, pe 3 iulie, muncitorii care lucrau acolo au descoperit slăvitele moaşte ale Sfântului Rafail, pe când curăţau locul de dărâmături şi gunoaie. La scurtă vreme, Sfântul Rafail, împreună cu Sfântul Nicolae, diaconul mănăstirii şi Sfânta Irina, o fetiţă ce mucenicise şi ea împreună cu dânşii, au început să li se arate multor locuitori ai Lesvosului, istorisindu-le povestea lor. Totodată, Sfinţii noi-mucenici le spuneau oamenilor dorinţa lor să fie cinstiţi, să se zugrăvească icoanele şi să li se alcătuiască slujba.

Vestitul Fotios Kontoglou le-a pictat icoana, potrivit mărturiilor celor cărora li se arătaseră sfinţii, iar părintele Gherasim Mikraghiannanitul, din Sfântul Munte, le-a scris slujba.

Nenumărate sunt minunile săvârşite de atunci prin mijlocirea Sfântului Rafail şi a celor proslăviţi împreună cu el - cei ce se închină Sfinţilor se tămăduiesc grabnic de boli şi neputinţe şi dobândesc întărire în credinţă. (R.H.)

***

La 26 octombrie 1960, Myrsini Dorgouna din Thermi a văzut următoarea minune: s-a dus de dimineaţă la Preasfânta din Karyes, ca să aprindă candela. Când s-a apropiat de biserică, a auzit o psalmodie şi i s-a părut că mai mulţi pelerini cântă împreună. Apropiindu-se de lăcaş, nu a văzut pe nimeni. A intrat înăuntru să se închine şi a aprins candelele. Dintr-o dată s-a văzut înconjurată de o lumină şi a auzit nişte şoapte din raclele cu moaştele Sfinţilor. De spaimă, a fugit imediat.

În aceeaşi lună, Elena Karadimitriou a văzut în faţa ei, imediat cum a prins-o somnul, doi preoţi.Unul dintre ei era Sfântul Rafail, care purta veşminte de aur şi un epitrahil cu cruci de aur. Avea şi mătănii la gât. Frumuseţea lui era de nedescris.

Avea părul ondulat, ochii mari, albaştri, pielea îi era albă, barba puţin încărunţită, arăta voinic, ca un arhiereu. Celălalt, Sfântul Nicolae, era mai mic de statură, slab şi purta o rasă neagră.

Sfântul Rafail i-a spus Elenei: „Venim din Karyes. Ne-am coborât în sat şi am făcut câte o cruce peste casele celor credincioşi. Am trecut şi pe la tine să ne vezi, că atâta ne tot rogi. Te doare ceva?“

Atunci Elena i-a spus: „Sfinte Rafail, am o durere în spate de ani de zile şi nici un doctor nu poate să o vindece”.

Imediat sfântul i-a însemnat de trei ori spatele cu mâna sa şi i-a zis: „Elena, te-ai făcut bine“.

Apoi i-a spus: „Ieşi afară şi priveşte“.

Ieşind în uşă, a văzut icoana Preasfintei făcută din marmură de sus până jos.

Atunci sfântul i-a spus din nou: „Această icoană este îngropată în pământ acolo sus şi se apropie timpul când va ieşi afară“.

Atunci Elena s-a trezit şi, din cauza emoţiei, a plâns. Durerea din spate i-a dispărut, şi s-a însănătoşit, slăvind pe Dumnezeu şi pe Sfinţi.

În decursul lunii noiembrie a anului 1960, s-au dus să dea o Liturghie la bisericuţa din Karyes două surori din Mytilini, Katina Zavarini şi Eleftheria Skoufou, căci îi visaseră de multe ori pe cei doi sfinţi nou-arătaţi.

Printre visele pe care le văzuseră este şi următorul: Eleftheria Skoufou a visat o clădire foarte frumoasă, în întregime albă. La intrare era adunată lume multă şi s-au aşezat la coadă. La uşa clădirii stătea un cleric foarte frumos, înalt, cu camilafcă, ca şi când el ar fi primit lumea.

Atunci Eleftheria l-a întrebat: „Ce este aici, părinte?“

Iar acela i-a răspuns: „Este clinică. Oamenii vin aici şi se vindecă“.

Eleftheria a întrebat din nou: „Cine sunteţi?“,

iar preotul i-a răspuns: „Sunt doctorul cel mare al clinicii, Sunt Sfântul Rafail“.

La aceste cuvinte, Eleftheria s-a trezit.

***

Maria Dourgouna simţea de câteva zile că o durea mâna. S-a dus la doctor, iar acela i-a dat medicamente pentru reumatism, care însă nu au ajutat-o în vreun fel. Într-o seară, la 18 noiembrie 1960 şi-a făcut, ca întotdeauna, rugăciunea şi l-a rugat pe Sfântul Rafail să-i vindece mâna.

Când s-a culcat, i-a văzut în vis pe Sfântul Rafail, pe Sfântul Nicolae şi pe Maica Domnului, care au întrebat-o: „Ce ai, Maria?“

Iar aceea le-a arătat mâna şi i-a privit înlăcrimată.

Atunci Preasfânta îi spune: „Ridică-te, să mergem la biserică. Cât despre mâna ta, uit-o de acum. N-o să te mai doară!“.

Când au ajuns la mica biserică din Karyes, Maria a văzut o grădină în care erau pomi plini de roade.

Atunci Preasfânta i-a zis: „Acum du-te să vezi raclele cu moaşte“.

Când s-a apropiat de racle, a văzut că ambele racle erau învelite în steaguri, care aveau deasupra semnul Crucii.

Atunci Preasfânta i-a zis: „Aceştia sunt eroi!“

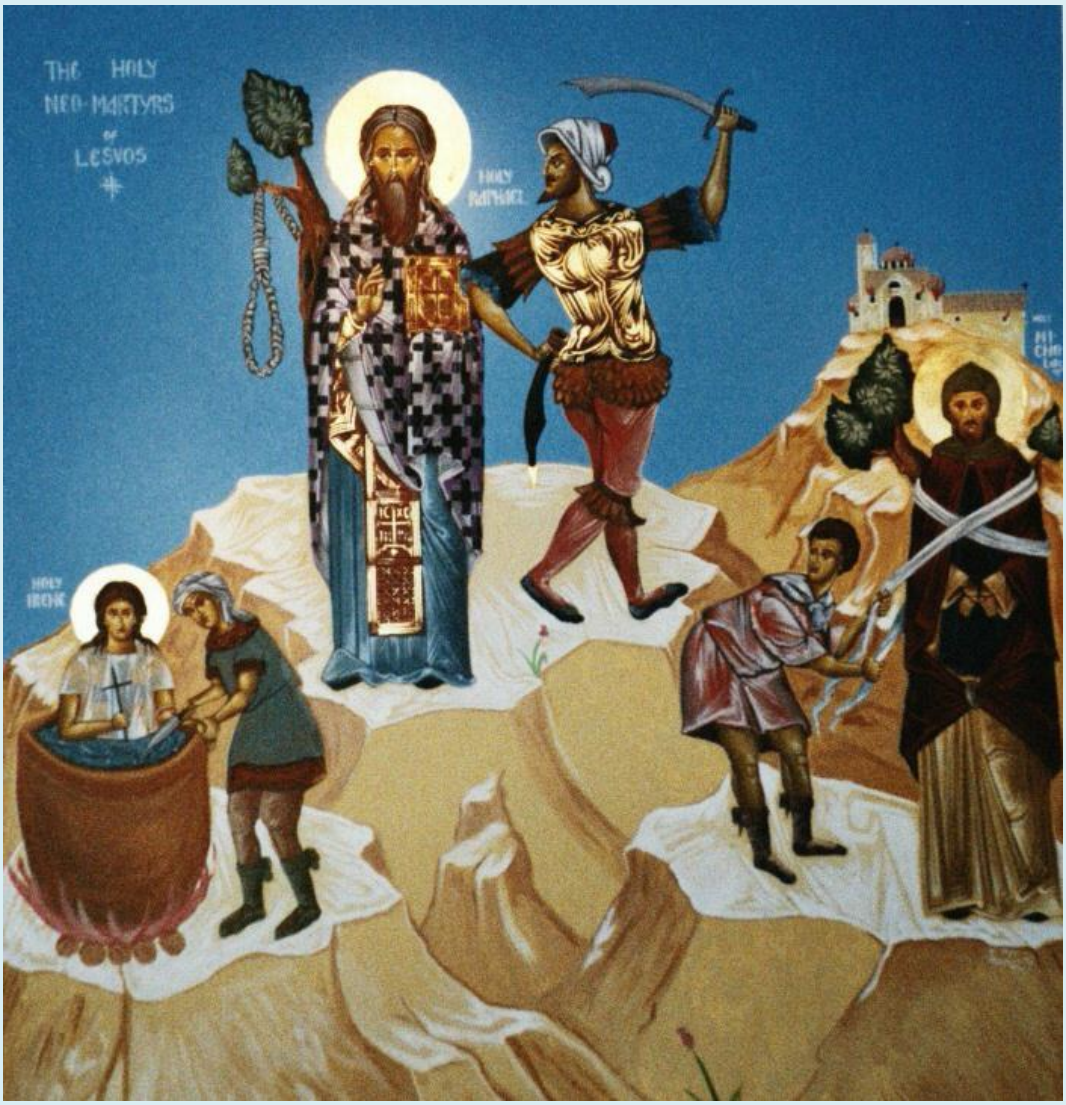

Martirizarea Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina

În acea clipă, Maria s-a trezit. Nu mai simţea nici o durere la mână.

(Extrase din cartea „Semn minunat” a lui Fotios Kontoglou)

Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina - Minuni

Monah Pimen Vlad - Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina vindecă un duhovnic bătrân și, smeriți, îi cer binecuvântare

De curând mi-a povestit un călugăr minunea întâmplată cu duhovnicul lui. Bătrânul avea cancer şi era foarte bolnav. A stat mult timp prin spitale făcând şi chimioterapie.

După un timp a fost adus acasă la fratele lui. Într-o noapte a avut un vis: A văzut că se afla în salonul unde stătuse pe când făcuse tratamentul în spital. Şi fiind el bolnav şi în dureri, a văzut că se deschide uşa şi intră trei persoane apropiindu-se de el. S-au prezentat în faţa lui şi au spus:

– Eu sunt Rafail.
– Eu sunt Nicolae.
– Eu sunt Irina. Şi suntem din Mitilini.

Atunci el le-a zis:
– Sunteţi Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina?

– Da, au răspuns ei, şi am venit să-ţi spunem că peste câteva zile te vei face bine.

– Vă rog să mă binecuvântaţi sfinţilor, le-a zis duhovnicul plecându-se în faţa lor.

După ce l-au binecuvântat toţi, au zis către el:
– Te rugăm să ne binecuvântezi şi sfinţia ta.

– Dar eu sunt un om păcătos şi plin de neputinţe.

– Nu uita că ai darul preoţiei şi te rugăm să ne binecuvântezi!

Atunci duhovnicul i-a binecuvântat, făcând ascultare. După care s-au făcut nevăzuţi.

Şi într-adevăr după câteva zile duhovnicul s-a făcut sănătos. Mi-a zis călugărul că acum este sănătos şi plin de viaţă pentru vârsta lui de peste optzeci de ani.

(Monah Pimen Vlad, Povestiri duhovniceşti, vol. II, Editura Axa, Botoşani, 2013, pp. 93-94)

Vedenia tatălui și botezul micuțului Rafail

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Το όνειρο και η βάπτιση του μικρού Ραφαήλ

„Este vara anului 2011. Într-o seară, am un vis straniu. Eram la o mănăstire ce avea și o bisericuță, iar aici urmăream un botez. Le vedeam pe toate acestea stând sub un măslin, pentru a nu mă bate soarele. Era amiază. Am observat cum preotul a scos din cristelniță un băiețel, însă bebelușul nu era dezbrăcat, ci deja îmbrăcat în haine întru totul albe. Cum l-a scos preotul din cristelniță afară, a spus: «Și numele acestuia, Rafail!». În vis știam că acest copil era al meu. Eu însă pe atunci aveam doar o fetiță în vârstă de doi ani și nu citisem nimic despre Sfântul Rafail, nici nu vizitasem vreo mănăstire care să semene cu cea pe care o văzusem în vis.

În luna februarie 2012, soția mea a rămas însărcinată. Înainte de a afla acest lucru, i s-a întâmplat ceva straniu. Pe atunci lucra într-o cofetărie. Într-o dimineață, a intrat în magazin o femeie bătrână, necunoscută, și, fără să premeargă vreo discuție sau să salute, femeia i-a zis: «Crezi?».

Soția mea i-a răspuns atunci: «Ce să cred? Nu vă înțeleg».

«Au fost aduse Sfintele moaște ale Sfântului Rafail. Vei merge să te închini pentru a-ți da un copil sănătos», a completat femeia.

Soția mea se afla în prima lună a sarcinii, dar nu știa acest lucru încă. Nu mai știa ce să zică și nu i-a răspuns nimic. Bătrâna a plecat, iar soția mea, după două zile, a mers și s-a închinat Sfintelor moaște.

În continuare, când mi-a spus despre cele întâmplate la cofetărie, mi-am adus aminte de visul pe care-l avusesem vara trecută. Puțin mai târziu, am aflat că soția era însărcinată.

Pe durata sarcinii, soția mea a avut multe probleme, mai ales psihologice. În noiembrie 2012 a născut un băiețel. Știam ce gen va avea copilul din primul moment al aflării veștii sarcinii. Știam că era băiat, înainte de a ne descoperi acest lucru și doctorul. Bebelușul a suferit o infecție și a rămas în incubator pentru 22 de zile, dar toate au mers bine.

În concluzie, visul pe care-l avusesem s-a transformat în realitate. Botezul copilașului s-a săvârșit la Mănăstirea «Sfântului Rafail» de la Ano Suli Maraton, în curtea mănăstirii, între mulți măslini. Băiatul a primit numele de Rafail și a purtat haine întru totul albe. Cristelnița a fost așezată exact în locul unde o văzusem în vis. Prin harul Sfântului Rafail, avem astăzi un băiețel sănătos”.

(Nikos și Fotini N., Grecia)

Sfântul Rafael face să bată inimioara unui copil și-l salvează de la moarte

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea

Sursa: Νέο Θαύμα Αγίου Ραφαήλ - Το έμβρυο που δεν φαινόταν και η καρδούλα που δεν χτυπούσε

Aș vrea să vă împărtășesc minunea pe care a mijlocit-o Sfântul Rafael pentru mine. Sunt Elena X. din Alexandria Imathias.

În noiembrie 2011 am aflat în urma unui control ginecologic că sunt însărcinată cu al doilea copil al meu. Mi-a spus doctorul că trebuie să vin în următoarea lună, în decembrie, să ascultăm cum bate inimioara bebelușului.

Timpul a trecut și a venit ziua în care trebuia să facem examenul medical pentru a putea auzi inimioara copilului. Mergem la doctor, mi se face controlul respectiv, însă nimic. Pântecele îmi crescuse mai mult decât la prima sarcină, însă era gol. Nu se vedea nimic. Eu şi soţul meu am îngheţat. L-am auzit pe doctor spunându-ne că nu aude inimoara bebelușului și nu vede nici un embrion înăuntru. Ne-a chemat în biroul său și ne-a spus că trebuie să intervină medical, printr-un chiuretaj, ca să nu rămână în interiorul uterului oarecare rămășițe, deoarece este periculos și mi-ar putea provoca septicemie sau chiar moarte.

Era marți când s-au întâmplat toate acestea. Ne-a făcut o programare după trei zile. Pe durata acestor zile, am fost extrem de îngrijorați. I-am dat un telefon unui părinte din Asociația „Sfântul Rafael” (Ano Souli Marathonos), pe care-l cunoșteam doar din convorbirile noastre telefonice. Cu multă durere i-am povestit tot ce se întâmplase și l-am rugat să facă rugăciuni pentru mine și bebelușul meu. Acela m-a încurajat și mi-a dat puțină putere. Mi-a zis să nu deznădăjduiesc, ci să am credință în Dumnezeu și în Sfinții Lui.

Mi-a spus că se va ruga, dar să mă rog și eu, să-l chem în ajutor pe Sfântul Rafael să preia situația și să spun sfântului: „Sfinte Rafael, mergi tu înainte și eu te voi urma!”. Acest lucru l-am și făcut. A venit și ziua de vineri și am mers la doctor să facem intervenția. Ajungând la spital, am aflat că doctorul respectiv era la chirurgie, deoarece asista la o naștere. Am așteptat puțin timp împreună cu soțul meu și cu o prietenă.

La un moment dat, medicul meu l-a sunat pe responsabilul de la recepție, întrebând dacă am sosit. Aflând că sunt deja acolo, mi-a spus să aștept să mă consulte din nou, ca să îmi dispară orice îndoială, și apoi să facă intervenția. Am început examinarea. Soțul meu, sigur pe el că nu există bebeluș înlăuntrul pântecelui meu, a rămas afară și mă aștepta. Când a pus doctorul aparatul pe burta mea, ce să vadă! Puteam vedea bebelușul și inimioara îi bătea normal!

Doctorul s-a pierdut cu firea. Mi-a refăcut echografia de două-trei ori, apoi a ieșit afară năucit, a mers în biroul său și s-a uitat pe istoricul meu medical. De unde să fi știut bietul de el că Sfântul Rafael intervenise...

După puțin timp, s-a întors în cabinetul de consultație, l-a chemat și pe soțul meu înăuntru și ne-a anunțat că intervenția nu poate să se producă, deoarece copilașul există, se vede clar în uter, iar inimioara lui bate cât se poate de normal. Bucuria noastră a fost așa de mare, încât nu se poate descrie în cuvinte!... Eram foarte, foarte fericiți!

Primul meu gând atunci când am ieșit din spital a fost să merg să aprind o lumânare de mulțumire Sfântului Rafael! I-am mulțumit Sfântului Rafael din toată inima noastră pentru minunea pe care o mijlocise pentru noi. Acum este ocrotitorul meu, așa cum sunt și Sfântul Arhanghel Mihail și Preasfânta Fecioară Maria.

Îi voi mulţumi Sfântului Rafael toată viaţa mea!

Sfântul Rafael, în afara faptului că este ocrotitorul celor bolnavi, este şi ocrotitorul femeilor însărcinate. La fel ca mine, multe femei au simţit prezența sfântului, multora li s-a arătat în vis, îndemnându-le să-l cheme în ajutor pentru a le proteja, atât pe mame, cât și pe copiii din pântecele lor, pentru a avea o naștere ușoară.

Sfinții Rafail, Nicolae și Irina au vindecat tumora unei femei care li s-a rugat

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: «Σε περιμένουμε!»

Doamna Angheliki H., locuitor din Kalithea, venind la Mănăstirea „Sfântul Rafail” de la Ano Suli, ne-a povestit următoarele:
„Am început să nu mă simt bine, în septembrie 2013. Așa că m-am dus la spital, unde am fost diagnosticată de un computer tomograf care arăta că am o tumoare pe creier, gigantică (așa au caracterizat-o doctorii), de 7,5 cm pe 4,5 cm, plus un uriaș edem în jurul acesteia. M-au internat la spitalul „Evanghelismos”. Între timp, într-un interval de 24 de ore, mi s-a produs o hemiplagie pe partea stângă, cu alte cuvinte mi-au paralizat mâna stângă și piciorul.

Diagnosticul final a fost dezolant. Spuneau că nu se poate opera tumoarea. Gradul de malignitate era foarte mare și, dacă ar fi deranjat-o puțin, ar fi devenit mai rău. Așa spuneau doctorii. Mi-au dat un tratament cu cortizon și antiepileptice, pentru a se retrage tumoarea, dar atât cât au putut.

Eu l-am rugat pe Sfântul Rafail să mă ajute, pentru că auzisem că el este mare tămăduitor și cu mult har, soțul meu citindu-mi o carte cu minunile sfântului. Deoarece aflasem de curând că există Mănăstirea Sfântului Rafail de la Ano Suli, în Maraton, soțul meu s-a hotărât să meargă să se roage acolo. Lucru care s-a și

întâmplat. A luat de la mănăstire untdelemn (cu care mă ungeam în fiecare zi) și aghiazmă (din care beam în fiecare dimineață).

După câteva zile, a venit doctorul și ne-a spus că, în ciuda părerii opuse a colegilor lui, simte că nu este ceea ce cred ei și că are o presimțire că trebuie să fie operată tumoarea. A avut loc o intervenție ce a ținut destul timp, iar eu, înainte de a intra în sala de operații, l-am rugat pe Sfântul Rafail să-l lumineze pe medic în operația pe care o va face. A fost o intervenție foarte grea. Și a fost într-adevăr foarte reușită, cu harul Sfântului Rafail. Ne-a spus medicul că tumoarea a fost extrasă întru totul și, deși ne-a spus că vor rămâne unele probleme cinetice, într-un final nu a existat absolut nici un efect secundar. La început spuneau medicii că tumoarea este malignă, mai apoi spuneau că are o foarte mică malignitate, iar într-un final că este benignă și că nu știu așadar ce este. Nu poate fi diagnosticată și, în ciuda tuturor examinărilor, rămâne de nediagnosticat.

Între timp, mă aflam într-o situație atât de bună, încât într-o săptămână am ieșit din spital. Am suferit însă o serioasă reacție alergică de la medicamente, cu unele complicații, fapt pentru care am fost internată din nou într-un alt spital.

Am avut atunci un vis: Am văzut trei oameni, unul mai în vârstă, altul mai tânăr și o fetiță. Aceștia mi-au spus: „Te așteptăm!”. La început m-am speriat, deoarece am considerat că cel mai în vârstă era cineva din salonul unde eram internată, persoană care abia murise. Credeam că voi muri și eu. Însă, mai apoi m-am gândit că erau cei trei Sfinți: Rafail, Nicolae și Irina. Aceștia îmi spuneau că mă așteaptă, deoarece făgăduisem să merg să mă închin la mănăstirea lor din Ano Suli, imediat după ce mă voi face bine.

Prin ceea ce mi-au spus, mă chemau să merg la mănăstire, descoperindu-mi că eram deja sănătoasă. De atunci de când am avut acel vis, nu au mai existat alte efecte secundare sau complicații. Starea mea de sănătate s-a stabilizat și, într-un final, astăzi, m-am învrednicit și am venit la Mănăstirea Sfântului Rafail de la Ano Suli pentru a-mi îndeplini făgăduința. M-am însănătoșit întru totul. Lucrul acesta îl datorez Sfântului Rafail, cu siguranță în viața mea a avut loc o mare minune!”

„Eu știu că în sala de operație nu eram singură, sfinții erau cu mine”

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: «Εγώ ξέρω ότι στο χειρουργείο δεν ήμουνα μόνη»

„Am venit la mănăstirea dumneavoastră și cât de bine mă simt când sunt acolo nu pot să vă descriu. Vreau și eu să vă spun că Sfinții Rafail, Nicolae și Irina sunt pentru familia mea ocrotitori. Ne-au ajutat în multe momente grele prin care am trecut.

În 1955, soțul meu a suferit un infarct ce i-a provocat o mare problemă la inimă. L-am încredințat Sfântului Rafail și, deși nici un doctor nu se aștepta ca el să iasă viu dintr-o operație, acest lucru s-a întâmplat, iar soțul meu este sănătos până astăzi. În toate zilele acelea grele, când era în salon și la terapie intensivă, vedea, după cum mi-a spus, un călugăr care stătea alături de el. Acesta a plecat îndată ce medicii au început să vadă o îmbunătățire.

Să menționez faptul că soțul meu nu știa că l-am încredințat Sfântului Rafail. El întotdeauna avea alături și icoana Maicii Domnului „Prusiotissa”. Soțul meu însă vedea cum un călugăr înalt avea grijă de el, de la începutul acestor 20 de zile de când avea această gravă problemă. Doctorii nici până astăzi nu pot să înțeleagă cum de a supraviețuit.

Și iarăși, încă o dată, Sfântul Rafail și obștea sa au fost ocrotitorii mei. După o puncție ce mi s-a făcut la tumoarea pe care o aveam la piept, doctorul a identificat celule canceroase. Medicul mi-a spus că trebuie să-mi extirpe sânii, dacă nu vreau ca aceste celule să se răspândească în tot corpul.

Am venit la mănăstire și aici dumneavostră mi-ați dat untdelemn, cu care am uns în semnul Sfintei Cruci umflătura, mi-ați citit câteva rugăciuni pentru sănătate și, ca să nu mai zic altceva, când am intrat în operație doctorul mi-a spus continuu că vedea cum umflătura se înmuia la atingere. În timp ce așteptam să-mi extirpe sânii (pentru că în afară de puncția făcută, și mamografia arăta problema pe care o aveam), a ieşit doctorul din sala de operații și i-a spus fiului meu că rezultatele testelor sunt toate negative, că nu mai există cancer.

Eu știu că în sala de operații nu eram singură, ci îi aveam alături de mine pe Sfinții Rafail, Nicolae și Irina, iar de sus ocrotitoare pe Maica Domnului. Acest lucru îl ceream în fiecare seară în rugăciunea mea, ca Sfinții ocrotitori să nu mă lase singură cu doctorii. Le voi mulțumi cât voi trăi!”

(Paraskevi P., Grecia)

„A spus Sfântul Rafail că te va vindeca!”

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: «Είπε ο Άγιος Ραφαήλ πως θα σε θεραπεύσει»

„Vă scriu cu profundă emoție pentru a vă informa despre minunea pe care a trăit-o familia mea, datorită intervenției divine a Sfinților Rafail, Nicolae și Irina și datorită spijinului și rugăciunilor fierbinți ale părinților de la Ano Suli.

Familia mea mereu a avut o mare evlavie față de Sfântul Rafail, vizitând și închinându-ne în trecut de câteva ori în Mitiline. Părinții mei trăiesc în Tesalonic. În septembrie 2012 am aflat că tatăl meu avea cancer la intestinul gros. Doctorul care a făcut biopsia nu ne-a dat multe speranțe în vederea însănătoșirii lui. Acest lucru a căzut ca un trăsnet asupra noastră și am hotărât să vină la Atena pentru a ne putea ocupa de el.

În acele zile am intrat pe internet pentru a căuta o biserică a Sfântului Rafail din Atena. Am găsit Mănăstirea Sfinților Rafail, Nicolae și Irina, de la Ano Suli, Maraton. Era vineri, iar luni am fi început prima etapă a tratamentului cu radiații, până când se va micșora tumoarea, în vederea operației. Când am văzut mănăstirea, am și spus familiei mele că în ziua următoare vom merge acolo. În seara respectivă am văzut-o în vis pe Sfânta Irina, cu pletele ei blonde și cu o rochie albă, cum îmi zâmbește și îmi spune că toate vor merge bine (în legătură cu tatăl meu).

În ziua următoare, într-adevăr, am vizitat mănăstirea de la Ano Suli, iar când am intrat în locul unde erau înfățișați sfinții și am zărit stânca și icoana Sfintei Irina m-a apucat plânsul. Era exact așa cum o văzusem în vis și, pe lângă primirea călduroasă a părinților și încredințarea lor că Sfântul Rafail împreună cu obștea sa ne va ajuta, am prins multă putere pentru ceea ce urma să fie.

Între timp, tatăl meu, care are claustrofobie și căruia îi era imposibil să intre la aparatul pentru radiații, l-a chemat în ajutor pe Sfântul Rafail, s-a rugat mult și astfel, de fiecare dată când intra la aparatul respectiv, în loc de frică simțea o ușurare și o bucurie. Știa și simțea că Sfântul Rafail era aproape de el.

Într-o seară, tatăl meu vede în vis că era la mănăstirea de la Ano Suli și a auzit o voce care i-a zis: „A spus Sfântul Rafail că te va vindeca și să aprinzi două lumânări mari”.

Intervenția chirurgicală se apropia, iar îngrijorarea și stresul nostru creșteau. Atunci tatăl meu a revăzut în vis că era pe stânca de la mănăstire și a văzut un preot îmbrăcat în veșminte. Nu putea să-i vadă fața, dar simțea că era Sfântul Rafail, care i-a zis: „Eu ce era de făcut, am făcut”. Am sunat la mănăstire, am povestit visul, iar părinții ne-au încredințat că Sfântul Rafail ne va ajuta.

Intervenția s-a produs, dar din păcate doctorul nu era mulțumit de rezultat, tumoarea extindându-se în afara intestinului. Nu am crezut deloc acest lucru și nu mi-am pierdut încrederea în Sfinții Rafail, Nicolae și Irina. Tot ceea ce văzusem și trăisem erau lucruri adevărate. Sfinții ne vor ajuta.

Mama mea, în aceeași seară, a văzut-o în vis pe Sfânta Irina cum ținea în mână o foaie albă, spunându-i că rezultatele examinărilor vor fi pozitive, curate. Așa s-a și întâmplat. Biopsia a avut rezultate bune, de necrezut. Doctorul nu credea ceea ce vedea. Ceea ce a rămas să facă tatăl meu a fost o formă preventivă de chimioterapie ușoară. CT-ul și examinările lui au fost foarte curate.

Mijlocirea Sfinților pe toată durata acestei încercări a fost mare și vădită până astăzi. Mulțumim cu toată puterea noastră lui Dumnezeu și sfinților Lui care ne-au ajutat atât de mult, dar și părinților de la Mănăstirea Sfinților Rafail, Nicolae și Irina, din Ano Suli, pentru susținerea lor.

Evanghelia M.”

„Mamă, cel care ne-a miruit nu era călugăr, ci Sfântul Rafael!”

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Θαύμα Αγίου Ραφαήλ: «Μαμά, αυτός δεν ήτανε καλόγερος...»

Mă numesc Evanghelia Rossidi, locuiesc în Nikaia și aș vrea să vă prezint în cele ce urmează o minune ce mi s-a întâmplat.

În 2012 am văzut cu adevărat în viață pe Sfântul Rafael și pe Sfânta Irina. Era luna februarie și afară se făcuse foarte frig. Am plecat să-mi iau fetița de la școală și, întorcându-mă, i-am întâlnit pe Sfântul Rafael și pe Sfânta Irina.

Pe Sfântul Rafael l-am văzut la brutăria din cartierul meu. Am crezut că era un oarecare călugăr care vinde ceva și am scos din buzunar bani ca să îi dau. Acela a scos din buzunarul lui o sticluță cu mir și ne-a miruit pe amândouă pe frunte și pe mâini. I-a făcut semn fetei mele să-și scoată mănușile, ca să-i miruiască mâinile.

Alături de el era o fetiță blondă cu codițe. Ceea ce nu voi putea uita vreodată în viața mea au fost ochii și privirea ei. Erau foarte frumoși și pătrunzători. Când am plecat de la brutărie, credeam că suntem în Rai. Iar mâinile noastre au răspândit o mireasmă puternică timp de mai multe zile.

Fata mea mi-a zis:

- Mamă, acela nu era călugăr, ci sfânt!

Nu știam însă ce sfânt era. După 15 zile, verișoara mea, Evanghelia, a venit la noi acasă. Fusese în Mitilini și întorcându-se ne-a adus o carte a Sfântului Rafael. Când am văzut fotografia sfântului, imediat l-am recunoscut. Nu-mi putea crede ochilor! Călugărul pe care îl văzusem fusese chiar Sfântul Rafael, iar fetița aceea blondă - Sfânta Irina.

M-am rugat sfântului pentru a putea merge și eu în Mitilini. Și ceea ce i-am cerut mi s-a îndeplinit. Sfântul m-a auzit și, de Paști, mergând o rudă de-a mea în Mitilini, m-a luat și pe mine și iată că am ajuns acolo. Când am intrat în biserică și am ajuns la mormântul sfântului, a izvorât dintr-o dată din el o mireasmă plăcută, exact ca aceea a mirului cu care ne-a uns când l-am întâlnit la brutărie. Era o foarte mare minune!

În septembrie 2012, soțul meu, Giorgos, s-a îmbolnăvit de cancer la intestin. A fost internat la Spitalul General Sismanoglio din Atena. Mai apoi, în timpul operației (o operație foarte grea, care a durat patru ore) l-a văzut în vis pe iubitul nostru Sfânt Rafael cum îl privea zâmbind și stând în fața stâncii (în punctul unde există acum gardurile bisericii Sfântului Rafael din Ano Souli, Marathona). Am văzut de asemenea și treptele de marmură ce există în fața bisericii. Când soțul meu mi-a spus acest lucru, am înțeles că sfântul îl va face bine și, într-adevăr, așa a fost! Soțul meu s-a vindecat complet.

În vremea aceea nu vizitasem încă mănăstirea Sfântului nostru Rafael din Ano Souli. Mai apoi am venit pentru prima dată aici și am conștientizat că acesta era locul în care îl văzuse soțul meu pe Sfântul Rafael în vis.

Ceea ce am înțeles este că Sfântul Rafael ni s-a arătat cu totul viu și ne-a miruit ca să ne dea putere, curaj și credință și să ne arate că va fi alături de noi, deoarece trebuia să trecem o Golgotă cu bolile ce s-au abătut asupra familiei noastre. Cu ajutorul sfinților, le-am depășit pe toate.

Slăvit să fie numele Sfântului Rafael, al Sfântului Nicolae și al Sfintei Irina! Cât trăiesc și exist, îi voi cinsti cu tot sufletul meu!

„Am mers la Hristos și la Maica Domnului, în Ceruri”

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea

Sursa: Εγώ πήγα στό Χριστούλη και στήν Παναγίτσα ψηλά στόν ουρανό

Relatează Ilias și Theofano Tsirampidi din Drosato, Kilkis, părinții ai trei copii că: „Pe 30 martie 2001, am dus pe Mihali, copilul nostru de patru ani și jumătate, de urgență la Spitalul Genimatas din Tesalonic cu durere de pântece de nesuportat. După testele necesare și după diagnosticul dat, ocluzie intestinală prin răsucire, a fost supus unei operații timp de trei ore și jumătate.

I s-a scos o jumătate de metru de intestin alterat. Doctorii ne-au spus că Mihali a trecut de o foarte mare primejdie, dar că nu a depășit încă pericolul. Luni seara, adică ziua următoare, a avut temperatură de 40 de grade. Marți a fost transferat de urgență în unitatea de terapie intensivă, având septimicie și șoc respirator sever. Șansele să trăiască erau de doar 10%.

Între timp, fără să cunoască deloc ce se întâmplă cu Mihali, o vecină vede în vis pe Sfântul Rafail care-i spune: «Antonia, eu voi pleca, tu de acum nu mai ai nevoie de mine. Voi merge la Ilias, care are nevoie acum!». Femeia a aflat mai târziu despre fiul nostru.

O familie cunoscută nouă din Goumenissa a mers la Sfântul Rafail în Griva și, înghenunchind împreună cu preotul de acolo, au citit un paraclis pentru salvarea copilului nostru.

Unchiul Avraam a venit într-o zi în casa noastră goală pentru a face un paraclis către Sfântul Gheorghe, pentru sănătatea nepotului său. Într-un oarecare moment a strălucit așa de tare dormitorul, că s-a speriat. De unde a venit atâta lumină? Posibil să fi fost harul sfântului.

După toate acestea, starea copilului nostru a început să se îmbunătățească, până în Sâmbăta lui Lazăr, când a deschis ochii. În Lunea Mare era întru totul sănătos și a ieșit de la terapie intensivă. După douăzeci și trei de zile de îngrijire medicală, am plecat de la spital.

Când și-a revenit, a început să ne spună următoarele:
«Eu am fost la Hristos și la Maica Domnului, în Ceruri, unde sunt mulți nori. Cu calul alb al Sfântului Gheorghe am mers. Am văzut pe unchiul Fanis (vecinul nostru care murise de opt luni) și pe Despoula (o fetiță ce murise de trei ani). Erau mulți oameni necunoscuți acolo, care purtau aripi de aur și toți cântau.

Hristos și Maica Domnului m-au întrebat dacă am frați, cum îi cheamă și mi-au spus:
- Nu te teme, pentru că vei merge iarăși la mama și la frații tăi.

- Nu știu cum să merg din nou acolo.

- Cu calul meu, a spus Sfântul Gheorghe.

- Mi-e teamă, nu știu să conduc un cal.

- Nu te teme, îl voi conduce eu».

Mihali este alături de noi, copil sănătos ca și înainte, iar noi în fiecare zi Îl slăvim pe Dumnezeu, pe Maica Sa și pe toți Sfinții care ni l-au dăruit din nou aproape”.

Minunea Sfântului Rafael - „Soțul meu ajunsese într-o situație jalnică, încât nu mai speram să se mai trezească”

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Θαύμα Αγίου Ραφαήλ - «Τι είναι αυτό το μέρος;»

Într-o duminică, doamna Maria P., împreună cu soțul ei Konstantinos, au venit la Mănăstirea Sfântului Rafael din Ano Suli Marathona și, după ce au participat la Sfânta Liturghie, au venit în arhondaricul obștii, unde părinții și credincioși evlavioși discutau și schimbau păreri.

Acolo, doamna Maria a povestit părinților următoarele:
„Pe Sfântul Rafael nu-l știam. Pentru prima oară am auzit de el în 1993, când soțul meu Kostas a suferit un infarct. Era într-o situație foarte rea când a ajuns la spital, dar într-un final a supraviețuit și și-a depășit toate problemele de sănătate. Atunci când se afla pe patul de spital și începea să-și revină, am văzut că alături de pat avea icoana Sfântului Rafael și atunci l-am cunoscut și eu pe sfântul. M-a impresionat mult faptul că nici un alt pat din salon nu avea icoane, ci doar acela al soțului meu. Și întrebând o prietenă de-a mea, mi-a spus că este un mare sfânt și mare tămăduitor.

Între timp, au trecut anii. În anul 2009, soțului meu i-au apărut niște diverticuli la intestinul subțire. Un caz rar, pentru că de obicei diverticulii apar la intestinul gros.

Era tratat, așadar, cu cortizon, din cauza acestei afecțiuni. Dintr-odată, pe 4 octombrie 2009, a leșinat, avea febră și alte simptome, fără să știm ce are. Era într-o situație foarte rea. Însă credea foarte mult în ajutorul lui Dumnezeu și al Maicii Domnului. Repeta fără oprire: Maica mea, Dumnezeul meu! Maica mea, Dumnezeul meu!

L-am dus la spital. Doctorii, după ce l-au examinat, au spus că are gripa porcină (virusul H1N1). I-au dat antibiotic și ne-au trimis acasă. Am mers la alt spital unde medicii nu au găsit un diagnostic pentru boala de care soțul suferea. Am adus un doctor acasă la noi, însă nici acela nu a identificat problema.

Soțul meu, însă, suferea foarte tare. Mai pe urmă, după ce a făcut diverse examinări, tomografie și altele, doctorii au văzut că avea intestinul perforat din cauza cortizonului pe care-l luase pentru afecțiunea lui. Până să-l opereze, se făcuse deja 14 decembrie.

Soțul meu ajunsese într-o situație jalnică, încât unii spuneau că era într-un stadiu terminal. Nu mai speram să se mai trezească, deoarece operația se făcuse cu anestezie generală. Și totuși, a rezistat.

Îmi amintesc o asistentă care a venit cu bucurie și mi-a zis:
- Își mișcă picioarele, își revine!

Soțul meu îl avea pe Sfântul Rafael alături de el, dar pe atunci nu înțelegeam nimic. Peste o săptămână, i s-a desfăcut rana. A suferit o hernie incizională. Pentru a doua oară, a fost operat. Cu anestezie locală de această dată, pentru că organismul nu mai rezista unei alte anestezii generale. În ciuda tuturor avertismentelor medicilor, a rezistat și de această dată. Însă era foarte slab. Pierduse 17 kilograme. Mânca cu forța, sau prin perfuzie și sondă. Avea febră și diverse alte simptome.

Doctorii spuneau să meargă acasă, pentru a i se ridica moralul și pentru a mânca mai mult. Astfel, cu ajutorul a patru oameni, l-am adus în dormitorul lui.

Acasă, a prins puțină putere, dar a continuat să aibă probleme serioase. Înainte de lăsatul secului, am avut două vise, în două seri succesive. În primul vis am văzut că mă aflam cu soțul meu într-o mică corabie și pluteam pe mare, și, dintr-odată, am ajuns pe uscat și ne aflam pe o pantă, necunoscută mie, ce avea o mică biserică.

Îmi spun atunci în sinea mea:
- Ce este acest loc și cum de ne aflăm aici?

Atunci m-am trezit. Mi s-a întipărit, însă, acel vis în memorie și mă întrebam ce poate însemna. În noaptea următoare, am avut un alt vis.

A venit o femeie și mi-a dat mulți cartofi și îmi spune:
- Luați cartofii aceștia să-i mâncați!

Când am întrebat-o cine este, mi-a spus că este vecina ce locuiește acolo mai sus (și mi-a arătat către Mănăstirea Maicii Domnului), Maria a Evviei. M-am trezit și am înțeles că era Maica Domnului grabnic ascultătoarea, a cărei icoană o avem aproape, în Eretria Evviei, și că ne va ajuta.

Primul vis, însă, nu puteam încă să-l deslușesc. După două-trei zile de când avusesem acele vise, situația soțului meu s-a înrăutățit. A făcut febră mare. Era iarăși într-o situație critică și am hotărât să meargă iarăși la spital. L-am dus la spitalul Laiko. Acolo, i-au făcut examinări și au hotărât că trebuie să fie operat iarăși.
- Nu vă ascund faptul că trebuie să-l deschidem (n.r. - să-l operăm) din nou, mi-a spus doctorul.

Deoarece starea lui de sănătate era foarte agravată, nici un doctor nu îndrăznea să-și ia răspunderea de a-l opera.

Într-una dintre zile, într-un pat alăturat se afla un domn cu care am început să discut.

Îi spun:
- Ianni, de unde ești?

- Din Mitilini.

- Acolo îl aveți pe Sfântul Rafael. Ai mers la mănăstirea lui?

- Desigur. În fiecare an merg, răspunde acela.

- Eu cred foarte tare în Sfântul Rafael, îi spun, și în momentul acela intră în salon un rasofor și îmi dă un calendar de buzunar.

Îl privesc și ce să văd: era un calendar al comunității Sfântului Rafael de la Ano Suli Marathonos! Am rămas mută de uimire. Exact în momentul când am spus că eu cred tare în Sfântul Rafael, a intrat înăuntru părintele acesta, pe care-l vedeam pentru prima oară, și mi-a dat calendarul Sfântului Rafael!

Toți am fost impresionați. Am înțeles că nu era în nici un caz o întâmplare acest lucru, ci că era, clar, vorba de o minune. Sfântul ne arătase ocrotirea lui și preocuparea lui pentru noi. Am hotărât, când se va face bine soțul meu, să mergem să ne închinăm Sfântului Rafail.

Din acea zi, soțul meu a început să se simtă mai bine. Ne-a și spus limpede:
- Sunt bine!

Însă doctorul ne-a comunicat să nu credem ceea ce spune, pentru că rezultatele examinărilor lui indică faptul că este nevoie de operație.

Zilele treceau, iar examinările începeau să arate semne de îmbunătățire. Într-un final, intervenția chirurgicală nu s-a mai petrecut. Sunt convinsă că a fost o minune, prin mijlocirea Maicii Domnului și a Sfântului Rafael.
În mai se făcuse aproape bine soțul meu și am venit pentru prima oară la Ano Suli, să ne închinăm Sfântului Rafael și să-i mulțumim. Când am ajuns și am văzut panta și bisericuța Sfântului Rafael și când în continuare am văzut în depărtare marea, așa cum se vede de aici, am realizat cu surprindere că acesta este locul în care am visat că am fost cu soțul meu!

Pe 14 decembrie 2010, când s-a împlinit exact un an de la ziua în care a fost operat pentru prima oară soțul meu, Sfântul Rafael ne-a făcut simțită încă o dată prezența lui, arătându-ne că își aduce aminte de noi și ne protejează. Să fie binecuvântat și slăvit numele lui totdeauna!

Îi mulțumim foarte mult Sfântului Rafael pentru toate!”

„Fiul meu, ars din cap până-n picioare, a fost vindecat fără urmă de cicatrici de Sfântul Rafael!”

Fiul meu cel mic, Kostas, elev de liceu, a fost victima unui accident. Împreună cu alţi doi colegi, a avut nişte arsuri pricinuite de explozia unui cazan cu untură fiartă. Toată suprafaţa pielii îi era arsă, din cap până în picioare. L-am dus de îndată la spital. Doctorii au spus că va muri, iar dacă totuşi va scăpa, fie va rămâne paralizat, fie avea să-şi piardă memoria.

De îndată ce am auzit de acest lucru, am spus câteva cuvinte din adâncul sufletului: „Sfinte Rafael, fie-ţi milă de mine şi salvează-mi copilul, ca să poată trăi fără nici un fel de urmări ale accidentului. Iar dacă nu e cu putinţă, fie ca Bunul Dumnezeu să-l ia la El diseară, aşa încât nici el, şi nici noi să nu suferim”.

Seara, pe când eram pe jumătate adormită, am visat că mă aflam într-un cartier al oraşului Mytilene, cunoscut sub numele de „Scara de Sus”, iar Sfântul Rafael venea spre mine, purtând o rasă albă şi spunându-mi: „Magdalena, Kostas se va

face bine. Se va întoarce curând acasă, fără să poarte pe trup vreun semn al accidentului".

În aceeaşi noapte, fiul meu l-a văzut şi el pe Sfântul Rafael. Sfântul i-a înlăturat o pieliţă neagră, din vârful capului până la unghiile picioarelor, spunându-i: „Te-ai însănătoşit pe deplin!"

Din clipa aceea, starea lui de sănătate s-a îmbunătăţit repede. Peste 15 zile s-a întors acasă fără să aibă vreun semn pe corp. Medicul mi-a spus că aceasta era o minune foarte mare. Vindecarea a avut loc în 1969.

Recunoştinta mea faţă de făcătorul de minuni Sfântul Rafael este nespus de mare.

Magdalena Patsellis
18 Masin, En-Elwood 3184
Australia

(Constantin Cavarnos, Sfinţii Rafael, Nicolae şi Irina din Lesvos. Viaţa, minunile şi învăţăturile, Editura Doxologia, pp. 98-99)

Sfântul Rafael vindecă miraculos boala de ochi a unei studente

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Η θαυματουργική Ίαση από Νεανικό Γλαύκωμα

Doamna Kiki M. a trimis obștii Mănăstirii Sfântului Rafael o scrisoare în legătură cu fiica ei, Stavroula M., în vârstă de 25 ani, studentă la Facultatea de Medicină Veterinară a Universității din Tesalonic.

În această scrisoare a menționat următoarele: „Conform spuselor fiicei mele Stavroula, în iarna anului 1998 o dureau foarte tare ochii și nu vedea bine, încât ajungea să nu-și poată citi cursurile pentru facultate. În iunie 1999, odată cu trecerea anului universitar, s-a întors în casa ei părintească din Halandri, Attika, și a consultat un oftalmolog. Acela i-a recomandat să folosească un medicament, spunându-i că o va examina din nou la sfârșitul lunii august. În tot acest timp, până la următoarea consultație și pe durata tratamentului recomandat, situația ochilor se înrăutățea.

La sfârșitul lunii august, a mers la controlul oftalmologic, iar medicul a examinat-o cu foarte mare atenție și a constatat că suferă de glaucom juvenil (boală gravă de ochi). Atunci i-a spus să facă o examinare a câmpului vizual. Consultația a demonstrat că ochiul stâng era sănătos doar în mijlocul său, în timp ce restul ochiului era acoperit de un înveliș îngroșat. Ochiul drept, însă, era acoperit aproape pe jumătate de acest înveliș.

Pe 2 septembrie, zi de sărbătoare a obștii mănăstirii, am vizitat cu toată familia locul unde s-a arătat Sfântul Rafael în anul 1996, pentru a ne închina și pentru a-i cere din toată inima să ne ajute.

Fratele Rafael mi-a dat vată îmbibată în untdelemnul de la candela sfântului și mi-a spus să însemnez cu aceasta în semnul Sfintei Cruci ochii Stavroulei, în fiecare zi.

Am plecat și de atunci Stavroula și-a însemnat ochii în fiecare zi cu acel untdelemn. Harul Sfântului Rafael a condus-o la Spitalul General din Atena, unde lucra un medic specialist în glaucom. După câteva zile, i-am făcut o vizită și medicul a examinat cu foarte mare atenție ochii Stavroulei. Nu putea să înțeleagă cum îi apăruseră la anterioarele examinări umbre în câmpul vizual, dat fiind faptul că nervii optici nu aveau absolut nici o problemă! Doctorul a recomandat repetarea examinării câmpului vizual.

Într-adevăr, în după-amiaza aceleiași zile rezultatul noii examinări a fost același, neașteptat de doctor. Ochiul drept se curățase integral, în timp ce la ochiul stâng umbrele se micșoraseră pe jumătate. Nu ne venea să credem ceea ce auzeam și trăiam! Sfântul Rafael făcuse o minune!

În ziua următoare, toată familia s-a îndreptat spre Mănăstirea Sfântului Rafael pentru a ne închina și pentru a slăvi harul dăruit de Dumnezeu acestuia. Împreună cu frații și părinții obștii, care și aceștia se bucurau la fel ca noi, toți împreună am mulțumit și ne-am închinat Sfântului Rafael.

Spre sfârșitul lunii septembrie, Stavroula s-a întors în Tesalonic pentru începerea unui noului an universitar. Într-o zi, aflându-se în curtea universității împreună cu alți colegi, le-a povestit acestora minunea care i s-a întâmplat pe durata verii.

Una dintre colege s-a îndoit de realitatea evenimentelor relatate și spunea că toate se datorează întâmplărilor și fantasmelor. Totuși, în aceeași noapte, i s-a arătat în acelei colege Sfântul Rafail și a întrebat-o: „De ce te îndoiești? Uite-mă pe mine în fața ta. Acum crezi în existența mea?”

În dimineața zilei următoare, respectiva colegă a venit să o întâlnească pe Stavroula, plângând cu tânguire. I-a explicat ceea ce i se întâmplase și spunea repetând continuu: „Cred, cred!”

După un an, Stavroula a refăcut examinările câmpului vizual, medicii constatând că situația ochilor a rămas perfect stabilă.

În urma tuturor celor întâmplate, toată familia îi mulțumește și îl slăvește în fiecare zi pe Sfântul Rafail, totodată și pe Sfântul Nicolae și pe mucenița fecioară Irina.”

(Mărturii ale închinătorilor Mănăstirii Sfântului Rafael de la Ano Souli, Marathonas)

S-au rugat din toată inima Sfântului Rafael și s-au vindecat

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Προσευχόταν με συντριβή και κατάνυξη

Într-o după-amiază, s-au grăbit să ajungă la mănăstirea noastră domnul A.K. împreună cu fiica sa, din satul vecin Gramatiko, Attika, pentru a se închina Sfântului Rafael. A vrut să-i mulțumească sfântului că o vindecase miraculos pe soția sa de boala foarte gravă a oaselor, de care suferea. Respectiva bolnavă a fost internată la Spitalul K.A.T. din Kifias și trebuia să fie operată.

În așteptarea intervenției chirurgicale, se ruga cu zdrobire de inimă și smerenie, cerând Maicii Domnului să o ajute.

Dintr-odată, deși ochii ei erau încețoșați din cauza lacrimilor, descoperă lângă perna ei o iconiță cu Sfinții Rafael, Nicolae și Irina. Deși puțin descurajată, a adresat călduroase rugăminți către Sfântul Rafael pentru a mijloci și el la Dumnezeu în vederea încetării suferinței ei.

În dimineața următoare, chirurgii au constatat, spre uimirea lor totală, vindecarea bolnavei, astfel că în locul operației i-au acordat biletul de ieșire din spital. Explicații pentru vindecarea aceasta miraculoasă nu au putut să ofere.

Însă cea care fusese bolnavă cunoaștea foarte bine că vindecarea ei o datorează Sfântului Rafael, căruia îi mulțumește din toată inima.

„Pe mine, Sfinte al meu, m-ai uitat?”

Doamna Magda T. a trimis o scrisoare obștii Mănăstirii Sfântului Rafael în care menționează că, atunci când a vizitat mănăstirea, a simțit o teamă și în același timp o ușurare, aflându-se în fața icoanei Sfântului Rafael. Într-un moment, a spus cu voce tare: „Pe mine, sfinte al meu, m-ai uitat?”. Desigur, se referea la obstacolele pe care le înfrunta la locul ei de muncă.

Mai târziu a constatat că Sfântul Rafael i-a acordat binecuvântarea lui în legătură cu ceva mult mai important, nu legat de munca ei, ci de vindecarea unei boli a unei persoane pe care o iubește mai mult decât pe sine însăși.

Ea însăși a povestit: „Unul dintre frații mei mi-a dat vată îmbibată cu untdelemn de la candela nestinsă a Sfântului Rafael. O persoană dragă mie avea într-una dintre nări o umflătură, iar doctorul i-a spus că este nevoie de o intervenție. Imediat după ce m-am închinat icoanei Sfântului Rafael, i-am dat din untdelemnul binecuvântat. În următoarea zi, de dimineață, a început să strănute, iar harul sfântului a scos acea umflătură din nasul lui. Examinându-l, doctorul său a rămas mut de uimire, pentru că în locul unde avea acea problemă a constatat că nu există nici măcar vreo urmă de umflătură”.

(Mărturii ale închinătorilor Mănăstirii Sfântului Rafael de la Ano Souli, Marathonas)

„Mare este harul tău, Sfinte al meu Rafael!”

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: «Μεγάλη η Χάρις Σου Άγιέ μου»

Domnul Georgios A. menționează în scrisoarea către obștea Mănăstirii că, după vizita lui în acel sfânt locaș, în timp ce se afla în baie, a remarcat în partea dreaptă a pieptului său o aluniță. Cu trecerea timpului, a observat că alunița creștea. Acest lucru i-a creat o neliniște puternică. A consultat un doctor, care i-a recomandat să o elimine cât de curând, pentru că asemenea situații sunt considerate suspecte. A luat, așadar, hotărârea să dea curs îndemnului doctorului, dar înainte de acea operație și-a dorit să se roage Sfântului Rafael.

Când a venit la Sfânta Mănăstire, după ce s-a închinat și s-a rugat, a primit binecuvântarea starețului, cel care i-a dăruit puțină vată îmbibată cu untdelemn de la candela nestinsă a sfântului. A uns în fiecare zi punctul de pe piept unde era alunița, în așteptarea intervenției chirurgicale. Într-o după-amiază, în timp ce făcea baie, alunița a căzut singură, fără să o atingă și fără să lase vreo urmă pe piele.

A încheiat textul scrisorii spunând că întâmplarea aceasta a demonstrat puterea vindecătoare a harului de care Sfântul Rafael se bucură de la Dumnezeu. De atunci, Georgios A. vizitează mănăstirea și se închină mereu la moaștele Sfântului Rafael, recomandând cu multă căldură prietenilor și cunoscuților să-l imite.

Vindecarea unei tumori maligne

Într-una dintre vizitele sale, domnul E.M. a adus-o pe Ecaterini P. ca să se închine Sfântului Rafael, pentru că suferea de o tumoare rea și peste puțin timp urma să aibă o intervenție chirurgicală.

Părinții mănăstirii, după ce au săvârșit Paraclisul Sfântului Rafael, i-au dat untdelemn de la candela nestinsă a Sfântului. După puține zile a revenit doamna Ecaterini și i-a înștiințat pe părinții mănăstirii că din ziua când i-au dăruit untdelemn, în fiecare zi l-a așezat în locul unde avea să aibă loc intervenția. În zilele când avea să aibă loc operația, doctorii au diagnosticat că tumoarea dispăruse.

De atunci, doamna Ecaterini este un pelerin credincios al Sfântului Rafael.

(Mărturii ale închinătorilor Mănăstirii Sfântului Rafael de la Ano Souli, Marathonas)

Minunea Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina săvârşită cu Siluan

Dragii noştri ,de mult timp nu am mai scris nimic legat de Siluan,iată au trecut 4 luni de la ultima postare ,timp în care ne-am gândit mereu să mai scriem despre evoluţia lui Siluan, despre problemele de sănătate pe care le-am mai întâmpinat.Acum vă scriem cu marea bucurie de a vă spune ce minune au săvârşit aceşti 3 Sfinţi pentru copilaşul nostru.

În dată de 21 mai, acum o lună aveam hramul la Biserica noastră din Zărneşti,eram cu toţii acolo când am primit telefon de acasă, de la doamna care stătea cu Siluan, să venim repede căci Siluan nu este bine, respiră foarte greu,este agitat,plânge mereu!Ajungând acasă am luat decizia de a fugi cu el la spital, l-am luat doar într-o păturică, deoarece mânuţele şi buzele erau vinete, cianotice. Până am ajuns la Spitalul de Copii din Braşov am trăit cu frica că orice se poate întâmpla. Acolo deja ne aşteptau doctorii, căci ajunseserăm să îi anunţăm şi luându-i lui Siluan saturaţia de oxigen ne-am îngrozit cu toţii văzând că este doar 73, tensiunea 15 cu 4, bătăile inimii 180. S-a luat ca măsură de urgenţă punerea măştii de oxigen, perfuzarea şi administrarea de medicamente intravenos. Au fost momente grele, căci doctorii se gândeau serios că Siluan va obosi respirând şi va trebui intubat,dar având problemele cu traheomalacia, această intervenţie nu era deloc dorită de nimeni.Ne-au urcat sus,la terapie intensivă (asistenta care a venit după noi să ne ia de la Urgenţă cu tubul de oxigen, ne-a mărturisit mai apoi că ei i-a fost tare teamă că Siluan va ceda până am ajuns cu liftul la etajul IV, unde este Terapia intensivă) unde au urmat unele proceduri pentru a-i reabilita procesul de respiraţie-oxigeno-

terapie, aerosoli. S-a făcut şi o radiografie care a evidenţiat o pneumonie la plămânul drept!

După 2 zile, am luat hotărârea de a merge în Lesvos la Sfinţii Rafael, Nicolae şi Irina.Aflaserăm curând de aceşti sfinţi de la naşul lui Siluan, pr protopop Gheorghe Coltea.Siluan a rămas în spital cu bunicile, ieşind din starea gravă. Noi am plecat cu inima strânsă ştiindu-l aşa,dar încredinţaţi că Sfinţii îl vor ajuta, ne vor ajuta,vor face o minune pentru Siluan.Trebuie să menţionăm că până la data plecării noastre în Lesbos, la Mănăstirea Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina, Siluan nu începuse să mănânce pe guriţă nici laptele, nici alt fel de mâncare, din această pricină era alimentat în tot acest timp de la transplant, prin sondă nazo-gastrică,montată pentru alimentaţie şi administrarea medicamentelor!

Siluan,într-o zi de Duminică a lunii mai 2011,după ce aflasem despre aceşti sfinţi mucenici din Lesbos,fiind ţinut în braţe de mămica lui şi plimbat prin casă, se întindea să ia ceva de pe peretele pe care se aflau mai multe icoane aduse din Sfântul Munte, în urmă cu 9 ani.Cu uimire aveam să înţelegem că Siluan dorea să ia în mânuţele lui, iconiţa Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina! Am interpretat gestul ca fiind o exprimare gestuală a lui Siluan cu privire la dorinţa lui de a merge noi la aceşti sfinţi!Aşa am hotărât să plecăm, deşi acum gândind doar raţional, nu duhovniceşte,am zice" Oare cum să îl lăsăm pe Siluan în spital şi să plecăm cu toţii la aceşti Sfinţi?"Acum suntem fericiţi că am ascultat de chemarea tainică a sfinţilor,care ne spuneau "Voi să veniţi la noi, aici la Mănăstirea noastră, căci noi vom merge în acelaşi timp la Siluan şi-l vom însănătoşi!"

În aeroportul din Atena, aşteptăm toţi patru - David,Samuel şi noi, părinţii lor şi ai lui Siluan,avionul spre Lesbos şi am vorbit la telefon cu d-na dr.Luciana Petrescu,care în acelaşi timp era bucuroasă şi nedumerită, văzându-l pe Siluan.Nedumerită pentru că nu ştia exact totul despre medicamentele necesare lui Siluan post-transplant,bucuroasă pentru că Siluan respira fără mască,saturaţia de oxigen era tot mai bună,deşi avea diagnostic cu prezenţa pneumoniei la plămâni,pe fondul unei imunităţi foarte scăzute în urma transplantului şi un alt motiv de bucurie şi uimire pentru toţi,…..Siluan începuse să mănânce!!!În prima fază a băut pe guriţă 20 ml. deşi atenţie avea sonda nazo-gastrică!Am urcat în avionul de Mytilini,Lesbos am ajuns la Mănăstire la ceasul Vecerniei,am început să ne rugăm fiecare cu puterea şi priceperea noastră, am văzut mărturiile vindecărilor minunate săvârşite de aceşti trei sfinţi faţă de oamenii care i-au chemat cu credinţă şi rugăciune în ajutor,cârje,haine,medalii,daruri preţioase la icoanele acestor sfinţi,……toate acestea ne grăiau despre minunile săvârşite odinioară de Sfinţii Rafael,Nicolae şi Irina!Cu mare nădejde am coborât de acolo,deşi era o bucurie

negrăită că ne aflăm în acel loc în care au fost martirizaţi aceşti sfinţi!Am plecat totuşi cu gândul că şi a doua zi ne vom întoarce şi vom retrăi bucuria de acum!

Am vorbit la telefon,la Spital,toţi erau foarte mulţumiţi de Siluan…..mâncase 50 ml de lapte, apoi 100 ml,respira tot mai bine!Am înţeles atunci şi acum mărturisim, că într-adevăr, hotărârea noastră de a pleca spre aceşti Trei Sfinţi din Lesbos, a fost una pe care o putem numi "sub inspiraţie", iar venirea noastră la mănăstirea Sfinţilor, a atras şi poate chiar a condiţionat, venirea Sfinţilor la Siluan,spre a-l însănătoşi! De altfel,din mărturiile oamenilor vindecaţi de aceşti sfinţi,reiese de atea ori faptul că, Sfinţii se arătau celor care aveau nevoie de ajutorul lor şi însănătoşirea era instantanee, ceea ce şi în cazul lui Siluan s-a săvârşit!

Faptul că Siluan a început să mănânce reprezintă împlinirea unei dorinţe care s-a lăsat mult aşteptată de noi,trecuseră aproape 6 luni de la transplant şi aproape un an de la data la care s-a hotărât în Germania, la Hannover, montarea sondei pentru alimentare.

Am stat trei zile în Lesbos, câte o zi,dacă vreţi pentru fiecare dintre aceşti Trei Sfinţi Martiri, apoi ne-am întors acasă, aşteptând cu multă bucurie întâlnirea noastră cu Siluan!Vinerea dimineaţa,am mers la Spital, am fost întâmpinaţi de către d-na Dr.Luciana Petrescu şi d-na Dr.Mitrică şi cuvintele doamnelor au fost acestea: "Bine aţi venit, ne bucurăm că v-am cunoscut! Haideţi să-l vedeţi pe Siluan cât de bine este, chiar s-a săvârşit cu el o minune!"Am intrat la el, ne-am bucurat văzându-l cât de bine este, cu adevărat am lăsat un copil bolnav şi în acelaşi timp l-am luat cu noi, în rugăciunile noastre, iar la întoarcerea noastră acasă, am primit un copil voios, fericit că poate respira şi poate să mănânce!

Am rămas uimiţi de felul în care se alimentează, de felul în care dorea să mănânce cu linguriţa….niciodată nu făcuse el aşa ceva! L-am uns cu untdelemn de la Sfinţii Rafael,Nicolae şi Irina i-am dat să bea din Aghiasma adusă de acolo,cu care mulţi bolnavi s-au vindecat, apoi am fost să-i facem o radiografie, să vedem care e starea plămânilor legat de pneumonia diagnosticată în urmă cu puţine zile! A venit rezultatul……Siluan nu mai avea nici o afecţiune la plămâni,totul era bine, saturaţia de oxigen 98!

Aşa au lucrat cei trei sfinţi în viaţa lui Siluan! Desigur,avem convingerea că vindecarea lui Siluan s-a săvârşit de către Prea Milostivul Dumnezeu,cu rugăciunile Prea Curatei Sale Maici, ale Sfântului Cuvios Siluan Athonitul, ale Sfinţilor Mucenici Rafael,Nicolae şi Irina şi cu înţelepciunea luminată a doctorilor care l-au îngrijit şi cărora le mulţumim pentru atenta stăruinţă în vindecarea lui Siluan! Mărturisim totodată deplina noastră încredinţare,că precum Sfântul Rafael s-a arătat celor vindecaţi de el alăturându-se doctorilor care săvârşeau actul medical,tot aşa şi în cazul lui Siluan,Sfântul Rafael, împreună cu Sfântul Mucenic Nicolae şi Sfânta fecioară martiră, Irina au lucrat în tot acest timp alături de echipa medicală de la Spitalul de copii din Braşov şi chiar dacă nu s-au făcut cunoscuţi până atunci,odată cu întoarcerea noastră acasă,toţi cei prezenţi în acea zi la secţia în care era internat Siluan, au aflat despre aceşti Sfinţi, despre lucrarea lor minunată şi cu toţii,începând de la infirmiere,asistente şi doctori au primit câte o iconiţă a Sfinţilor Mucenici din Thermi, Lesbos! În felul acesta ei au fost cunoscuţi şi de cei de aici şi suntem încredinţaţi că vor mai săvârşi minuni şi cu ceilalţi oameni care vor cere prin rugăciuni curate şi credinţă în Dumnezeu, ajutorul lor!

Înainte de a pleca din Lesbos, mămica lui Siluan,Cecilia preoteasă,a zis că primul lucru care doreşte să-l facă la întoarcerea acasă, este să cumpere cartea despre Sfinţii Mucenici Rafael, Nicolae şi Irina, ca să cunoaştem mai multe despre ei!Este vorba despre cartea "Viaţa din morminte" scrisă de către Mitropolitul Dimitrios,din Grecia,tradusă în limba română. În după amiaza zilei în care ne-am întors acasă,am primit la biserică,după săvârşirea Sfântului Maslu,un dar……Era un dar de la un băiat apropiat nouă,Aurelian,…..m-am uitat ce am primit şi ….era cartea "Viaţa din morminte"pe care ne-o doream!Am înţeles că cei trei sfinţi mucenici,ne-au trimis-o prin Aurelian şi că astfel se pune început unei perioade în care cunoscând mai multe despre lucrările lor minunate,să ne încredinţăm că tot ei au lucrat şi în viaţa noastră şi a micuţului,dar marelui Siluan!

Iar acum,înainte de a vă scrie despre cele întâmplate,am terminat de citit cartea, am stabilit zilele trecute o întâlnire mărturisitoare cu Mitropolitul Dimitrios din Grecia şi ştim că şi rândurile de faţă se vor adăuga cândva într-o carte care va cuprinde

alte noi mărturii despre minunile săvârşite de Sfinţii Rafael, Nicolae şi Irina din insula Lesbos-Grecia, iar ca o menţiune importantă,…….astăzi este marţi,o altă zi de marţi,legată de marţea Săptămânii Luminate din urmă cu peste 500 de ani, zi în care aceşti Sfinţi Mucenici au fost martirizaţi de către turci!

Aşadar….SLAVĂ LUI DUMNEZEU PENTRU TOATE ŞI SFINŢILOR SĂI, MULŢUMIRE!!!

ὁ ἅγιος
ΡΑΦΑΗΛ
ὁ ἅγιος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Η ΑΓΙΑ
ΣΥΡΙΑΝΗ

ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΤΟΥΜΕΝΤΣΟΓΛΟΥ
ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΡΜΗ ΝΕΟΦΑΝΙΤΟΥ

ΑΓΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

Răspunsuri duhovniceşti: Minunile Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina

Ştefan Mărculeţ, 24 iulie 2011

Părinte protopop, protopopiatul pe care îl conduceţi este pus sub ocrotirea Sfinţilor martiri Rafail, Nicolae şi Irina din insula Lesvos. Cum aţi cunoscut vieţile şi minunile acestor sfinţi?

În anul 2008, părintele diacon Ştefan Lucian Toma, secretar al Editurii "Andreiana" a Arhiepiscopiei Sibiului, a tradus, din limba greacă, cartea "Viaţa din morminte" a IPS Dimitrie, mitropolit de Gumenissa, Axiupolis şi Polikastru. Prin această traducere, părintele Ştefan a făcut cale Sfinţilor martiri Rafail, Nicolae şi Irina din insula Lesvos spre cei ce avem binecuvântarea lui Dumnezeu de a grăi româneşte. Cartea a fost publicată cu binecuvântarea IPS Laurenţiu, mitropolitul Ardealului, în două ediţii, ambele fiind tipărite la Sibiu, sub egida editurilor "Agnos" şi "Andreiana". Tot mai mulţi oameni au aflat despre dumnezeieştile lucrări săvârşite de aceşti Sfinţi Rafail, Nicolae şi Irina, martirizaţi în 1463, după căderea Constantinopolului şi descoperiţi în chip minunat între anii 1959 şi 1962 şi canonizaţi de Biserica Ortodoxă Greacă în 1970, cu ziua de prăznuire marţi în Săptămâna Luminată şi cu dată fixă de prăznuire pe 9 aprilie.

Am cunoscut vieţile şi minunile lor în Joia mare din acest an, când părintele Ştefan mi-a trimis cartea "Viaţa din Morminte" şi icoana Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina, de care era foarte apropiat, după cum am aflat mai târziu. Aceste daruri au ajuns la mine prin intermediul familiei Giurgiu Ioan, Irina, Bogdan şi Dragoş, enoriaşi ai mei, ca dar de ziua numelui.

Din acea zi, viaţa mea şi a familiei mele se află permanent sub purtarea de grijă a celor trei martiri. În această perioadă am fost nevoiţi să trecem prin încercări grele, îngăduite de Dumnezeu, pentru a deveni mai buni, mai evlavioşi şi mai iubitori, încercări în care am simţit şi am ştiut că îi avem aproape pe aceşti sfinţi abia cunoscuţi. Sfinţii chiar au devenit casnicii noştri sau, cine ştie, poate noi am devenit casnicii lor! Din întristări şi suferinţe sfinţii martiri ne-au scos la lumină, ne-au ridicat şi ne-au bucurat. Le suntem foarte recunoscători şi, ca semn al mulţumirii şi recunoştinţei noastre, vorbim oamenilor despre ei, cu vreme şi fără vreme, în împrejurări nebănuite, oamenilor mari şi oamenilor smeriţi. Împărţim icoanele lor şi cărţi despre ei şi mai ales dăm bolnavilor şi necăjiţilor untdelemn de la candela lor şi agheasmă de la mormintele lor.

Cum au ajutat aceşti sfinţi pe oamenii puşi sub ocrotirea lor?

În acest timp scurt, de doar două luni şi jumătate, de când i-am primit ca ocrotitori, am fost martorii şi beneficiarii unor lucrări sfinte săvârşite de ei.

Siluan, fiul părintelui George Laurenţiu Bota de la Parohia Tohanul Vechi II, în vârstă de 15 luni, a beneficiat de un transplant de ficat ca urmare a unei suferinţe cumplite. Pe 21 mai 2011, "alerga spre moarte" iar părintele cu mama şi frăţiorii săi "alergau spre Lesvos" la Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina. Pe drum, în aeroportul din Atena, au aflat că Siluan s-a făcut bine.

Un alt copil, al unei familii din oraşul Zărneşti, care avea intestinele foarte bolnave, s-a vindecat de pe o zi pe alta, spre mirarea doctorilor.

O tânără studentă la Jurnalism, din Moeciu de Jos, suferind de o cădere psihică foarte gravă, a ajuns în comă din cauza tratamentului şoc care i-a fost aplicat. Untdelemnul şi agheasma sfinţilor au adus-o acasă pe picioarele ei.

Un alt tânăr, de 21 de ani, vecin de-al meu, pe 3 iulie şi-a pierdut într-un accident patru degete de la mâna dreaptă, iar prin rugăciuni la aceşti sfinţi şi prin ungere cu untdelemn, în patru zile carnea s-a refăcut pe mâna zdrobită.

Pe 18 iulie, părintele George Bota a împărtăşit la Spitalul Judeţean Braşov un muribund. Părintele a uns fruntea bolnavului, cu untdelemn din candela sfinţilor martiri, de faţă fiind o nepoată a bolnavului care l-a sunat pe părintele a doua zi, spunându-i că bunicul şi-a revenit din comă şi a cerut să mănânce.

La sfârşitul lunii august, cu binecuvântarea IPS mitropolit Laurenţiu, cu osteneala părintelui diacon Ştefan L. Toma şi cu ajutorul familiei Giurgiu Ioan, Irina, Bogdan şi Dragoş din Moeciu de Jos, vor ieşi de sub tiparul tipografiei Arhiepiscopiei Sibiului 1.500 de broşuri în care vor fi relatate, pe scurt, vieţile şi martiriul Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina, Acatistul şi Paraclisul lor şi va fi redată o relatare sumară a binefacerii primite de Siluan şi de toată familia părintelui George Laurenţiu Bota.

Aceste broşuri dorim să fie împărţite oamenilor, iubitori de sfinţi, care prin viaţa lor curată merită să primească darul ocrotirii sfinţilor martiri şi rodul mijlocirii lor către Dumnezeu.

De asemenea, este posibil ca, în curând, bunii noştri credincioşi să aibă şansa de a se închina, de a se atinge şi de a săruta trupurile martirizate ale lor.

Teodor Danalache - Mănăstirea Sfântul Rafail - Colina Karyes

Mănăstirea Sfântul Rafail este o mănăstire ortodoxă de pe insula Lesbos. Aşezată la o distanţă de numai 12 kilometri înspre nord de Mytilene şi alţi trei kilometri vest de localitatea Thermi. Mănăstirea adăposteşte moaştele sfinţilor martirizaţi în zonă, de către turci. Pe colina numită Karyes, la marginea localităţii Thermi, aflată în partea de răsărit a insulei, înconjurată de livezi de măslini, se află Mănăstirea Sfântul Rafail.

În anul 1963, creştinii au pus bazele Mănăstirii Sfântul Rafail din Karyes, mănăstire cu viaţă de obşte, îngrijită de 45 de maici. Aflarea a mai multe Sfinte moaşte a dus la rezidirea mănăstirii celei vechi, închinate Maicii Domnului, iar la acea dată aflată în ruină.

Descoperirea moaştelor Sfinţilor Rafail, Irina şi Nicolae a avut loc după ce mai mulţi localnici au avut vise şi vedenii, în care sfinţii le vorbeau şi le arătau locurile de pe colină. Potrivit acestora, în ziua de 9 aprilie 1463, turcii au chinuit şi omorât pe toţi călugării din Mănăstirea Maicii Domnului, de pe colină.

Sfinţii Rafail, Irina şi Nicolae au trăit în insula grecească Lesvos, în satul Thermi, la mică distanţă de localitatea Mitilene. La numai un kilometru distanţă de acest sat se află colină numită "Karyes", cunoscută şi sub denumirea de "Călugărul".

Locul şi-a luat numele de "Karyes" de la mulţimea asceţilor ce se retrăgeau şi se nevoiau aici. O parte dintre aceşti călugări sihaştri au fost ucenici ai Sfântului Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului. Cel de-al doilea nume - Călugărul - a fost dat de către locuitorii satului datorită unei minuni ce se petrecea, cu voia lui Dumnezeu, pe colina din apropiere. Astfel, mulţi dintre locuitori vedeau un călugăr în veştminte clericale, având în mână o cădelniţă, care tămâia locul respectiv.

Mănăstirea Sfântul Rafail de pe Colina Karyes - scurt istoric

Mănăstirea Sfântul Rafail, deşi poartă numele sfântului stareţ, este închinată tuturor celor trei mari sfinţi de pe Colina Karyes, anume: Rafail, Nicolae şi Irina. Mănăstirea a fost zidită pe locul celei vechi, în interiorul bisericii păstrându-se până astăzi mormântul Sfântului Rafail, ultimul stareţ al Mănăstirii Maicii Domnului.

Istoria mănăstirii cunoaşte trei mari perioade de timp: din secolul al X-lea şi până în anul 1235, când ansamblul monahal este distrus de către piraţi, ultima stareţă fiind maica Olimpia; din anul 1433 şi până în anul 1463, când turcii otomani vor distruge mănăstirea pentru a doua oară, ultimul stareţ fiind Sfântul Rafail; din anul 1962 şi până astăzi.

Colina Sfinţilor, cum este denumit astăzi locul, a fost încă din vechime loc de nevoinţe monahale. Astfel, aici a existat o mănăstire de călugări, iar mai apoi una de maici. În dată de 11 mai 1235, localitatea a fost prădată de către piraţi, iar

mănăstirea distrusă. Maicile din mănăstire, în număr de 30, au avut mult de suferit de pe urma cruzimii păgânilor. Maica Olimpiada a primit moarte martirică. După această dată, locul a rămas ruinat.

Abia în anul 1433, mănăstirea cea părăginită va fi recondiţionată şi rezidită de către o creştină din părţile locului, pe numele ei Melpomena, împreună cu familia ei. Odată cu reînfiinţarea mănăstirii de pe colina Karyes, călugării mănăstirii au deschis şi un azil de bătrâni, cât şi o cantină pentru săracii din zonă.

Ultimul stareţ al mănăstirii de pe dealul Karyes a fost Sfântul Rafael (Rafail), martirizat de către păgânii turci, în anul 1463. La această dată, mănăstirea a fost din nou distrusă, ea fiind incendiată în întregime.

Nu după mult timp, locul a ajuns în stăpânirea turcilor. Colina Karyes a ajuns în mâna unui turc pe nume Hasan. Pe colină se mai păstrau încă şi atunci ruine ale vechii mănăstiri, dimpreună cu o parte din biserica închinată Maicii Domnului.

La o vreme rânduită de Dumnezeu, în bisericuţa dărăpănată au început să aibă loc anumite semne dumnezeieşti: o lumină minunată inunda locul, clopote inexistente începeau să bată, iar toaca chema şi ea la slujbă. Aceste semne sunt mărturisite de către turci, iar nu de către creştini, lucru ce întăreşte şi mai mult veridicitatea lor. Pentru aceasta, stăpânitorul colinei a îngăduit creştinilor din Thermis să săvârşească Sfânta Liturghie, pe deal, în Marţea din Săptămâna Luminată.

Hasan va ceda colina unui văr de-al său, pe nume Arif. Tot necreştin, acesta din urmă va lua o mare parte din pietrele bisericii ruinate şi îşi va construi o casă în localitatea Thermis. Din acel moment, Arif a început a vedea un călugăr tămâind, fie prin casa lui, fie pe colina Karyes, în zona bisericii. Speriat de aceste întâmplări, el şi-a părăsit proprietatea. În casa acestuia a locuit, pentru încă o vreme, grecul Ignatie Karaconstantin, împreună cu familia sa dar, din pricina aceloraşi apariţii vor părăsi şi ei casa.

În biserica de pe deal, unde era adesea văzut "călugărul", se săvârşea Sfânta Liturghie numai o dată pe an, anume Marţi, în Săptămâna Luminată. Nimeni nu mai ştia de ce se făcea aceasta, însă tradiţia deveni atât de puternică, încât ea nu putea fi părăsită.

În anul 1922, populaţia de origine greacă din Asia Mică a fost nevoită să se retragă în teritoriile greceşti. Astfel, mulţi creştini, speriaţi de persecuţiile turcilor, s-au refugiat în insula Lesvos - Lesbos. Şapte familii s-au adunat în casa cea veche din satul Thermi, care aparţinuse turcului Arif. Casa avea deasupra uşilor şi ferestrelor bucăţi de marmură, frumos sculptate, care aparţinuseră unei biserici.

Una dintre familiile venite în această casă era cea a creştinei Angheliki Marangos. Aflând despre cele în legătură cu casa în care s-a mutat (apariţia unui "călugăr"), Angheliki şi-a spus în sine: "Oare nu cumva turcii au omorât un preot şi l-au îngropat în această casă?" În acea noapte, un călugăr mare la trup i-a apărut în vis şi i-a zis: "Angheliki, gândul care ţi-a venit este adevărat. Turcii m-au omorât, dar nu m-au îngropat în această casă. Va veni timpul când vei afla cine sunt, povestea vieţii mele şi unde sunt îngropat."

Angheliki Marangos a făgăduit Maicii Domnului că, dacă va putea intra în posesia Colinei Karyes, ea îi va rezidi biserica. Astfel, femeia şi-a văzut rugăciunea îndeplinită. Uitând de făgăduinţa făcută, femeia a vieţuit fără de grijă, iar în cele din urmă, a trecut la cele veşnice.

Abia în anul 1959, Constantin Marangos s-a arătat în vis urmaşilor săi, amintindu-le de făgăduinţa cea uitată. Astfel, în luna iulie a aceluiaşi an, biserica a început a fi rezidită. În vremea rezidirii bisericii, Sfinţii Rafail, Irina şi Nicolae diaconul, le vor purta de grijă şi îi vor însoţi cu o serie de minuni, printre care şi aflarea sfintelor lor moaşte.

Săpând în podeaua bisericii, spre a nivela locul, muncitorii au dat peste o piatră şlefuită, lungă şi dreaptă, care părea aşezată voit în acea poziţie. Dând la o parte placa de piatră, s-a aflat trupul unui bărbat, cu mâinile încrucişate pe piept şi cu capul separat de trup, precum şi cu mandibula. La cap se afla o cărămidă cu trei cruci încrustate pe ea. Din trupul bărbatului ieşea un miros deosebit.

Un muncitor a luat osemintele, le-a pus într-un sac şi le-a aşezat lângă un măslin de lângă biserică. Sfintele moaşte, necunoscute încă, au stat acolo vreme de câteva

zile. Vrând mai apoi să le ridice, muncitorul nu a mai putut urni sacul din loc. Abia după ce s-a închinat, el a putut ridica sacul.

Sfinţirea bisericuţei închinate Maicii Domnului a avut loc la data de 8 septembrie 1959. Moaştele sfântului necunoscut au fost aşezate în biserică, într-o raclă. O femeie grav bolnavă, din localitatea Thermi, fiind purtată în rugăciune, de către fiicele ei, în biserica de pe colină, a visat un călugăr înalt, care i-a spus să vină în biserică şi să se atingă de osemintele din raclă. Apoi, călugărul i-a mai zis: "Osemintele care s-au găsit sunt ale mele." Femeia s-a vindecat.

În anul 1961, sfinţii de pe colina Karyes le-au cerut credincioşilor să dărâme biserica cea micuţă, închinată Maicii Domnului. Temându-se ca nu cumva aceasta să fie o înşelare de la diavol, creştinii au întârziat mult hotărârea. Mai apoi, vreme de câteva luni, însăşi Maica Domnului le-a apărut unor credincioşi cu viaţă aleasă, întărind hotărârea sfinţilor. Unora, ea le-a zis: "Icoana este înăuntru, în Altar, sub

biserică." Anghel Rallis, constructorul bisericii, a zis că dacă asta este voia lui Dumnezeu, să se dărâme biserica, spre a găsi o sfântă icoană, el însuşi va rezidi mai apoi biserica.

Astfel, în data de 5 mai 1961 s-a săvârşit ultima slujbă de priveghere în bisericuţa de pe colină. După slujbă, biserica a început să se zguduie, iar de sub Altar să se audă un plâns înfundat, precum cel al unui copil. În vreme ce biserica se dărâma, în imediata apropiere a ei se ridica o alta, din lemn. Sfânta Irina le-a descoperit muncitorilor locul unde să sape. Astfel, a ieşit la lumină icoana Mântuitorului Pantocrator, aflată pe un engolpion din aur.

Sfintele moaşte ale sfinţilor de pe Colina Karyes au fost aflate după mai bine de 500 de ani de la martirizarea lor. Alături de moaştele Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina, mănăstirea mai păstrează şi moaştele Sfintei Olimpiada, stareţa primei mănăstiri, distrusă de piraţi. Sfânta Olimpiada a murit în chinuri groaznice, pentru credinţa ei în Hristos, fiind bătută în cuie pe o uşă de lemn, apoi îngropată. Cuiele cu care sfânta a fost pironită au săvârşit multe minuni, după aflarea Sfintelor moaşte.

Creştinilor li s-a mai arătat, tot în rugăciune şi un loc în care se afla o galerie cu Aghiasmă, undeva în curtea mănăstirii, sub un măslin bătrân. Galeria de Aghiasmă a fost descoperită la data de 13 iunie 1961, la exact un an după descoperirea moaştelor Sfântului mucenic Nicolae. Apa curge direct din stâncă, ea săvârşind neîncetat minuni şi vindecări.

Lucrările de construcţie a Mănăstirii Sfântul Rafail au început în toamna anului 1961, iar reînfiinţarea mănăstirii a început în anul 1962. Refacerea mănăstirii a început cu zidirea bisericii, pe ruinele celei vechi, iar mai apoi a continuat cu ridicarea chiliilor şi a unei biserici închinate Sfintei Maria Magdalena. Toate fondurile necesare lucrărilor s-au strâns din donaţii, atât de la instituţii, cât şi de la pelerini.

Astăzi, ansamblul monahal cuprinde: biserica centrală, închinată Sfântului Rafail; două clădiri lungi, cu 30 de chilii, pentru maici, cât şi alte camere auxiliare; un arhondaric foarte încăpător, pentru cazarea pelerinilor; un muzeu, cu două etaje, cu galerii de artă ale artiştilor greci; o biserică închinată Sfintei Maria Magdalena; o clopotniţă impunătoare şi un pangar bogat.

În galeria subterană se află un paraclis, în care curge Aghiasmă. Biserica mănăstirii se afla zidită pe două nivele: la suprafaţă se află mormântul Sfântului Rafail, cât şi moaştele acestuia, iar dedesubt se află moaştele Sfinţilor mucenici Nicolae şi Irina. Icoana Sfântului Rafail, aşezată deasupra sfintelor moaşte, este făcătoare de minuni, mai mulţi creştini auzind, din ea, cântări dumnezeieşti. În biserica de jos se săvârşeşte zilnic Sfânta Liturghie.

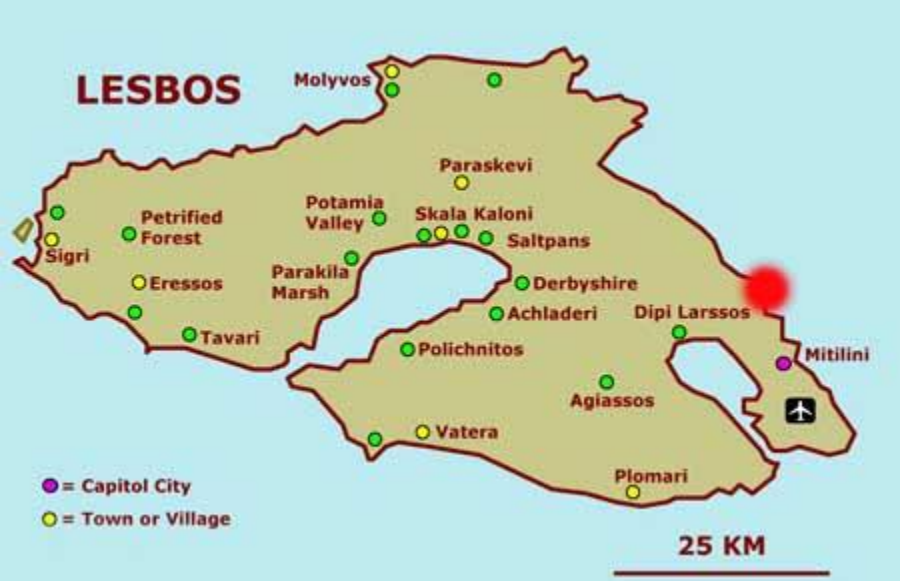

Mănăstirea Sfântul Rafail a fost deschisă şi sfinţită în data de 7 iunie 1969. Cu fonduri strânse de mănăstire, maicile au zidit "Biserica Sfântul Teodor, bizantinul", în sediul Armatei din Mytilene, cât şi "Biserica Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina" din Cameroon, Africa.

Mănăstirea oferă găzduire gratuită pelerinilor care doresc să petreacă o noapte în rugăciune, lângă moaştele sfinţilor de pe Colina Karyes.

(Galerie foto) Acasă la Sfinții Rafael, Nicolae și Irina din Insula Lesvos, Grecia

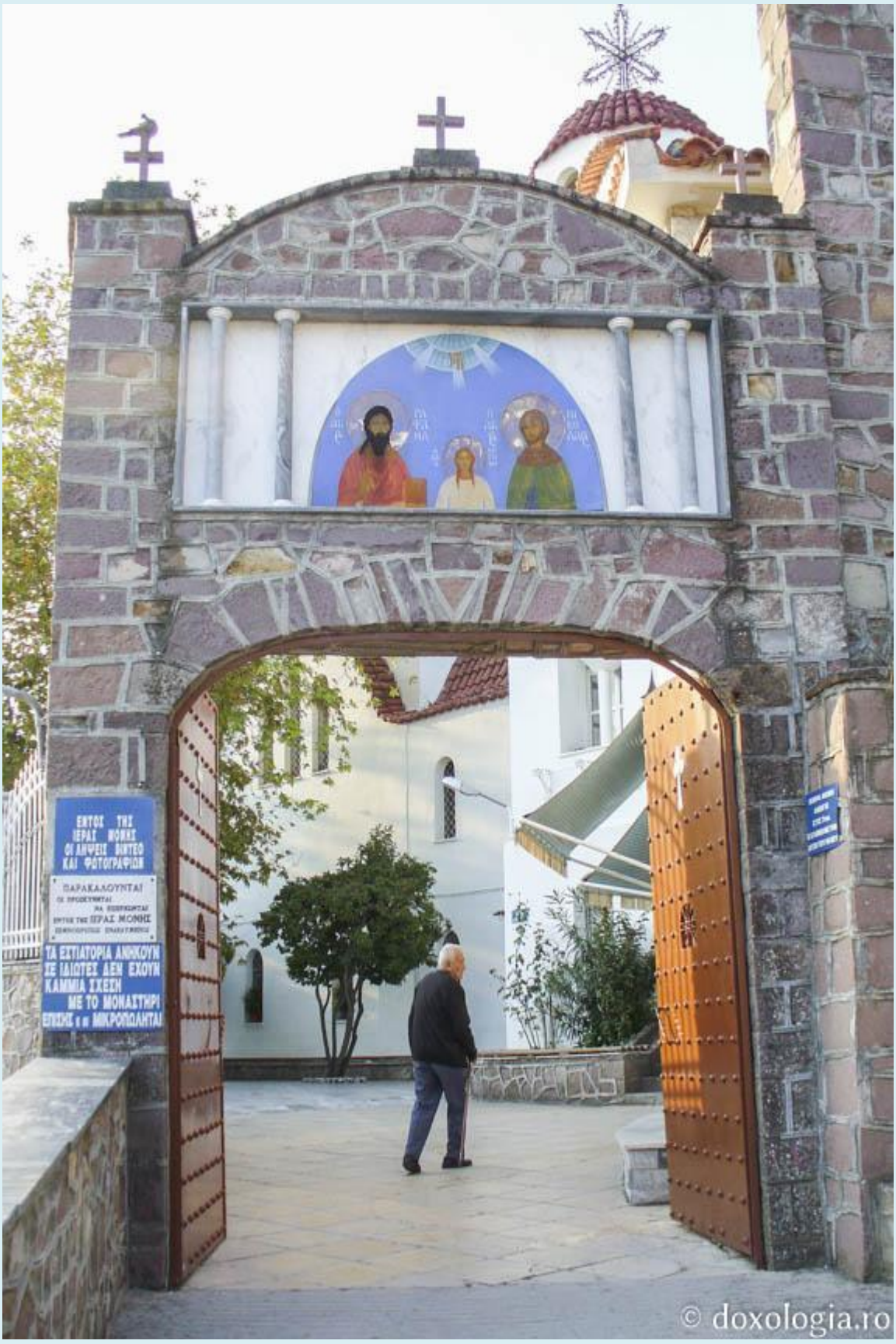
ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΟΙ ΑΝΨΕΙΣ ΒΙΝΤΕΟ
ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ
ΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΑΝΗΚΟΥΝ
ΣΕ ΙΔΙΩΤΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΜΜΙΑ ΣΧΕΣΗ
ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Η ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ
© doxologia.ro

Τάφος Προέδρου
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

όποιου έκαν
η 12ετής Άγια Είρήνη
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΓΕΩΡΓΙ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

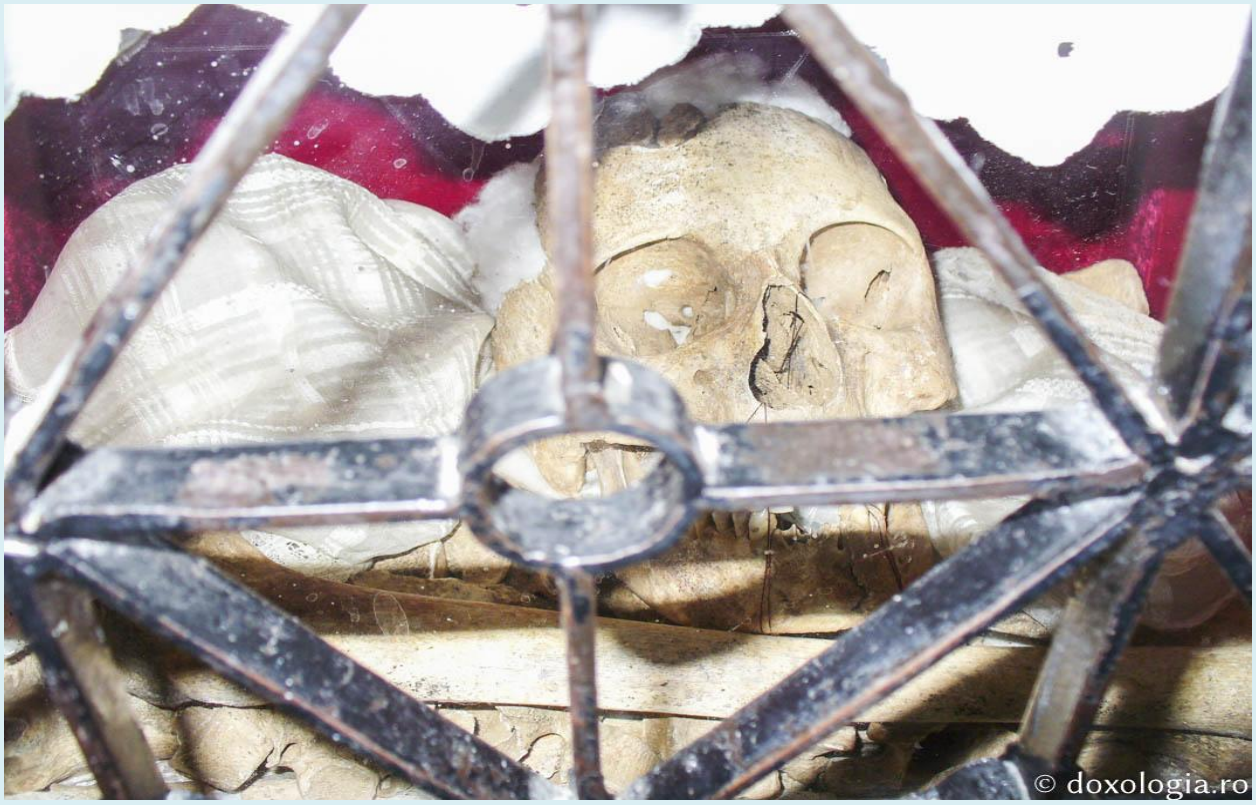
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

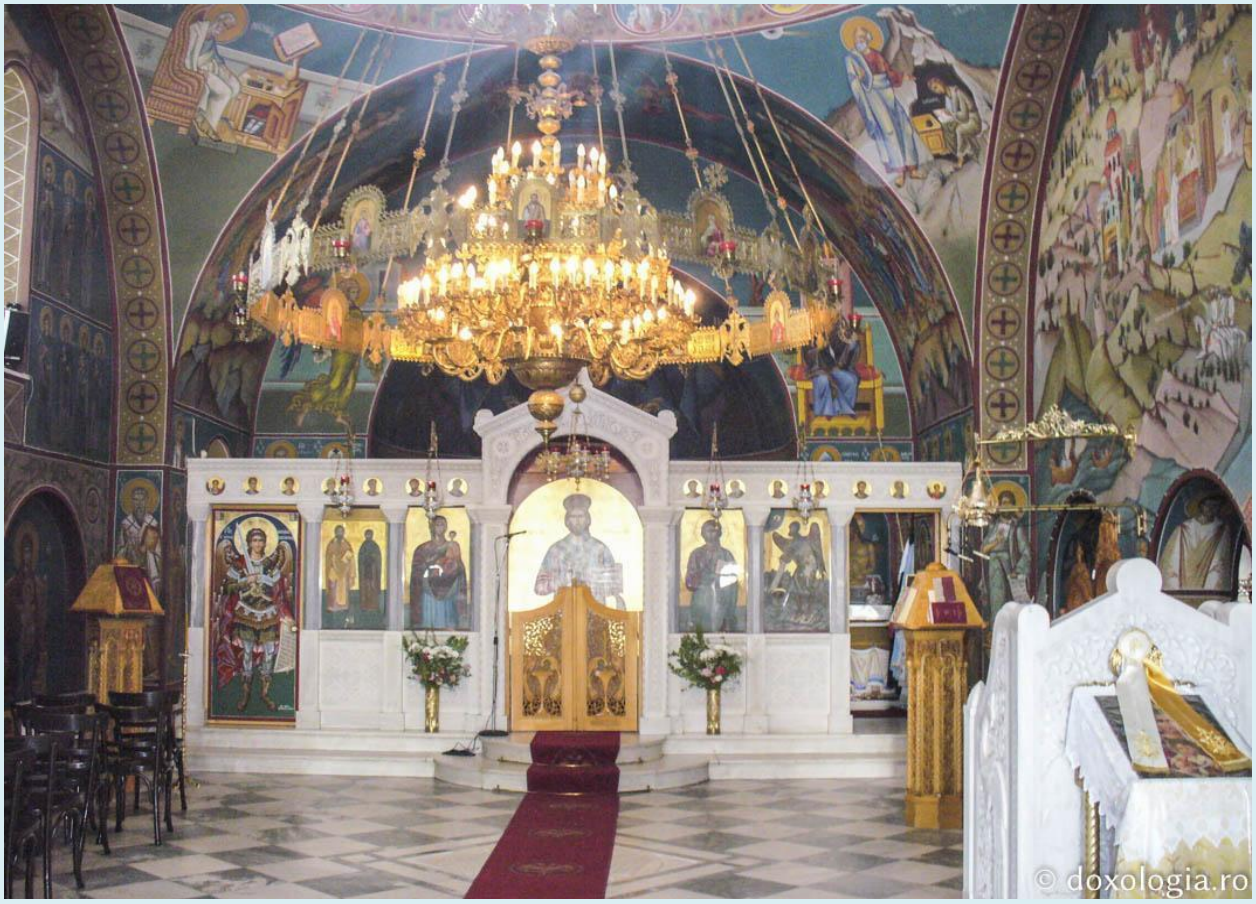
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

©doxologia.ro

Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina din Lesvos (Grecia) - Cărţi în română

Viaţa şi Acatistul Sfinţilor mucenici Rafail, Nicolae şi Irina:
https://archive.org/details/ac.-carte/mode/1up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/ac-carte

https://www.academia.edu/42982500/Via%C5%A3a_%C5%9Fi_Acatistul_Sfin%C5%A3ilor_mucenici_Rafail_Nicolae_%C5%9Fi_Irina

În România au apărut 3 cărţi despre Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina din insula Lesvos (Grecia):

- ✓ **„Sfinţii martiri Rafael, Nicolae şi Irina din Lesvos: viaţa, trăsăturile, învăţămintele şi minunile lor", de Constantine Cavarnos**; traducere Remus Rus. Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti, 2003, 131 p.

Prezentare

Traducere de Prof. Dr. Remus Rus:

"Cartea vorbeşte despre viaţa, trăsăturile, învăţămintele şi minunile a trei Sfinţi ortodocşi care au pătimit mucenicia din mâinile turcilor, în insula Lesvos, la anul 1463, adică după zece ani de la căderea Constantinopolului. Cei trei Sfinţi Martiri au început să se arate în anul 1959 unui mare număr de persoane: bărbaţi, femei şi copii. Numele acestor Mucenici ai lui Hristos sunt: Rafael, stareţul mânăstirii de la Karyes, de lângă satul Thermi (Lesvos), diaconul său – Nicolae şi fecioara-copilă

Irina, în vârstă de doisprezece ani, fiica primarului din Thermi, care se afla în mânăstire, împreună cu părinţii ei, când turcii au năvălit în sfântul aşezământ.

Relatarea Dr. Constantine Cavarnos începe cu evenimentele care au avut loc la Karyes şi Thermi la începutul acestui secol, continuă cu cele care s-au petrecut în perioada 1959-1962, când s-au făcut însemnate descoperiri arheologice la Karyes şi se încheie cu cele întâmplate recent. Istorisirea se bazează pe datele culese de Profesorul Cavarnos în timpul vizitelor făcute la Karyes, Thermi şi în satele învecinate, începând cu 1961…”

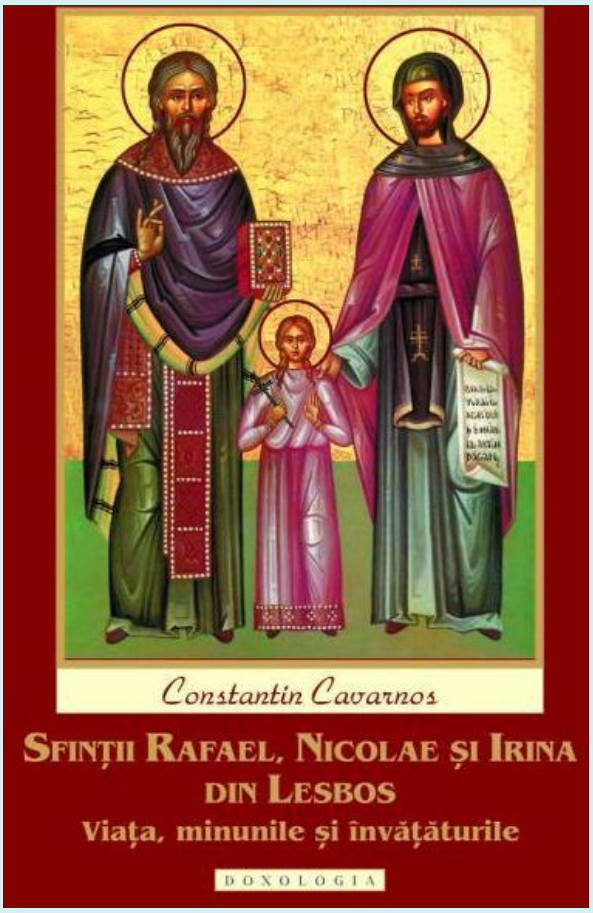

Prefaţă

Această carte tratează despre trei sfinţi care au fost martirizaţi de turci în anul 1463, la zece ani după căderea Constantinopolului, capitala marelui stat creştin ortodox cunoscut sub numele de Imperiul Bizantin. Martiriul lor a avut loc în insula Lesbos, numită şi Mytilene, în partea de nord-est a Mării Egee. Deşi au trecut la Domnul cu mai bine de cinci secole în urmă, ei au început să se arate la numeroase persoane de curând, în 1959, în satul Thermi, Lesbos şi în locul în care

au suferit mucenicia - Karyes, în apropiere de Thermi. Numele acestor mucenici sunt: Rafael, Nicolae şi Irina.

Acest volum îşi are începuturile în luna august 1961,atunci când am vizitat pentru prima oară satul Thermi şi locul de la Karyes, unde a avut loc martiriul. Spre sfârşitul lunii august şi începutul lunii septembrie din acel an, dar şi mai apoi, am discutat cu diferite persoane care îi văzuseră pe sfinţi în vise sau în vedenii. Printre ele s-aunumărat Anghelos şi Vasiliki Rallis, proprietari ai unor livezi de măslini din Karyes, acolo unde sfinţii au fost martirizaţi; Angeliki Marangou, mama lui Vasiliki Rallis; Doukakis Tsolakis, angajat al familiei Rallis în livezile lor de măslini şi soţia sa, Maria; surorile Myrsina şi Maria Dourgouna; pescarul Kostas Kanellos; ieromonahul Pahomie din Pyrgoi Thermis, Lesbos; părintele Vasilios Bamias din Moria, Lesbos; doamna Ecaterina Lytras din Pamphila, Lesbos şi Alexandros Naoum, un tânăr care a lucrat în Europa pentru compania Philips (producătoare de aparatură electronică) şi care petrecuse câteva zile la Thermi şi Karyes. Materialul pe care l-am adunat din discuţiile avute cu aceştia apare în capitolul introductiv.

El constituie o principală şi importantă sursă de informare cu privire la neobişnuitele şi impresionantele evenimente de la Thermi şi Karyes. Aproximativ două treimi din capitolul introductiv este constituit din aceste date.

În respectivul capitol, istorisesc evenimentele care au început în 1959 şi alte câteva de mai înainte şi continui cu cele care au avut loc în anii ce au urmat, până la cele din ultima decadă. Pe lângă datele adunate în urma discuţiilor şi a vizitelor făcute la Karyes, prezint şi materialul adunat din cartea Un mare semn (Semeion Mega) a lui Fotie Kontoglou, cunoscut ca mare iconar şi scriitor, precum şi din publicaţiile recente, alcătuite de alţi autori, despre sfinţii din Thermi şi Mănăstirea „Sfântul Rafael”.

Cartea lui Kontoglou, care a fost pentru prima oară publicată la Atena în primăvara anului 1962, este cea mai bogată sursă de informaţii cu privire la evenimentele petrecute între anii 1959 şi 1962, la Thermi şi Karyes. După Un mare semn, au fost publicate şi alte cărţi semnificative. Le prezint şi pe acestea, folosindu-le drept sursă de inspiraţie. Mai departe vorbesc despre fondarea Mănăstirii „Sfântul Rafael” din Karyes, despre înălţarea de biserici închinate Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina în Grecia şi în străinătate, precum şi despre alte probleme legate de aceşti sfinţi.

După „Cuvântul introductiv” prezint în traducere „Sinaxarul” sau „Vieţile sfinţilor” alcătuit de distinsul imnograf părintele Gherasimos Microgiannanitis din Sfântul Munte. Această „Viaţă”, care face parte din slujba pe care a alcătuit-o în cinstea sfinţilor şi care a fost publicată în 1964, oferă o istorisire concisă şi elocventă despre aceşti sfinţi, în stilul ortodox tradiţional al vieţilor sfinţilor.

„Viaţa” este urmată de trei capitole ce cuprind relatări ale unor tămăduiri minunate săvârşite de Sfântul Rafael. Le-am ales pe acestea din diferite cărţi şi le-am tradus. Primul capitol cuprinde o selecţie de astfel de tămăduiri din cartea lui Kontoglou, Un mare semn; al doilea capitol le înfăţişează pe cele descrise în broşura mitropolitului Iakovos Kleomvrotos, Sfântul Rafael şi Sfânta Mănăstire de la Karyes, Mytilene (Mytilene, 1968); în vreme ce al treilea capitol prezintă o selecţie a unor astfel de tămăduiri preluate din alte cărţi, mai recente, pe care le menţionez în notele de subsol.

Urmează Povăţuiri duhovniceşti ale Sfântului Rafael, pe care le-am cules din diferite publicaţii (specific sursele în cadrul notelor de subsol); Învăţături de la sfinţii din Thermi, în care prezint unele din propriile mele cugetări despre semnificaţia arătărilor sfinţilor din Thermi şi a unor evenimente legate de acestea şi Reflecţii asupra arătărilor sfinţilor de Fotie Kontoglou. Ultimul capitol menţionat este o versiune prescurtată a epilogului emoţionant, dar şi provocator al cărţii lui Kontoglou, Un mare semn.

Pentru cei interesaţi în lecturi suplimentare cu privire la noile arătări ale sfinţilor din Thermi, am adăugat la sfârşitul acestui volum o Bibliografie.

Întrucât termenii „vis” şi „vedenii” apar adesea în textele ce urmează, trebuie să spun câteva cuvinte cu privire la sensul lor în această lucrare. Aceşti termeni trebuie înţeleşi potrivit sensului în care se află ei în Sfânta Scriptură – referitor la experienţele persoanelor cucernice descrise aici – şi în lumina a ceea ce Părinţii Bisericii au spus despre vise şi vedenii. Părinţii fac deosebire între diferite tipuri de experienţe vizuale şi auditive pe care oamenii le au în somn.

Astfel, Sfântul Grigorie de Nyssa (sec. al IV-lea), în tratatul său Despre facerea omului, spune că unele vise sunt provocate de anumite schimbări organice care au loc în timpul somnului; altele sunt provocate de activităţile fizice sau psihice ale zilei şi altele sunt de proveniență suprafirească, fiind manifestări ale divinităţii. Ultimele, spune el, sunt rare şi sunt dăruite „câtorva, foarte puţini, care s-au învrednicit de o evidentă comunicare cu Divinitatea... Noi trebuie să admitem

aceste cazuri ca fiind excepţionale şi să nu le punem în rând cu visele obişnuite" (XIII).

Un alt Părinte al Bisericii, Sfântul Nichita Stithatul(sec. al XI-lea), detaliază şi mai mult, descriind natura feluritelor tipuri de vise. Iată ce spune el: „Dintre cele văzute în timpul somnului, unele sunt vise (enypnia), altele sunt vedenii (descoperiri – horaseis, optasiai), iar altele sunt revelaţii (apokalypseis).

Visele sunt acele experienţe sufleteşti care nu rămân neschimbate în facultatea minţii de reprezentare, ci sunt confuze şi se schimbă mereu de la un lucru la altul. De la acestea nu se obţine nici un folos de cei ce le văd, iar ceea ce a fost văzut se pierde în momentul trezirii. Prin urmare, persoanele serioase nu trebuie să le bage în seamă. Vedeniile, pe de altă parte, sunt acele experienţe sufleteşti care rămân neschimbate. Ele nu suferă vreo transformare de la un lucru la altul, ci rămân imprimate în minte timp de mulţi ani, nefalsificate şi mai ales, ne indică rezultatul celor ce vor fi şi aduc folos sufletului prin pocăinţa pe care o provoacă şi prin contemplarea unor privelişti înspăimântătoare. Acestea îl pun pe gânduri pe cel ce le vede şi îl umplu de teamă, din pricina lucrurilor înspăimântătoare şi neschimbate care sunt văzute.

Persoanele serioase trebuie să acorde o mare importanţă vedeniilor. În fine, revelaţiile sunt acele lucruri contemplate de către minte (theoriai), care apar independent de toate simţurile, într-un suflet foarte curat şi luminat. Acestea aduc tăria unor anumite lucruri şi noţiuni neobişnuite şi dumnezeieşti, a tainelor celor ascunse ale lui Dumnezeu şi ne aduc la cunoştinţă rezultatul unor foarte importante probleme legate de omenire." (Filocalia, vol. 3, Atena, 1960, pp. 313-314)

„Visele" din această carte aparţin celei de-a treia categorii de vise despre care ne vorbeşte Sfântul Grigorie de Nyssa şi celei de a doua şi a treia categorii descrise de Sfântul Nichita Stithatul - adică „vedenii" şi „revelaţii". Însă în cartea de faţă cuvântul „vedenie" a fost folosit cu un sens diferit şi anume, acela care se referă la vederi suprafireşti experiate nu în timpul somnului, ci în stare de veghe.

Folosind astfel termenul „vedenie" i-am urmat lui Kontoglou şi persoanelor cu care am discutat, care vorbesc de horamata sau horaseis în descrierea arătărilor văzute în stare de veghe şi le disting pe acestea de oneira, enypnia – termenii greceşti pentru „vise". Kontoglou (Un mare semn, p. 45) mărturiseşte că sfinţii de la Thermi „le apar copilaşilor întotdeauna când aceştia sunt treji, în timp ce adulţilor le apar şi lor în stare de veghe, dar de cele mai multe ori în vise, fapt care se potriveşte cu cele spuse de Dumnezeu: «Dar după aceea, vărsa-voi Duhul Meu

peste tot trupul şi fiii şi fiicele voastre vor profeţi, bătrânii voştri visuri vor visa, iar tinerii voştri vedenii vor vedea» (Ioil 3, 1)".

Trebuie menţionat faptul că în acelaşi capitol în care Sfântul Grigorie de Nyssa face diferenţa între diferitele feluri de vise, o face, de asemenea, între înfăţişările din vise (enypnia), în timpul somnului şi apariţiile dumnezeieşti, care au loc în stare de veghe (kath hypar). El le numeşte pe acestea din urmă „vedenii".

La finalul acestei Prefeţe, trebuie să menţionez că sunt îndatorat multor persoane care m-au îndemnat şi m-au încurajat să scriu această carte şi care m-au ajutat în multe feluri să o finalizez. Impulsul iniţial de a o scrie mi l-a dat fericitul Fotie Kontoglou acum treizeci de ani. Acesta a fost întărit de pururea pomenitul mitropolit de Mytilene, Iakovos Kleomvrotos, a cărui binecuvântare am primit-o cu câteva luni înainte de mutarea sa la cele sfinte, în anul 1987 de Anghelos şi Vasiliki Rallis din Thermi şi de alţii cu care am discutat acolo sau în alte locuri din insula Lesbos despre visele şi vedeniile lor legate de cei trei sfinţi, dar şi de alţii din Grecia şi America, atât clerici, cât şi mireni.

Datorez mulţumiri cu totul deosebite, pentru ajutorul primit, pr. dr. Asterios Gherostergios, care a citit întreg manuscrisul, a corectat erorile tipografice şi mi-a oferit câteva comentarii de mare folos.

Constantin Cavarnos
Belmont, Massachusetts, martie 1990

SFINŢII MARTIRI RAFAEL, NICOLAE ŞI IRINA DIN LESVOS

Viaţa, trăsăturile, învăţămintele şi minunile lor

de CONSTANTINE CAVARNOS

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

CUPRINS

Prefaţă 5

Valoarea citirii Vieţilor Sfinţilor 12

Introducere
de Constantine Cavarnos 13

Viaţa Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina
de Gherasimos Micraghiannanitis
de la Muntele Athos 73

Vindecări minunate (1959-1961)
de Fotios Kontoglou 81

Vindecări minunate (1959-1967)
de Iakovos Kleomvrotos, Mitropolit de Mytilene 85

Vindecări minunate (1969-1984)
relatate de persoane vindecate sau de rudele lor 92

Sfaturi duhovniceşti ale Sfântului Rafael 99

Învăţături pe care le primim din partea Sfinţilor din Thermi
de Constantine Cavarnos 110

Reflecţii pe marginea arătării Sfinţilor
de Fotios Kontoglou 121

Bibliografie 129

Ilustraţii 132

WWW.PUBLICATIIORTODOXE.RO

Cartea aceasta vorbeşte despre viaţa, trăsăturile, învăţămintele şi minunile a trei Sfinţi ortodocşi care au pătimit mucenicia din mâinile turcilor, în insula Lesvos, la anul 1463, adică după zece ani de la căderea Constantinopolului. Cei trei Sfinţi Martiri au început să se arate în anul 1959 unui mare număr de persoane: bărbaţi, femei şi copii. Numele acestor Mucenici ai lui Hristos sunt: Rafael, stareţul mânăstirii de la Karyes, de lângă satul Thermi (Lesvos), diaconul său – Nicolae, şi fecioara-copilă Irina, în vârstă de doisprezece ani, fiica primarului din Thermi, care se afla în mânăstire, împreună cu părinţii ei, când turcii au năvălit în sfântul aşezământ.

După aproape cinci sute de ani de la martiriul lor, ei s-au arătat multor locuitori din Thermi şi din satele apropiate, în vise şi vedenii. Ei au istorisit incredibilele torturi la care au fost supuşi de păgâni, în mânăstire, numindu-le – aşa cum le-a caracterizat Sf. Rafael – "o a doua Golgotă". Martirii au oferit călăuzire pe tot timpul săpăturilor făcute în acele locuri, îndrumările lor conducând la descoperiri arheologice creştine importante. Sfântul Rafael a chemat neîncetat pe oameni la *pocăinţă,* sfătuind şi întărind duhovniceşte, şi a vindecat tot felul de boli, cu dumnezeiescul dar dat lui.

Relatarea Dr. Constantine Cavarnos începe cu evenimentele care au avut loc la Karyes şi Thermi la începutul acestui secol, continuă cu cele care s-au petrecut în perioada 1959-1962, când s-au făcut însemnate descoperiri arheologice la Karyes, şi se încheie cu cele întâmplate recent. Istorisirea se bazează pe datele culese de Profesorul Cavarnos în timpul vizitelor făcute la Karyes, Thermi şi în satele învecinate, începând cu anul 1961. Acolo a purtat convorbiri îndelungate şi în amănunt cu cei cărora li se arătaseră Sfinţii Martiri în repetate rânduri. Totodată, autorul a recurs şi la cele mai temeinice cărţi scrise despre cei trei Sfinţi Martiri, proslăviţi de Dumnezeu cu darul facerii de minuni şi cu cel al tămăduirilor sufleteşti şi trupeşti, prin puterea Duhului Sfânt, spre a întări – în lumea noastră tot mai sceptică şi mai nepăsătoare faţă de realităţile spirituale – adevărul despre viaţa veşnică, pe care El ne-a dăruit-o prin Domnul Hristos, Cel a treia zi înviat dintre cei morţi.

I.S.B.N. 973-616-004-1

- ✓ **„Semn minunat. Uimitoarele descoperiri de la Kareea Thermei”, de Photios Kontoglou**, Editura Platytera, Bucureşti, 2004, 320 pagini.

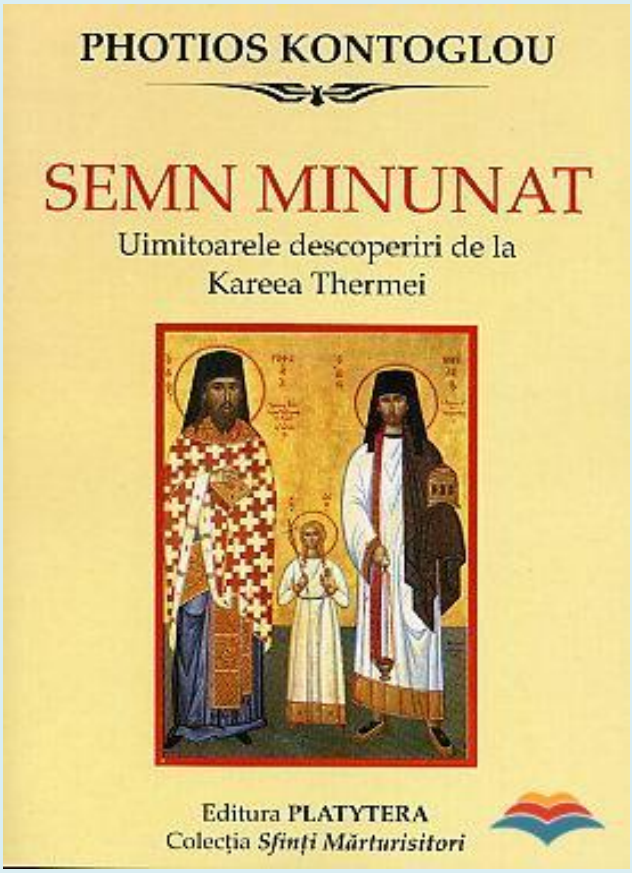

- ✓ **„Karyes - Colina Sfinţilor”, de Vasiliki Rallis** - Editura: Bunavestire, Bucureşti, 2004, 277 pagini.

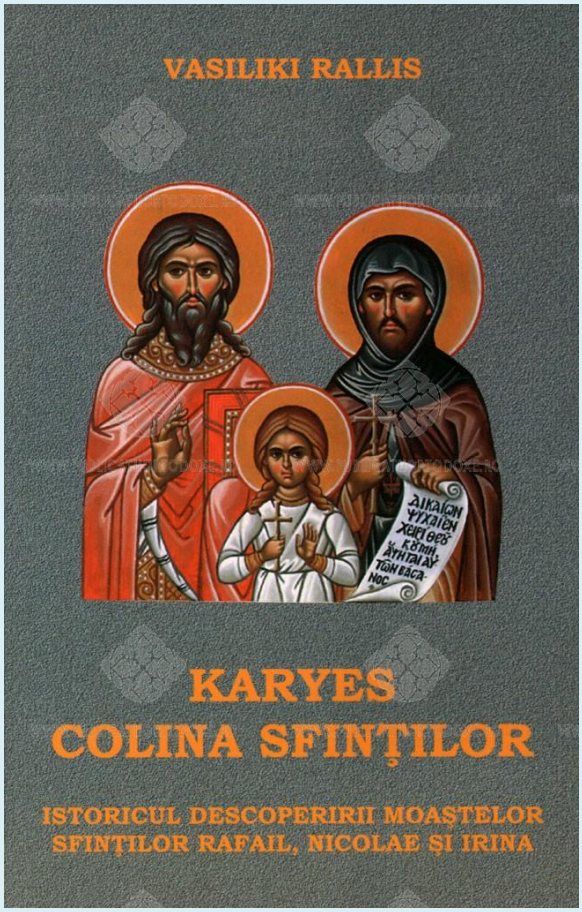

Cartea "Karyes - Colina Sfinţilor" este o carte cu totul deosebită, în raport cu alte cărţi de acest gen. Descoperirea moaştelor şi a vieţilor celor trei sfinţi: Rafail, Irina şi Nicolae s-a făcut pe baza viselor şi a vedeniilor cu aceşti sfinţi. Biserica nu primeşte de obicei existenta sfinţilor numai pe baza viselor şi vedeniilor care este posibil să nu provină de la Dumnezeu, ci să fie lucrarea vicleanului diavol. În acest caz este vorba de o excepţie. Scriitoarea Vasiliki Rallis aduce mărturia ei şi a altor locuitori din ţinutul Termis care au avute vise şi au fost martori ai descoperirii sfintelor moaşte.

Cartea impresionează nu numai prin modul în care încet-încet Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina îi îndrumă pe locuitorii ţinutului Termis să le afle moaştele, dar şi prin vieţile lor, vieţi de mucenici care au îndurat nenumărate chinuri din dragoste pentru Hristos. Atât de crunt au fost chinuiţi de către turci, încât te duci cu gândul la martirii din primele secole ale creştinismului.

Pe lângă ei aflăm şi de alţi mucenici contemporani Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina (Învăţătorul Teodor, familia primarului, muceniţa Olimpiada) pe care turcii i-au martirizat.

Toţi aceşti Sfinţi prezentaţi în carte sunt un dar trimis de Dumnezeu în epoca noastră atât de stearpă, zbuciumată şi cufundată în întunericul necredinţei şi prin exemplul lor putem căpăta puteri pentru a-L mărturisi pe Hristos.

Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina sunt ca nişte stâlpi de lumină aşezaţi pe Colina Karyes din Grecia, unde se află o biserică închinată lor şi unde aleargă din ce în ce mai mulţi credincioşi pentru a le cere ajutorul.

- ✓ **Viaţa mea cu Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina. Minunile, sinaxarul şi acatistul lor**

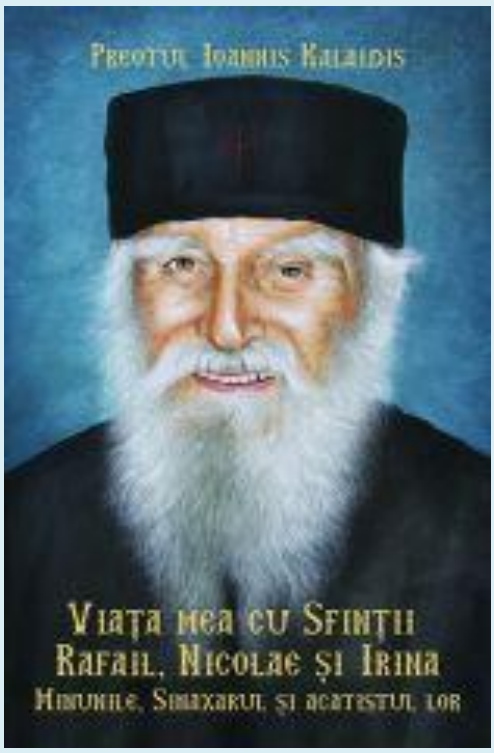

Colecţia: Alte cărţi
Autor: Pr. Ioannis Kalaidis
Editura: Editura Iona

Extras pdf:
http://www.edituraiona.ro/Media/Via%C8%9Ba-mea-cu-Sfin%C8%9Bii-Rafail,Nicolae-%C8%99i-Irina.pdf

Părintele Ioannis Kalaidis (1925-2009) s-a născut în Grecia în anul 1925, de praznicul apostolului celui iubit al Domnului. Încă din fragedă vârstă, ajutându-l pe preot în altar şi întărit fiind de înclinaţiile duhovniceşti ale mamei sale, se ruga adeseori Domnului să-l învrednicească a-I sluji ca preot.

După ce şi-a încheiat stagiul militar în sfâşietoarea perioadă a Războiului civil (1946-1949) din patria sa, Ioannis s-a căsătorit cu tânăra Polixenia, cu care a dobândit patru copii.

La vârsta de 45 de ani, în urma unei descoperiri dumnezeieşti, a primit înfricoşatul dar al preoţiei. Pentru smerenia şi dragostea sa, fiind destoinic următor al sfinţilor, a primit de la Dumnezeu multe haruri spre mântuirea credincioşilor: străvedere, facerea de minuni, stăpânire peste stihii, vederea Luminii nefăcute.

Ultimii douăzeci de ani ai vieţii sale mult încercate au stat sub ocrotirea nou arătaţilor mucenici Rafail, Nicolae şi Irina, de nenumărate ori săvârşind el însuşi împreună cu aceştia mari minuni.

În anul 2009, Părintele Ioannis s-a mutat la Domnul în urma unei boli de care pătimea mucenicește, fiind prohodit atât de ucenici cât şi de zidirea care a vărsat şi ea câteva lacrimi de ploaie cinstindu-i adormirea. Scumpă înaintea Domnului, moartea cuvioşilor Lui (Psalmul 115, 6).

Părintele Ioannis e un preot sfânt, e noul Nicolae Planas al Orthodoxiei noastre! (Mitropolitul Antonie de Siatista)

După moartea unui preot cipriot, ca s-o mângâie pe preoteasa văduvă, Maica Domnului i s-a arătat şi i-a descoperit numele tuturor preoţilor sfinţi din Cipru şi din Grecia, care erau încă în viaţă. Printre ei se afla şi Părintele Ioannis din Neohori. Am simţit atunci înlăuntrul meu pace şi o negrăită bucurie.

Pavel Pavlidis

CD Acatistul Sfinţilor martiri Rafail, Nicolae şi Irina, grupul psaltic Tronos - cd-uri cântări psaltice Librăria Bizantină Sunet: Alexandru Iuga Grafică: Mănăstirea Stavropoleos, Bucureşti,...

Sts. Raphael, Nicholas and Irene the Newly-Revealed Martyrs of Lesvos:

http://full-of-grace-and-truth.blogspot.ro/2014/04/the-monastery-of-sts-raphael-nicholas.html

http://full-of-grace-and-truth.blogspot.ro/2012/04/sts-raphael-nicholas-and-irene-newly.html

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,

⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,
⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare muceniță Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

Icoane

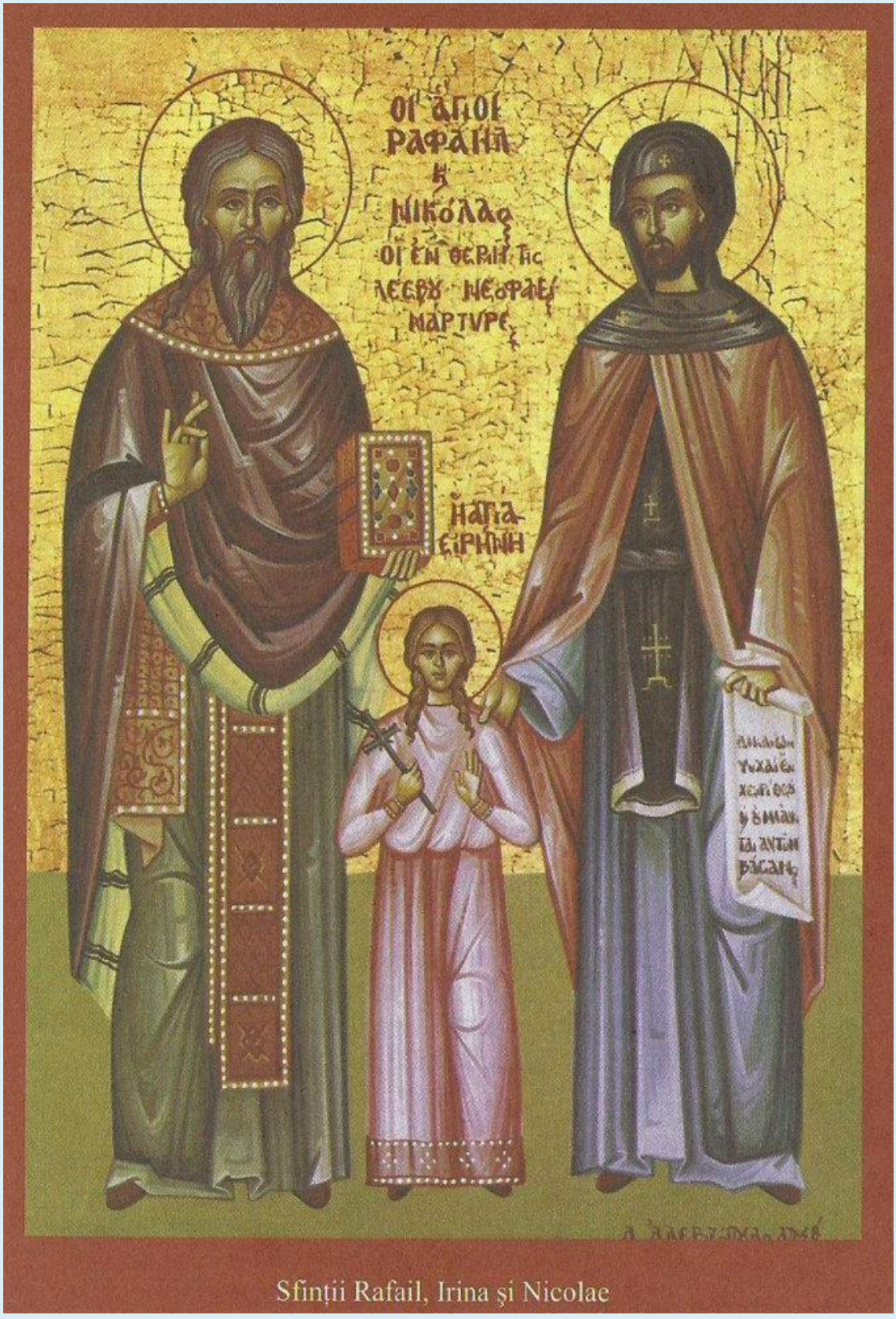

Sfinții Rafail, Irina şi Nicolae

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
Κ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΟΙ ΕΝ ΘΕΡΜΗ ΤΗΣ
ΛΕΣΒΟΥ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ
ΔΙΚΑΙΩΝ
ΨΥΧΑΙΣΙΝ
ΧΕΙΡΙΘΕΣ
ΚΥ ΜΙΑΝ
ΤΑΙΑΥΤΩΝ
ΒΑΣΑΝΟΝ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
Κ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΟΙ ΕΝ ΘΕΡΜΗ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ
Η ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
ΔΙΚΑΙΩΝ ΨΥΧΑΙ ΕΝ ΧΕΙΡΙ ΘΣ ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΑΨΗΤΑΙ ΑΥΤΩΝ ΒΑΣΑΝΟΣ

ΔΙΚΑΙΩΝ
ΨΥΧΑΙΣΙΝ
ΧΕΙΡΙΘΕΟΥ
ΚΥΒΝΗΤΑΙ
ΤΑΙΑΥΤΩ
ΒΑΣΑΝΟΣ

ΔΙΚΑΙΩΝ
ΨΥΧΑΙΣΙ
ΧΕΙΡΙΘΕΟΥ
ΚΥΘΗΣΑΝ
ΤΑΙΑΥΤΩ
ΒΑΣΑΝΟΣ

ΟΙ ἅΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΉΛ
Κ
ΝΙΚΌΛΑΟΣ
ΟΙ ἐΝ ΘἐΡΜΗ ΤΗ̄C
ΛἐCΒΟΥ ΝΕΟΦΑΝΕΊC
ΜἈΡΤΥΡΕC
Η ΑΓΙΑ
ΕΙΡΉΝΗ
ΔΙΚΑΊΩΝ
ΨΥΧΑΪ ἐΝ
ΧΕΙΡΙ ΘΕ
Ȣ Κ Ȣ ΜΗ
ἅΨΗΤΑΙ
ΑΥ ΤΩ̄Ν
ΒἈCΑΝΟC

ΡΑΦΑ
ΗΛ
ΑΓ.
ΝΙΚΟΛΑ
ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗ

Οἱ Ἅγιοι
Ραφαὴλ
καὶ
Νικόλαος
οἱ ἐν Θερμῇ τῆς Λέσβου
νεοφανεῖς μάρτυρες
Ἡ Ἁγία
Εἰρήνη
ΔΙΚΑΙΩΝ
ΨΥΧΑΙ ΕΝ
ΧΕΙΡΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ
ΑΨΗΤΑΙ ΑΥ-
ΤΩΝ ΒΑΣΑ
ΝΟΣ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
&
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΕΙΡΗΝΗ

Ὁ ἅγιος
Ραφαήλ
Ὁ ἅγιος
Νικόλαος
Ἡ ἁγία
Εἰρήνη

ΡΑΦΑ
ΝΙΚΟ
ΔΙΚΑΙΩΝ
ΚΩΝ. ΒΙΓΓΛΑΚΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΡΑΦΗΛ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΔΙΚΑΙΩΝ
ΨΥΧΑΙ ΕΝ
ΧΕΙΡΙ ΘΣ
ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ
ΑΨΗΤΑΙ
ΑΥΤΩΝ
ΒΑΣΑΝΟΣ

SAINTS
RAPHAEL
AND
NICOLAOS
SAINT IRENE
THE SOULS OF
THE JUST
ARE IN THE
HAND OF GOD
AND NO
TORMENT
SHALL TOUCH
THEM

ΡΑ
ΦΑ
ΗΛ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΝΙ
ΚΟ
ΛΑ
ΟΣ
ΕΙΡΗΝΗ
ΑΚΑΤΑ
ΦΥΛΑΤΕ
ΧΕΙΡΙ
ΘΣ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
Η
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΟΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΣ
ΛΕΣΒΟΥ ΝΕΟΦΩΤΟΙ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΝΑΤΑΛΙΑ-
ΕΙΡΗΝΗ
ΟΙ ΑΓ ΡΑΦΑΗΛ

ΡΑΦΑ
ΗΛ
ΝΙΚΟΛΑ
Ο
Η
ΕΙΡΗ
ΝΗ

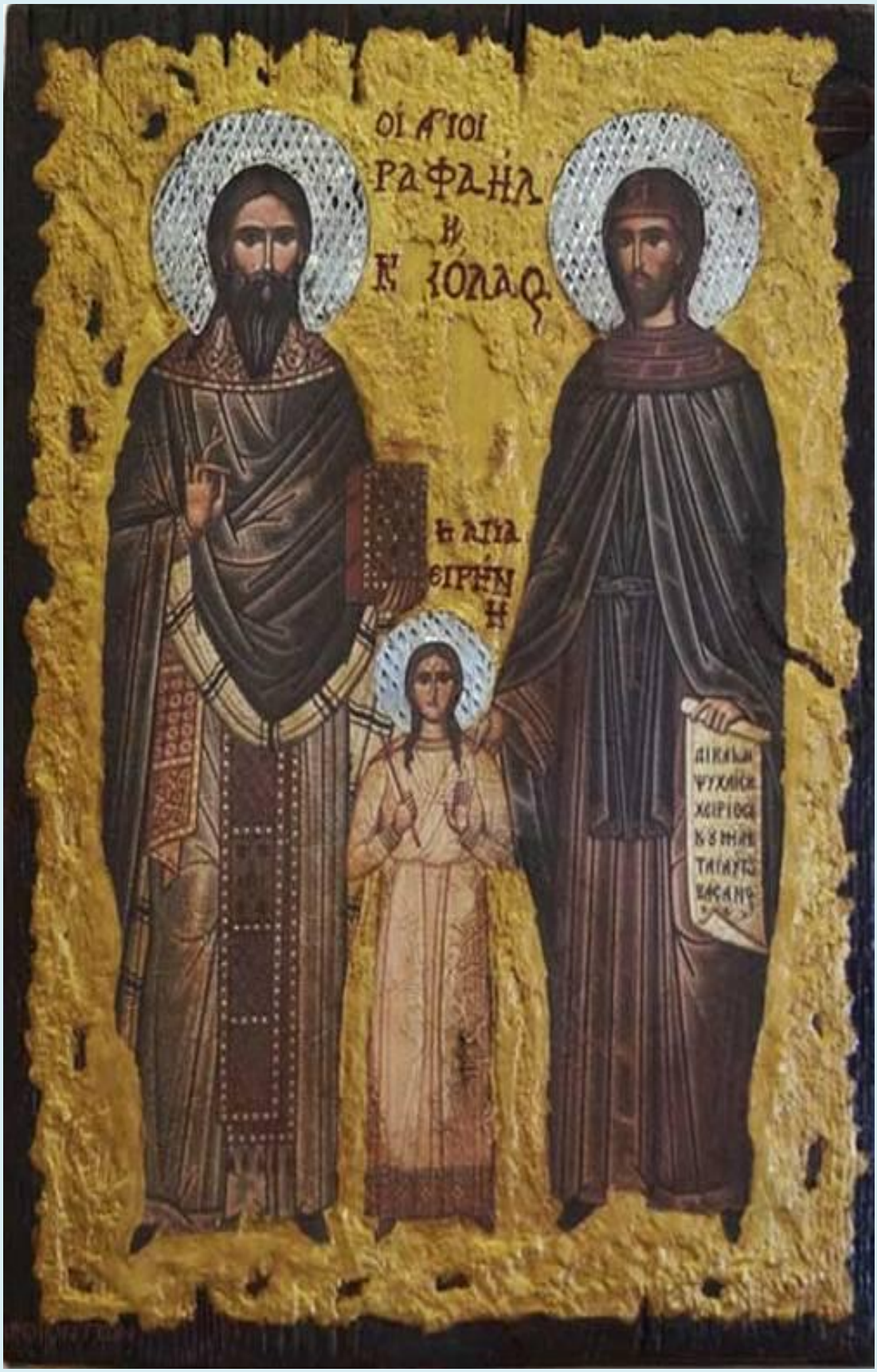
ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
Η
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Η ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΟΙ ΕΝ ΘΕΡΜΗ ΤΗΣ
ΙΕΣΒΥ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ
ΔΙΚΑΙΩΝ
ΨΥΧΑΙΣΙΝ
ΧΕΙΡΙΟΣΘ
ΚΥ ΜΙΑΥ
ΤΑΙΑΥΤΩ
ΒΑΣΑΝΟΣ

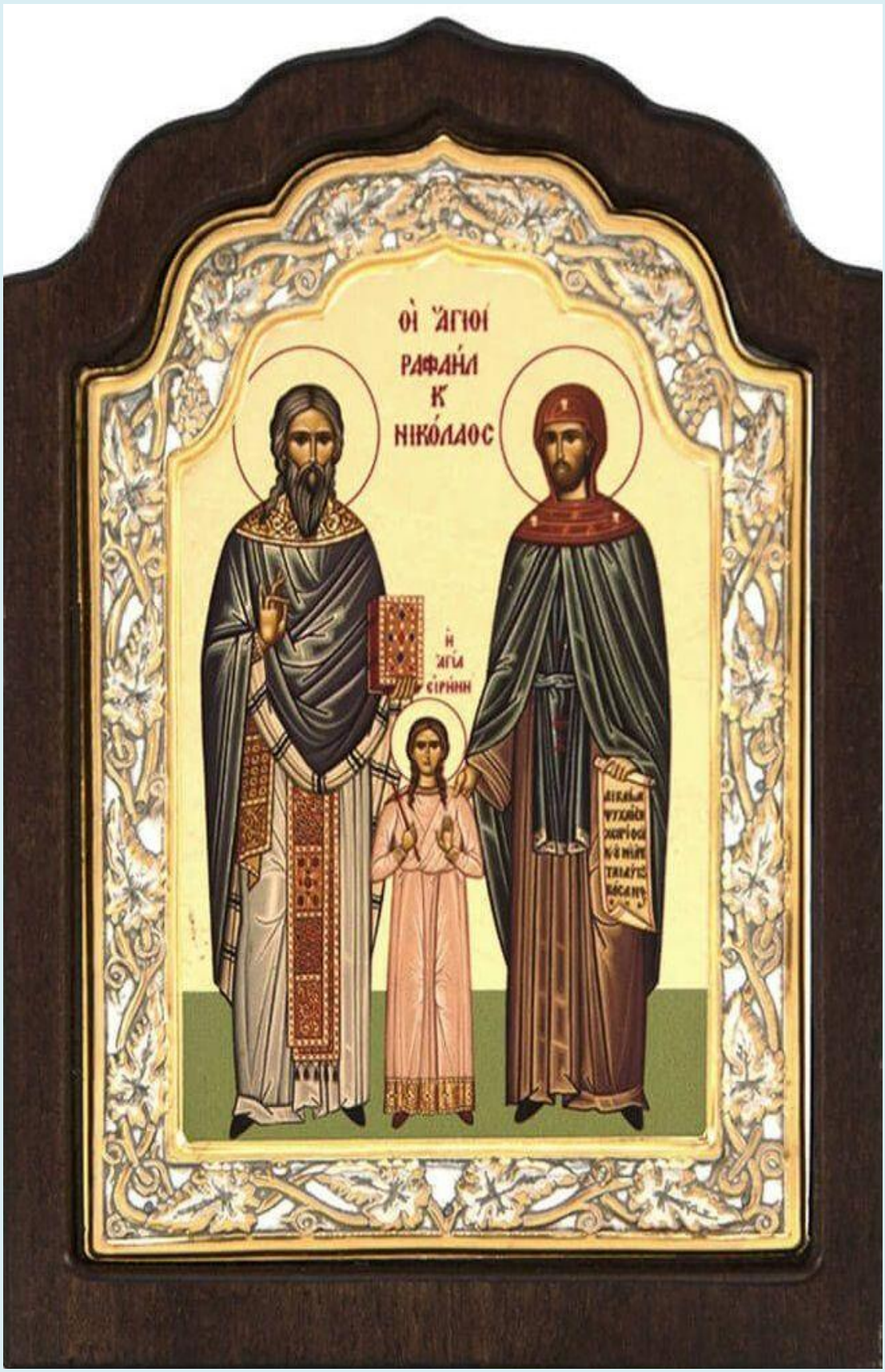
Οἱ Ἅγιοι
Ραφαήλ
κ'
Νικόλαος
Η Ἁγία
Εἰρήνη

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Κ
ΕΙΡΗΝΗ

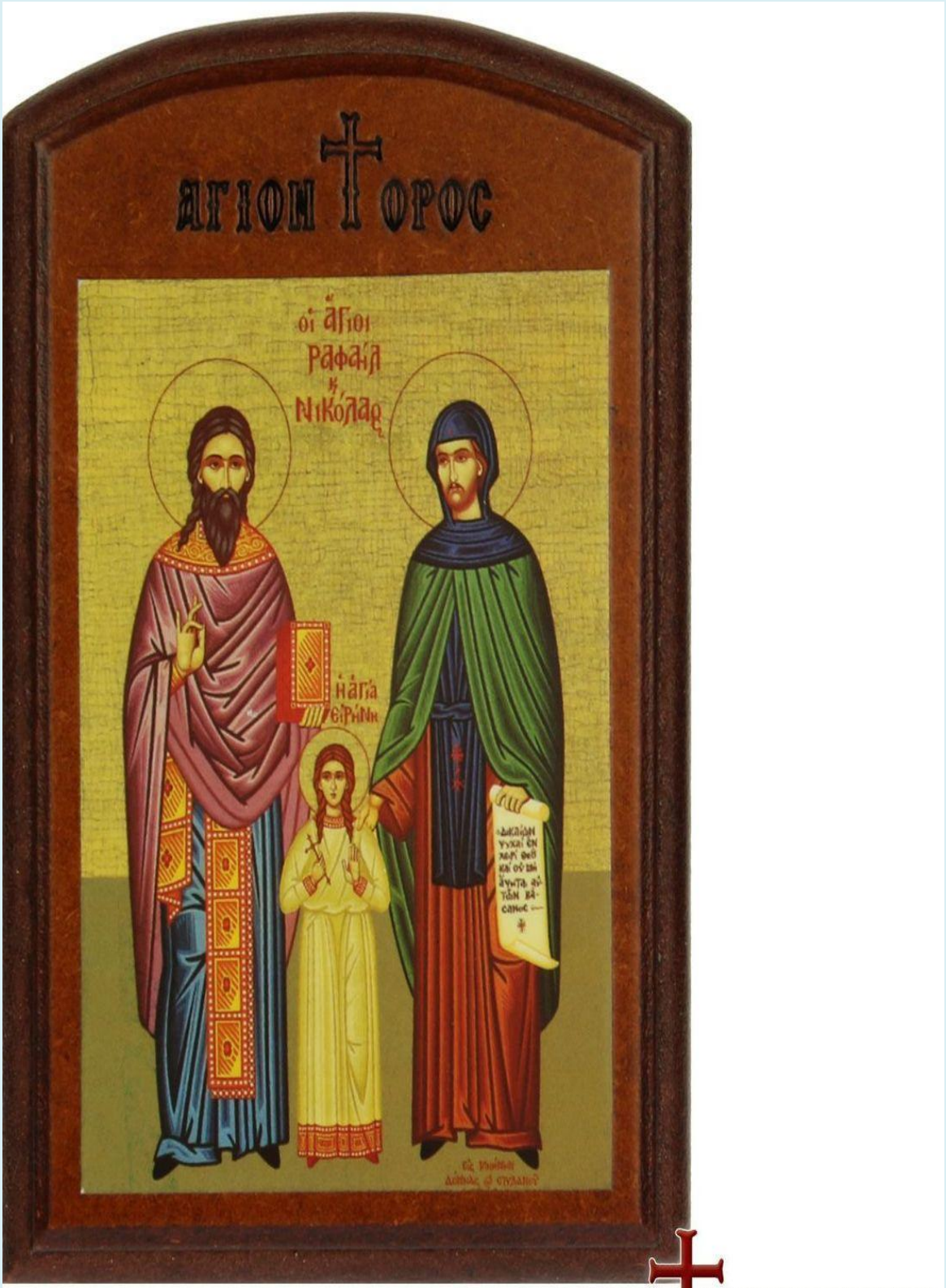

MONASTHRIAKA

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ

Sfintii Rafail, Nicolae si Irina

Sfintii Rafail, Nicolae si Irina

Frescă - Mănăstirea Schimbarea la Faţă şi Sfântul Cuvios David din Evia, Grecia

Icoana se află în Catedrala din Patras, Grecia

Sfintii Rafail, Nicolae si Irina

SFINȚII MUCENIȚI
CARAIL
NICOLAE
SF. MC.
IRINA

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
ΚΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ

SAINT
RAPHAEL
SAINT
NICHOLAS
SAINT
IRENE
THE SOULS OF
THE RIGHTEOUS
ARE IN THE
HAND OF GOD
AND THERE
SHALL NO
TORMENT
TOUCH THEM

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΡΑΦΑΗΛ
ΚΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΟΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ

Sfântul Mucenic Rafail, Insula Lesvos, Grecia

Ὁ ΑΓ
ΡΑΦΑΗΛ

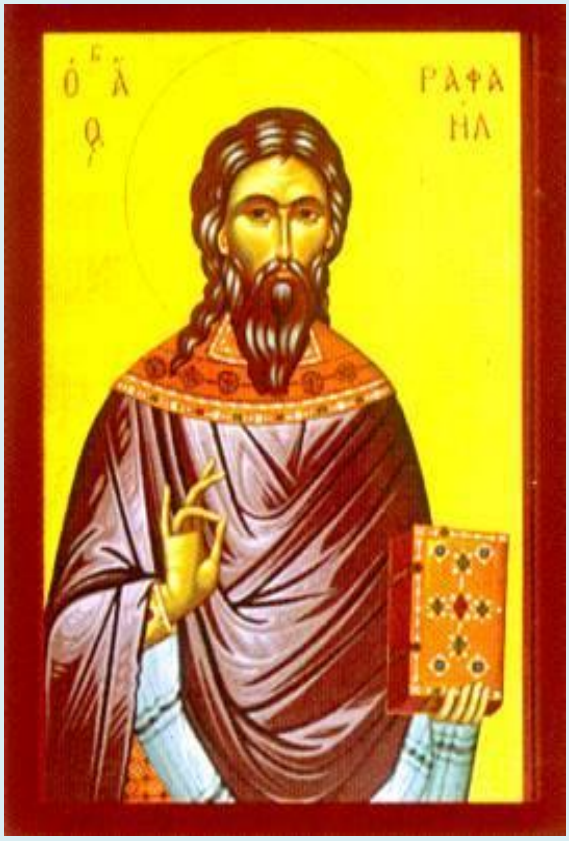
Ὁ ΑΓ
ΡΑΦΑΗΛ

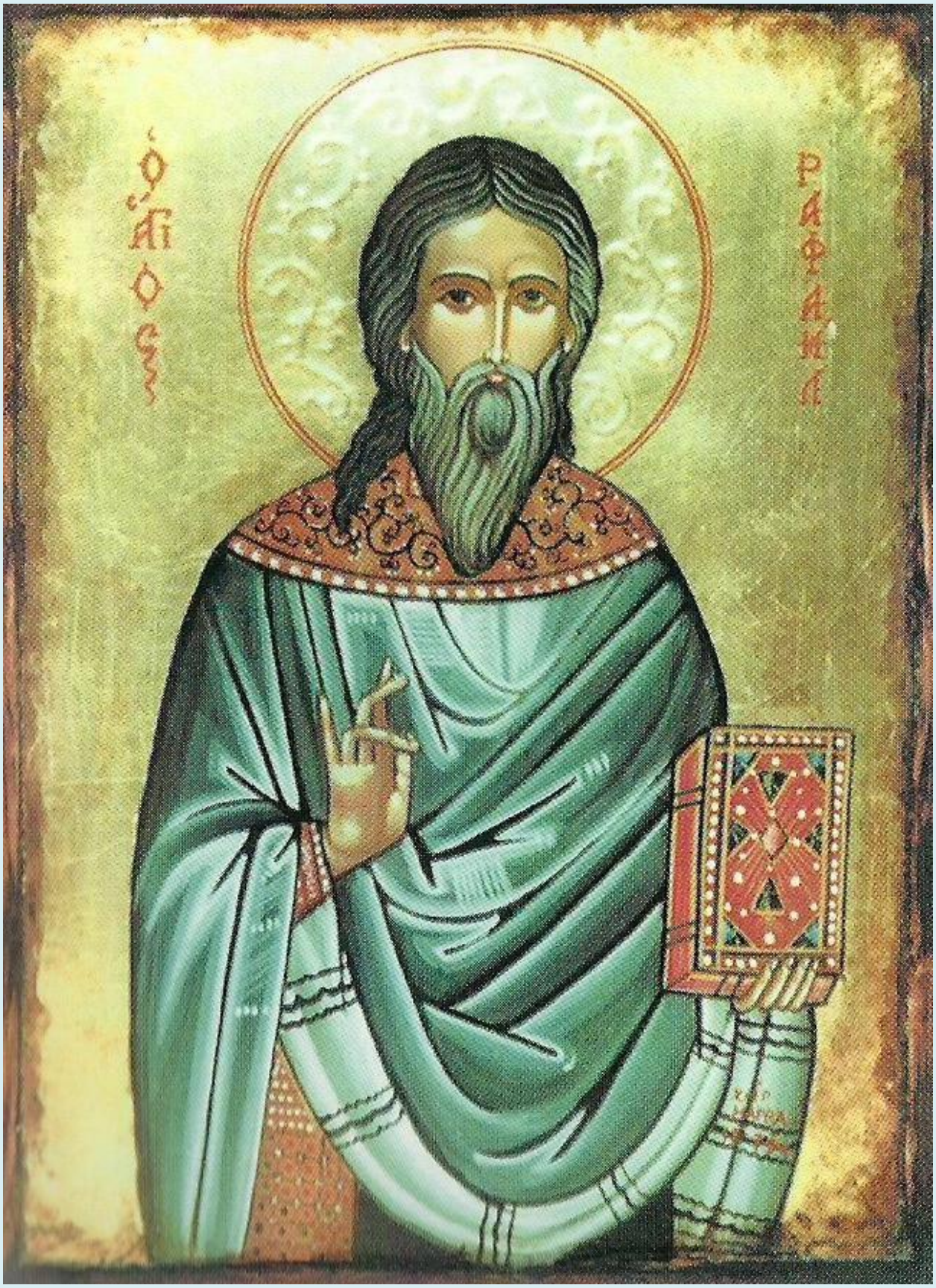
Ο ΑΓΙΟΣ
ΡΑΦΑΗΛ

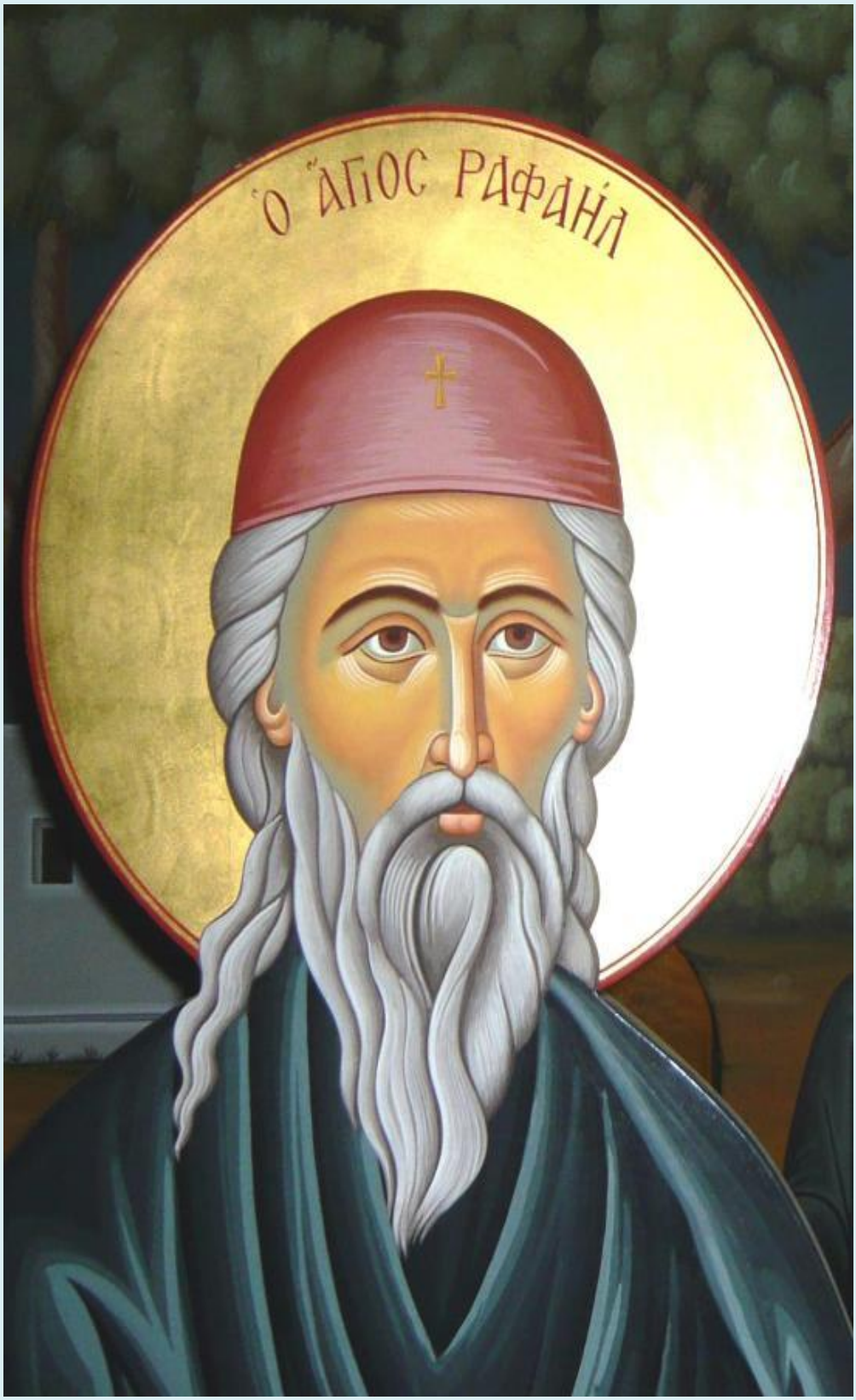

Sfântul sfinţit nou mucenic Rafael, arhimandritul

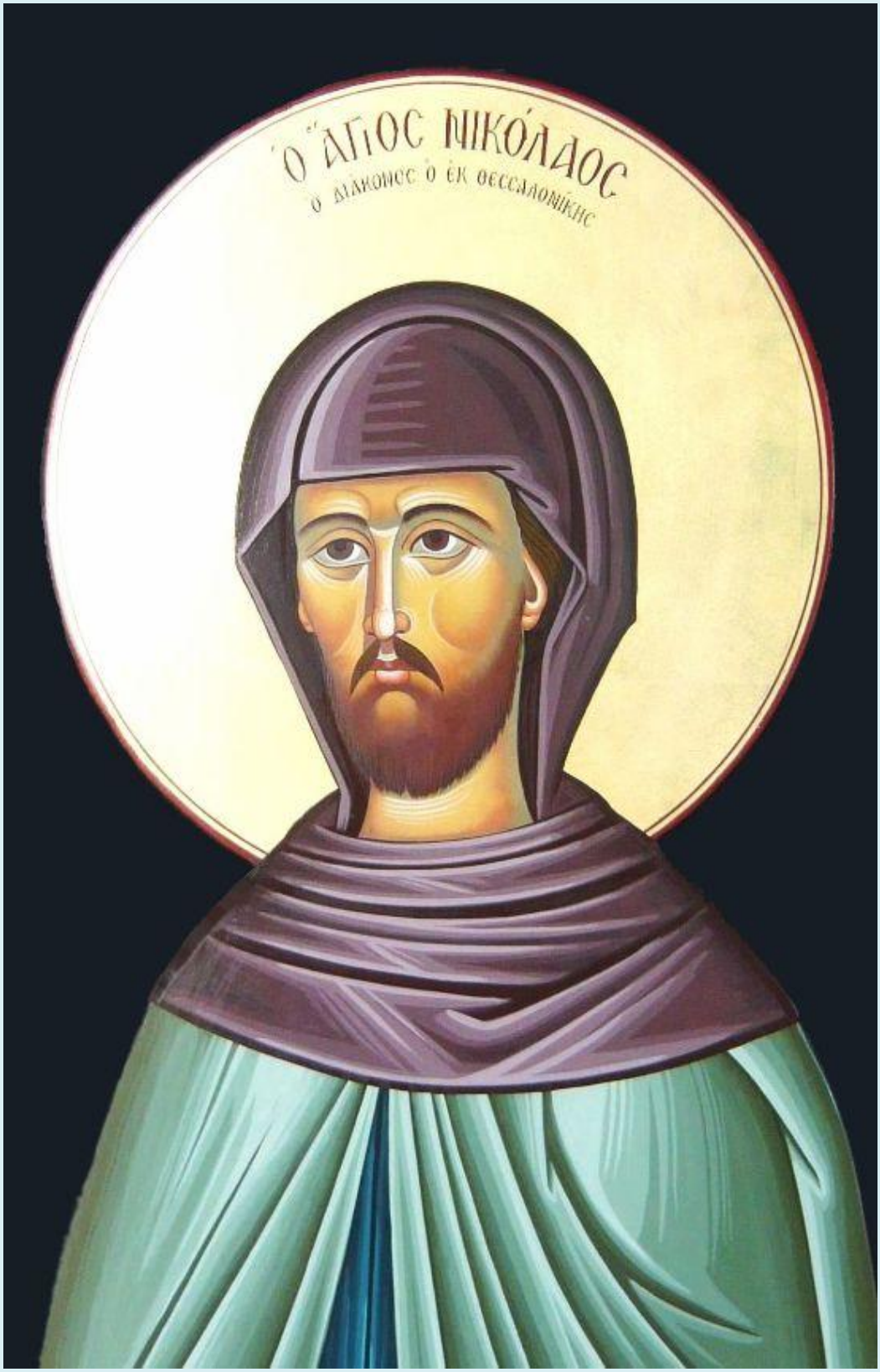

Sfântul sfinţit nou mucenic Nicolae, arhidiaconul

Sfânta nouă muceniţă Irina, fecioara

Οἱ νεομάρτυρες
τῆς
Μάρτυρες
Λέσβου

Οἱ Νεοφανεῖς
Τῆς
Μάρτυρες
Λέσβου
eikonografos.com

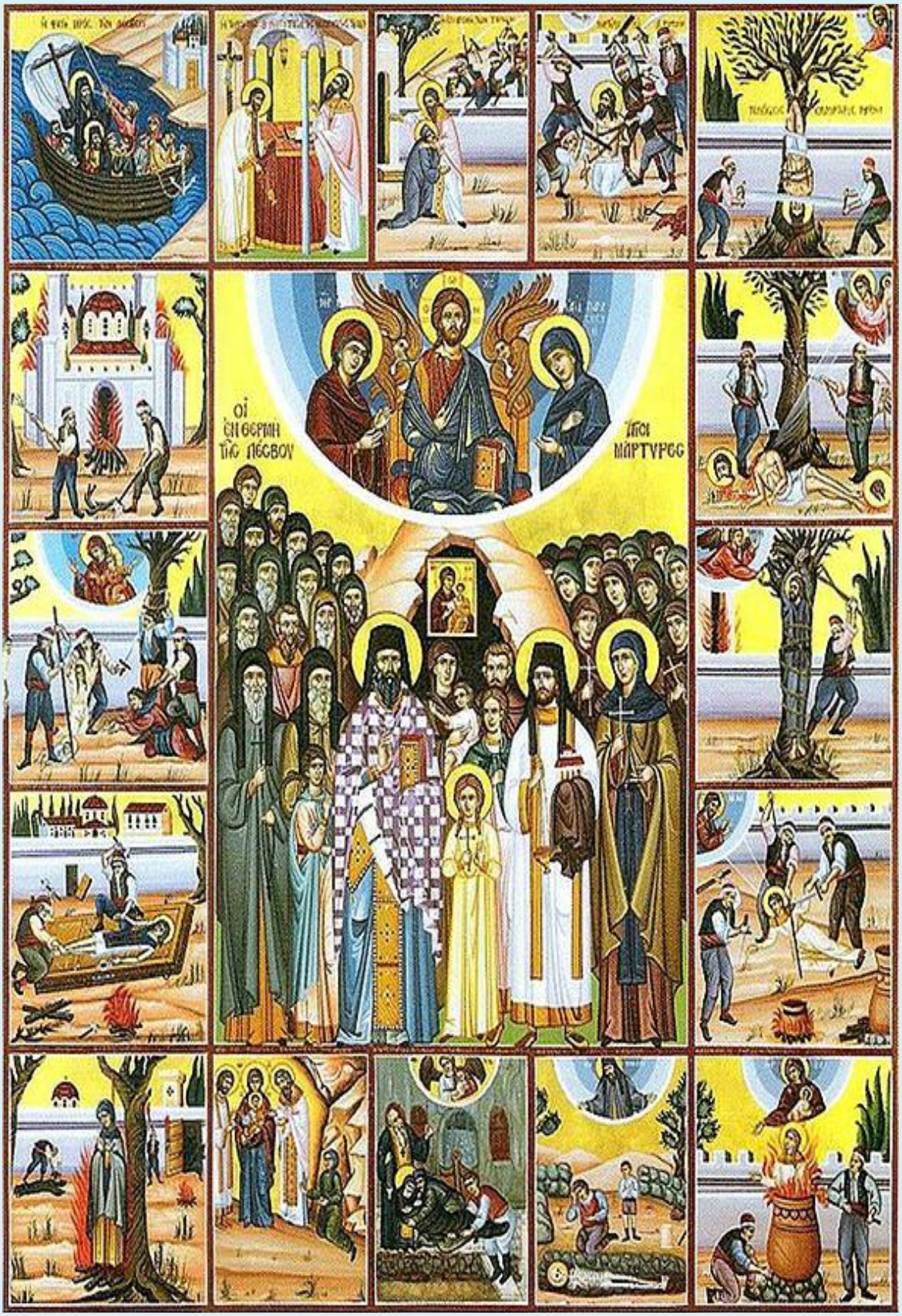
Οἱ ἐνθέρμη τῆς Λέσβου
Ἅγιοι Μάρτυρες

SF. RAFAIL, NICOLAE ȘI IRINA
ÎMPREUNĂ CU SF. OLIMPIADA
ȘI SOBORUL MARTIRILOR DIN INSULA LESVOS

praznuire în ziua de marți din Săptămâna Luminată

Sfinții Mucenici

Rafail Irina Nicolae

din Insula Lesvos

fotografii
articole acatist icoane minuni

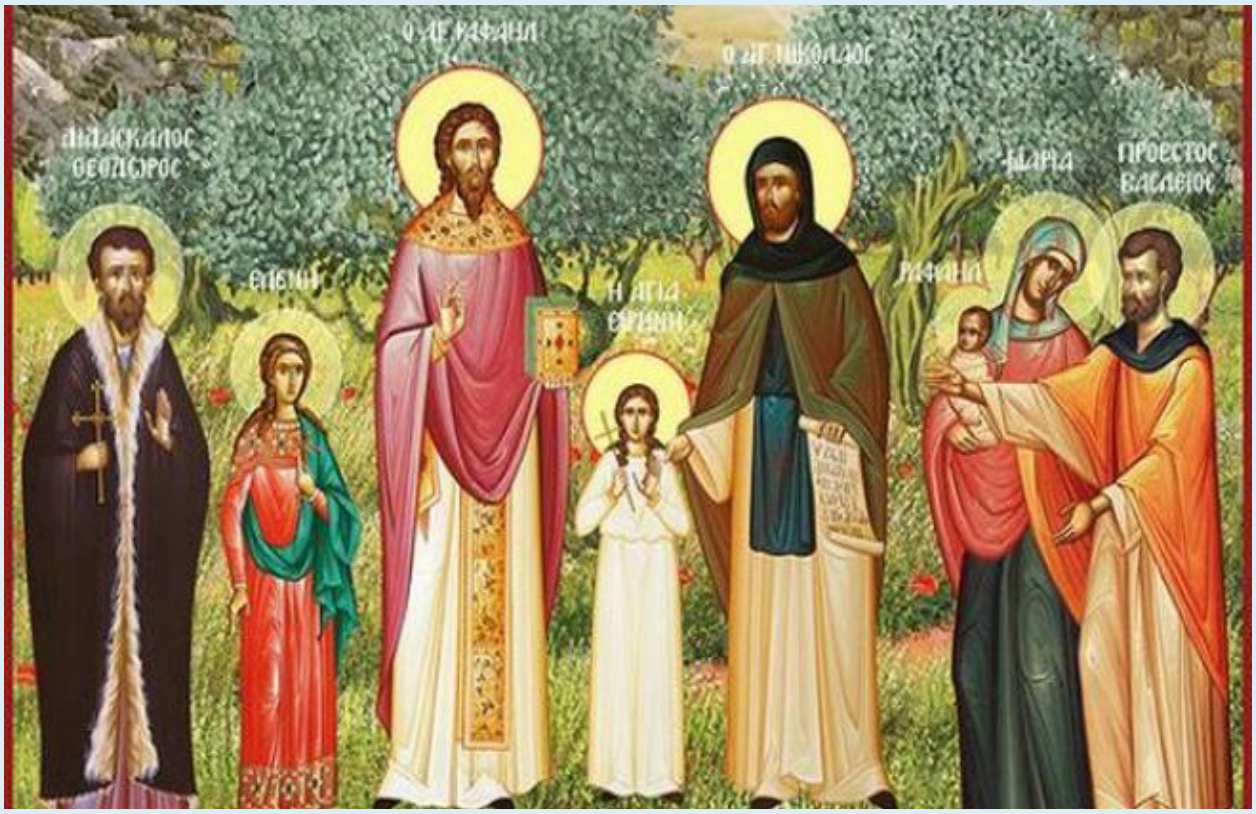
Ο ΑΓ ΡΑΦΑΗΛ
Ο ΑΓ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΕΥΔΟΚΙΑ
Η ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
ΜΑΡΙΑ
ΡΑΦΑΗΛ
ΠΡΟΕΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΡΑΦΑΗΛ
Η ΑΓΙΑ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΙΡΗΝΗ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΙΘΑΚΙ-Ιούλιος 2009
agios-rafael.org

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina, mucenici ai lui Hristos!